

ర్షుంతార్

పఠక : 35 జూలై-డిసెంబర్-2021

దండకారణ్య చేతనా నాట్య మంచ్ సాహిత్య - సాంస్కృతిక పత్రిక

మీ నెట్వుఫోన్ టిడిసిన జెండా విష్ విధులలో ఎగర్స్టాప!

విషయసూచిక

1.	సంపాదకీయం	4
2.	స్వరణ	7
3.	కమితలు	46
4.	కథలు	56

‘పత్రికా స్టేచ్చ్ అనేటి పత్రిక వ్యాపార స్టేచ్చ్ లో మునిగిపోయనందున్ రాదు.

పత్రికలు ఒక వ్యాపారంగా నాగెనపుడు పత్రికలకు మిగిలేటి తొలిస్టేచ్చ్’

ఇంద్ర మార్కు

‘తర్వం చలిత్తతిం వాంభిక కలిగి ఉండాలని మాల్పజం కోరుతుంది.

ఆలించన భోతిక అస్తిత్వానికి ప్రతిజంబం.

తర్వం చలిత్తనుండి వస్తుంది’.

పీఎల్జీవి నాయికత్వంతో ఆఫరేషన్ సమాధాన్—గ్రహించు తిప్పి కంట్లీన్ విఫ్లవ్ గ్రజలకు విఫ్లవ్ జేడెలు

ఐదు దశాబ్దాలకు పైగా మన దేశంలో ప్రజాయుధానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మాహోయస్టు) 2 డిసెంబర్ 2000 నాడు ప్రజా విముక్తి గెరిల్లా సైన్యాన్ని నిర్మించింది. ‘విఫ్లవ పార్టీ లేకుండా విఫ్లవమే లేదు’ అంటూ విఫ్లవ పార్టీ ప్రాముఖ్యతను ఎత్తిపట్టిన మహాపాధ్యాయుడు కామ్మేడ్ లెనిన్ బోధనకు, ‘ప్రజా సైన్యం లేకుండా ప్రజలకు ఏమీ లేదు’ అంటూ మార్కిస్టు మవోలాపాధ్యాయుడు కామ్మేడ్ మాహో చేసిన బోధనను అన్వయిస్తూ చేసిన విఫ్లవ కృషి ఘరీపంగా పీఎల్జీవి ఆవిర్భవించింది. ఇప్పటికీ ఆ వీర పీఎల్జీవికు సరిగ్గా 20 ఏళ్ల పూర్తయ్యాయి. అది నేడు భారత పీడిత ప్రజల ఆశాదీపంగా, ప్రపంచ విఫ్లవ ప్రజలకు ఆదర్శంగా ప్రపంచ ప్రజాసైన్యాలలో ఒక డిటాచ్ మెంట్‌గా నవయవ్వన ప్రాయంలో ఉంది. అది భారత దోషించి పాలక వర్గాల విఫ్లవ అణచివేత కేంపెయిన్ల మధ్య పుట్టి రాటుతేలుతూ పురోగమిస్తున్నది. దాని సమూల నిర్మాణానకు సామ్రాజ్యవాదులతో కలిసి భారత పాలక వర్గాలు వేగిరపడుతున్నవి. కానీ, అది సాధ్యం కాదనీ, సీపీఐ (మాహోయస్టు) నాయకత్వంలో ఏర్పడిన ఆ వీర పీఎల్జీవికు అండగా నిలిచి కళా సాంస్కృతిక రంగాలలో మనం దృఢంగా పోరాదుడామని ఈ యేడాది వేడుకల సందర్భంగా మరోమారు శపథం చేచ్చాం.

2020 డిసెంబర్ 2 నుండి 2021 డిసెంబర్ 2 వరకు పీఎల్జీవి వార్షిక వేడుకలు ఘనంగా జరుపాలనీ కేంద్ర సైనిక కమీషన్ విఫ్లవ ప్రజాసంఘాలకు, విఫ్లవ ప్రజలకు, విఫ్లవ ప్రజాకమిటీలకు (జనతన సర్కార్)కు పిలుపునిచ్చింది. ఆ పిలుపును అందుకున్న మా విఫ్లవ ప్రజా కళా సాంస్కృతిక సంస్థ ‘చెత్తూ తాళ్కు మంచు’ గత ఆరు మాసాలకు పైగా యావత్తే దండకారణ్య ఉద్యమ ప్రాంతంలో ఆ వేడుకల నిర్వహణలో ఉత్సాహంగా నిమగ్గుమైంది. దండకారణ్యంలో దోషించి పాలక వర్గాలు మోహరించిన లక్ష్మాది ‘భద్రతా బలగాల’ తుపాకుల నీడల మధ్యనే అవి వేలాది విఫ్లవ ప్రజల అండదండలతో కొనసాగాయి. పాటలతో, ఆటలతో విఫ్లవ ప్రజలను అలరించాయియుద్ధ గీతాలతో పీఎల్జీవి విజయాలను గానం చేసింది. గడచిన రెండు దశాబ్దాలలో ప్రజాయుద్ధ నిర్వహణలో తమ నులి వెచ్చని నెత్తురును ధారపోసిన సాంస్కృతిక సైనికులతో సహ ప్రజా యుద్ధ వీరులందరికి ‘చేనామం’ ముందుగా పేరు పేరునా విఫ్లవ జోపోర్కర్పించింది.

దోషించి పాలక వర్గాలు ముఖ్యంగా వర్తమాన బ్రాహ్మణీయ హిందుత్వ ఫాసిస్టు శక్తులు

ప్రకటించిన 8 మాసాల నిర్దయాత్మక ప్రహార్ (దాడి) కేంపెయిన్ మధ్యనే పీఎల్జీఎ వార్ల్క వేదుకలు జరుపుకోవాలనీ, ఆ సైనిక కేంపెయిన్సు ఓడించాలనీ పీఎల్జీఎ కోరింది. చేనామం కార్బూకలాపాలన్నీ బ్రాహ్మణీయ హిందుత్వ పాలకుల దాడులను, కుటులను గేలి చేస్తూ అత్యంత అంకితభావంతో విష్వవ ప్రజల మధ్య తన కార్బూకమాలకు ఘూసుకుంది.

సరిగ్గా ఈ కాలంలోనే మరోవైపు పారుగునున్న తెలంగాణ రాష్ట్రంలో దోషించి పాలక వర్గాల బంటు కేసీఆర్ టీఆర్ఎవ్స్ ప్రభుత్వం దాదాపు 16 విష్వవ, ప్రగతిశీల, ప్రజాస్మామిక, హక్కుల ప్రజాసంఘాలను నిషేధించి తన ఫొసిస్టు స్వభావాన్ని చాటుకోవడమే కాకుండా ఆ చర్య ద్వార ప్రజాస్మామిక తెలంగాణ ప్రాసంగికతను ప్రజలు మరింత స్వస్థంగా గుర్తించి దాని కోసం పోరాధేలా చేసింది. ప్రహార్ దాడికి, ప్రభుత్వ నిషేధానికి మధ్య విడదియరాని సంబంధం ఉంది. చాలా కాలంగా ఆ సంస్థలపై ఆ రాష్ట్రంలో కొనసాగుతున్న అప్రకటిత నిషేధం ఈ చర్యతో లాంచనంగా అభికారిక ప్రకటనపై ముద్ర వేసుకోవడంతో పాటు నిన్నిటివరకు భారత నూతన ప్రజాతంత్ర విష్వవోద్యమంలో తలమానికంగా ఉన్న ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలలోని ప్రజల వద్దకు నిర్దయాత్మక ఫొసిస్టు ప్రహార్ దాడి ఘాతుకాలు వెళ్ళకూడదని, ఆ ప్రజలకు వాటి వివరాలు అందకూడదని, వారు ప్రజాయుద్ధం పక్కన నిలవకూడదనే ఒక దూరదృష్టితోనే పాలకులు ఆ దుర్మాగ్నానికి పాల్పడ్డారు. ఈ ఫొసిస్టు చర్యము ‘చేతనా నాట్య మంచ్’ తన ఆట పాటల ద్వార సాంస్కృతిక ప్రదర్శనల ద్వార దండకారణ్య ప్రజల మధ్య తీవ్రంగా ఖండించి నిషేధ ఎత్తివేతకై నడుం బిగించిన సమస్త ప్రజాస్మామిక, లౌకిక, విష్వవ శక్తులతో, సంస్కలతో భుజం భుజం కలిపి నడుధ్వామనీ, గొంతు కలిపి నినదిధ్వామనీ విష్వవ ప్రజలను కోరింది. నిషేధిత ప్రజా సంస్కలలో విష్వవ రచయితల సంఘం, ప్రజా కళా మండలి కూడ ఉండడం గమనార్థం. అవి విష్వవ ప్రజలకు విష్వవావ్శ్వకతను తెలియచేపే సాహితీ కళా సంస్కలు మాత్రమే. అవి సాయిధ సంస్కలు కానే కావు. అవి విశాల ప్రజారాసుల మధ్య చట్ట బద్దంగా భారత ప్రజల ప్రజాస్మామిక ఆకాంక్షలను పదునెకిష్టున్న పూర్తి ప్రజాస్మామిక పోరాట సంస్కలు. కానీ బహిరంగంగా వాటి ఉనికినే భరించలేక పోతున్న తెరాస ప్రభుత్వం నిషేధిత చర్య ద్వారా తన ఫొసిస్టు స్వభావాన్ని చాటుకుంది. నిషేధం పూర్తిగా అమలులోకి రాకముందు నుండే ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలలోని ప్రజా రచయితలను, కళాకారులను కటకటాల వెనుకకు తోయసాగింది. జనం కోసం కలం పట్టి, కాలుకు గజ్జె కట్టి, పాటకు దరువులేస్తూ, పాదం కలుపుతూ తమ ఆటపాటులతో విష్వవ ప్రజలను అలరించిన రచయితల, కళాకారుల విదుదలకు మనమూ ఘూసుకుండామనీ, మనమూ నినదిధ్వామనీ, మనమూ నిలబదుదామనీ సోదర సాంస్కృతిక సంస్కగా, గత 20 సంవత్సరాలుగా ఛత్రీన్సిగఢ్ రాష్ట్ర దోషించి ప్రభుత్వ నిషేధాన్ని అనుభవిస్తూ, లక్ష్మలాది ప్రజల మధ్య విష్వవావ్శ్వాన్ని గానం చేస్తూ, పీడిత ప్రజల తక్కు విష్వవావ్శ్వకతను

విపరిస్తన్న ‘చేసామం’ మీతో మేమంటూ ప్రతిజ్ఞ చేసింది. ‘అరచేతిని అడ్డుపెట్టి సూర్యకాంతి నాపలేరు. అరెస్టులను సాగించి విష్వవాన్ని ఆపలేరు’ అంటూ 1980లలోనే అమర కవి, కళాకారుడు, గాయకుడు కామ్మేడ్ చెఱబండరాజు వినిపించిన అమర గీతాన్ని గుర్తు చేసుకుంది.

విష్వవ సాహితీ సాంస్కృతిక సంస్థల శక్తినెరిగిన డోపిడీ పాలకులు సరిగ్గా సమార్థాన్-ప్రహోర్ దాడుల మధ్య తమ నిషేధాప్తాన్ని ప్రయోగించాయి. సాంస్కృతిక సైనికులైన రచయితలు, కళాకారులు తమ కలాల ద్వార, కళల ద్వార, సాయుధ సైనికులకు శక్తిని, ఉత్సాహాన్ని ఇష్వదమే కాదు, ప్రజల మనసులను వ్యాదయాలను సాయుధం చేసే గొప్ప ఆయుధాలనే ఎరుకతోనే సైనిక ప్రహోర్ సంచాలకులు నిషేధాప్తాన్ని ప్రయోగించారు. అయితేనే! ఆ నిషేధ ఎత్తివేత దిమాండ్ ఒక చట్టబద్ధ, శాంతియుత సమరంగా రంగం మీదికి వచ్చింది. వేలాది కంరాలు నిషేధం ఎత్తివేయాలని నినదించాయి. అడవులలో మేమూ గొంతెత్తాం.

దశాబ్దాల నిషేధం మధ్యనే నెత్తుర్లు చిందిస్తన్న మా సంస్కృతాన్ కళాకారులు జనం మధ్య సాయుధ విష్వవ రాజకీయాలను ఊరూరా, వాడ వాడా వినిపిస్తూ పీఎల్జీఎ రక్షణలో వార్లిక్ ఉత్సవాల సందర్భంగా ప్రహోర్ ఓటమిక్ దృఢంగా నిలిచింది. ఆపరేషన్ ప్రహోర్ను ఓడిచ్చామనీ అడవులు ప్రతిధ్వనించేలా నినదించింది. అందుకు వందలాది రచయితలతో, కళాకారులతో కార్యశాలలను నిర్వహించింది. వేలాది ప్రజా కళాకారులతో సామూహిక నృత్య రూపం కళాగజ్ఞవీలను జరుపుకుంది. ఇంకా అనేక కళారూపాలను స్ఫోంచింది. తుదకు తన లక్ష్యంలో పీఎల్జీఎతో కలిసి విజయం సాధించింది. 8 మాసాల సైనిక నిర్ణయాత్మక దాడి ప్రహోర్ ఓటమి ప్రాలైండని దండకారణ్య సైనిక కమీషన్ చేసిన ప్రకటనతో సంతోషించి ఇక ఆ వేదుకల నిర్వహణకు సన్నద్ధమైంది. రండి, విజయ వేదుకలను చురుకైన ఆత్మరక్షణలో ఘనంగా జనం మధ్య జరుపుకుందాం. ఇంకెన్ని ప్రహోర్లు ఎదురైనా ప్రజాయుధం అజేయమని నినదిద్దాం. అందుకు ఎంతటి త్యాగానికైనా మేం సంసీధం అంటూ అమరుల త్యాగాలను సంస్కరించు కుండాం.

గమనిక: ఈ సంచిక విదుదలకు కౌద్ది ముందు తెలంగాణలో ప్రజాసంఘాలపై ప్రభుత్వం విధించిన నిషేధాన్ని ఎత్తివేసిందనే వార్త వెలుపడింది. దండకారణ్యంలో ప్రహోర్ దాడి ఓటమితో పాటు నిషేధ ఎత్తివేత పోరాటంలో సాధించిన ప్రజల విజయానికి మా విష్వవ జేజేలు.

సంపాదక మండలి.

ఘంట

బహుముఖ ప్రజ్ఞాతాత కామ్యేడి శోభాయ్ విష్వవ్ సీవెలు విస్తరణీయం, అనుసరణీయం

కా. శోభాయ్ (గడ్డం మధూకర్) కోమురం భీం అనిషాబాద్ జిల్లా, పెంచికలపేట మండలం, కొండవల్లి గ్రామంలో 38 సం. క్రితం 8క పేద రైతు కుటుంబంలో ఏమల, బాపులకు పుట్టడు. మధూకర్ 9వ తరగతి వరకు చదువుకున్నాడు. 1999లో తన 16 ఏళ్ల వయస్సులోనే విష్వవ్యోద్యమంలో చేరాడు. కా. గడ్డం మధూకర్ బాబాసాగర్ సూర్యలో చదువుతూ ఉద్యమంలో చేరాడు. ఆయన మొదట 1999లో సిర్పూర్ దళంలో దళ సభ్యుడుగా పనిచేశాడు. అక్కడ ఆయన ట్రీస్ ప్రింటింగ్ నేర్చుకొని, కరపత్రాలు ప్రచురించాడు.

2000 సం.లో బోధ్ దళానికి బదిలీ అయి ఆ సంవత్సరం చివరి వరకు అక్కడే పని చేసాడు. ఆయనలోని చురుకుడనం, కొత్త విషయాలు నేర్చుకోవడంలో జిజ్ఞాసు, కష్టపడే మనస్తత్వం, అంకిత భావం గుర్తించిన పాట్ల ఆయన్ని దండకారణ్యానికి బదిలీ చేయాలని నిర్ణయించింది. పాట్ల నిర్ణయాన్ని స్వీగతించి ఎంతో సంతోషంగా ఆయన దండకారణ్యానికి వెళ్లడానికి సిద్ధమయ్యాడు.

2001 జనవరిలో అదిలాబాద్ సుండి కామ్యేడి మధూకర్ దండకారణ్యానికి చేరుకొని అక్కడ ఆయన శోభాయ్ పేరుతో తుదివరకు టెక్కికల్ రంగంలోనే తన విష్వవసేవలను అందించాడు. కామ్యేడి శోభాయ్ పారశాలలో చదువుకున్నది తక్కువే కాని విష్వవ్యోద్యమంలో తన స్వంత చౌరవతో, పట్టడలతో, చాలా కష్టపడి అనేక కొత్త విషయాలను నేర్చుకోవడమే

కాదు, వాటిలో మంచి ప్రావిణ్యాన్ని సంపాదించాడు. నిజానికి పట్టబ్రద్యలైన మేధావులు సైతం అబ్బిరవడే విధంగా తనలోని ప్రజ్ఞాపాటవాలను విభ్రవోద్యమానికి అంకితం చేశాడు. దండకారణ్యానికి చేరిన కామ్రెడ్ శోభాయ్ మొదట 2002లో అక్కడ ఆయుధాల తయారీ కోసం నిర్వహించిన పైలట్ ప్రాజెక్ట్లో పాల్గొని వందలాది తుపాకులు తయారు చేయడంలో భాగమై ఆ వనిలో మంచి పట్టు సంపాదించాడు. అక్కడి నుండి ఏటిటికి అదే టీంలో సభ్యుడిగా వెళ్లి అక్కడ కూడ ఆయుధాల తయారీలో భాగమయ్యాడు. ఆయుధాల తయారీలో ఉన్నప్పడే ఆయన జనరేటర్ల రిపేరింగ్లో కొంత ప్రవేశం పొందాడు. అదే సమయంలో దండకారణ్యంలో పెంపొందుతున్న యుద్ధ అవసరాలను తీర్మాకోవడానికి పార్టీ ఏర్పాటు ఏర్పర్చిన కమ్యూనికేషన్ విభాగంలోకి కామ్రెడ్ శోభాయ్ ని పార్టీ బిడలీ చేసింది. ఇక ఆయన చివరివరకు అందులోనే ఉండి ఆ రంగానికి అద్భుతమైన సేవలు అందించాడు.

కామ్రెడ్ శోభాయ్ కేవలం 9వ తరగతివరకే పారశాల విద్యనభ్యసించినపుటికీ తన పూర్వ జీవితంలో ఎన్నడెరుగని ఎలక్ట్రానిక్ కాంపానెంట్స్ నుండి మొదలుకొని కలర్కోడ్ సహ అందులోని అన్ని విషయాలపై మంచి అవగాహనను పెంపొందించుకొన్నాడు. ప్రజాయుద్ధ అవసరాలను తీర్మానికి దయాగ్రాంల సహాయంతో అనేక నూతన పరికరాలను తయారుచేసేవాడు. ఒక సమయంలో గెరిల్లాలకు అత్యంత అవసరమైన ఫ్లాష్మెలను సమకూర్చుకోవడంలో ఎదురైన ఇబ్బందులలో నుండి ఆయన పార్టీతో చర్చించి పెద్ద ఎత్తున వాటిని తన టీంతో వాటిని తయారు చేసి గెరిల్లాల చేతికి అందించాడు. తనకు కమ్యూనికేషన్ రంగంలో పట్టు ఏర్పర్చుతున్న క్రమంలో దండకారణ్యంలోని అనేక సైనిక ఫార్మేషన్లకు చెందిన పదుల కొద్ది ఆదివాసీ కామ్రెడ్స్కు ఆ రంగంలో తర్పిదు ఇచ్చి వారిని మంచి కమ్యూనికేషన్ మాన్/విమన్లుగా మలిచాడు. పార్టీ అప్పగించిన బాధ్యతలను నెరవేరుస్తూ విప్పవ రాజకీయాలను అభ్యసిస్తు ఉద్యమంలో పూర్తి నిబద్ధతతో కొనసాగుతున్న కామ్రెడ్ శోభాయ్ ఎదుగుదలను చూసిన పార్టీ ఆయనను 2006 నాటికి ఏసీ స్థాయికి ప్రమోట్ చేసింది.

దండకారణ్య ఉద్యమాన్ని సమూలంగా నిర్మాలించే దుష్ట తలంపుతో కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ప్రత్యక్ష మార్గదర్శకత్వంలో స్థానిక ప్రజా వ్యతిరేక దుష్ట రాజకీయ నేత మహాంద్ర కర్క ముందు నిలిచి ప్రారంభించిన శైత బీభత్త సల్వాజుడూం కెంపెయిన్సు ఎదుర్కొవడానికి పార్టీ యూనిట్‌డ్ కమాండ్లను ఏర్పర్చి చేపట్టిన ప్రతిఫుటనా కెంపెయిన్లో భాగమైన శోభాయ్ దుష్ట పోలీసులను

శిక్షించడానికి సోదర కమ్యూనికేషన్స్ మాన్లతో కలిసి ఒక నూతన ఆయుధంగా రిమోట్‌లను తయారుచేసి గెరిల్లాలకు అందించడంలో విశేషమైన కృషి చేశాడు. ఆ సమయంలోనే మరోవైపు గ్రామాలపై విచ్చలవిడిగా దాడులు చేస్తూ ప్రజలను ఊచకోత కోస్తున్న జాడుం గూండాలను, ఎన్సిపీటీ (స్పెషల్ పోలీస్ ఆఫీసర్)లను శిక్షించడానికి మిలీషియాకు, చిన్న చిన్న ఆక్షన్ టీంలకు శత్రువు పసికట్టని విధంగా ఉండే కనిపించని మారణాయుధంగా బూబీట్రావ్‌లను అభివృద్ధి చేశాడు. కేంద్ర, రాష్ట్ర పోలీసు కమాండో బలగాలను ఎదుర్కొంటున్న గెరిల్లాలకు యుద్ధ చర్యల సందర్భంగా వార్తలను చేరేయడానికి రస్వర్లను వినియోగించడం కాకుండి వాకీ టాకీ సెట్లను పార్టీ సమకూర్చిన పిదప ఇక వాటి గురించి వందలాది మందికి శిక్షణ ఇచ్చి మంచి కమ్యూనికేషన్ మాన్లుగా తీర్చిదిద్దాడు. సెట్ల రిపేరింగ్‌లో మంచి నిష్పాతుడయ్యాడు. వాటి వాడకానికి సంబంధించి కోయలో నోట్టులు తయారు చేసి వారికి అందించాడు. నూతన ఎత్తులకు ఎదుగుతున్న ప్రజాయుద్ధ అవసరాలను కమ్యూనికేషన్ రంగంలో తీర్చడంలో ఆయన విష్వవ పట్టుదలతో అలుపెరుగిని కృషి చేస్తూ ఆ రంగానికి బాధ్యడుగా ఎదిగి డీపీఎస్ స్థాయి కామ్ప్‌ఎంగా 2012 నాటికి గుర్తింపు పొందాడు. పీఎల్జీఎస్ శత్రువుపై జరువుతున్న దాడుల స్థాయి పెరుగుతూ శత్రువు నుండి రకరకాల నూతన కమ్యూనికేషన్ పరికరాలను స్వేచ్ఛినపరచు కుంటుండడంతో విస్తారమైన యుద్ధ భూభాగంలో సైనిక చర్యల, విష్వవ సందేశాల సమన్వయానికి బేస్ సెట్లను వినియోగంలోకి తేవడంలో ఆయన చూపిన పట్టుదల ప్రశంసనీయమైనది. కమ్యూనికేషన్ సెట్టీ, రిమోట్‌లు, బూబీట్రావ్‌లు, ఫ్లాష్‌మోబ్ తయారీతో పాటు దాడులలో శత్రువు వినియోగించే అన్ని రకాల కోడ్‌లను డీకోడ్ చేసే మెలుకువలు కూడ నేర్చుకున్నాడు. దీనితో శత్రువు బెంబేలుపడిపోతూ తమ సంకేతాలను నూతన పద్ధతులలో ట్రాన్స్‌మీట్ చేయనారంభించాడు. దానిని అర్థం చేసుకున్న కమ్యూనికేషన్ విభాగపు కామ్ప్‌ఎంగా పోలీసులపై గెరిల్లాలు జరిపిన దాడులలో స్వేచ్ఛినమైన డిజిటల్ సెట్లను పోలీసులకు దీటుగా ప్రజాయుద్ధంలో గెరిల్లాలు వాడుకునే ఒక మంచి కమ్యూనికేషన్ పరికరంగా మలిచి అందించారు. అందులో కామ్ప్‌ఎంగ శోబ్రాయ్ దాని మెలుకువలను అర్థం చేసుకోవడానికి అంతర్జాలాన్ని జల్లెద పట్టాడు. తుదకు అందులో సఫలమయ్యారు. వారందరినీ పార్టీ అభినందించింది.

సృజన శీలి కామ్ప్‌ఎంగ శోబ్రాయ్ ఏ రంగంలోనైనా సునాయసంగా ప్రవేశించి ఆ రంగంలోని జ్ఞానాన్ని, మెలుకువలను అట్టే నేర్చుకోగల దిట్ట. ఆయన బన చేసిన గ్రామాల్లోని ప్రజలకు

ఆయన అందుబాటులో ఉన్నాడంటే చాలా భరోసాగా ఉండేవారు. విష్వవకారుల గాలింపు చర్యలలో భాగంగా గ్రామాల్లోకి పోలీసులు వచ్చి పిచ్చి కోపంతో ప్రజలు నీళ్లు తాగే బోరింగ్లను చెడగొడితే ఊరి ప్రజలు వచ్చి ఆ ఘాతుకాన్ని శోభాయ్కి చెప్పుకొని దానిని బాగుచేసివ్వాలనీ ఆయన్ని తమ వెంట తీసుకెళ్లేవారు. వారి రేడియాలు, గడియారాలు, మొబైల్ ఫోన్లు ఇలా దేనికి మరమ్మత్తు కావలసి వచ్చినా నిస్సంకోచంగా ఆయన వద్దకు చేరిపోయేవారు. ప్రజలను లోబర్యూకోవడానికి పోలీసులు గత అనేక సంవత్సరాలుగా విష్వవోద్యమ ప్రాంతాలలో సివిక్ ఆక్సన్ ప్రోగ్రాం ల పేరుతో ఆమలు పరుస్తన్న బాటకు సంస్కరణలలో భాగంగా ససోలార్ టైటల్లు, బ్యాటరీలు, పెద్ద పెద్ద పానెల్లు అందించి చేతులు దులుపుకుంటున్నారు. కానీ, అవి తొందరలోనే చెడిపోయి రిపేరింగ్ కావలసి వచ్చేది. అడవిలో వాటిని రిపేర్ చేసి ప్రజలకు అందించేవారు మావోయిస్టులు తప్ప మరెవ్వరూ ఉండరు. అందుకే ప్రజలు అలాంటి పనులకు తాము అమితంగా ప్రేమించే శోభాయ్ వద్దకే చేరుకునేవారు. ఆయన కూడ తనకు ఎంతటి పనుల వత్తించి ఉన్నప్పుటికీ ప్రజల పనులు చేసిపెట్టడానికి ఎంతో ఆసక్తి కనపర్చేది. ఆపరేషన్ హోకా సమయంలో మాడ్ ఆదివాసుల సమస్యలను తెలుసుకోవడానికి కీర్తి శేషులు బీడీ శర్య గారు తన మిత్రులతో మాడ్ వస్తుండగా దారిలో వారి వాహనం బురదలో దిగబడిపోయి వారు ఎటూ పాలుపోక నిశ్చేష్పులై నిలబడిపోగా ఆ దారిన వెళ్లన్న శోభాయ్ గమనించి వెంటనే ఊరి రైతులను తీసుకెళ్లి వారి వాహనాన్ని బయటకు లాగించిన ఘటన వారు ఎన్నిటి మరిచిపోలేదు. వారికి శోభాయ్ తెలియదు. కానీ శోభాయ్ వారిని గుర్తు పట్టి వారి మిషన్ నిర్మిష్టుంగా త్వరగా పూర్తవ్యాపిసి బాధ్యతగా సహకరించాడు. ఆయన తన శక్తి మేరకు తోటి కాప్రేస్టుకు ఎవరికైనా వారు ఆపరలో ఉన్నపుడు పూర్తి సేవాభావంతో ఆదుకునేవాడు. ఆమరుడు కత్తి మోహన్‌రావు టైపోలార్ జబ్యూతో మతిష్టిమితం కోల్పోయి వ్యవహారిస్తున్నపుడు కాప్రేస్ శోభాయ్ సోదర విష్వవకారుడిగా ఆయనకు అందించిన సేవలు తుదివరకు కాప్రేస్ మోహన్‌రావు గుర్తు చేసుకునేవాడు. ఇవి కేవలం కొన్ని ఉదాహరణలు మాత్రమే. ఏ విష్వవకారుడికి ఏ సమస్య వచ్చినా అది తనదేనన్న గొప్ప కాప్రేస్ భావనతో వారికి సేవలందించే వాడు. ఆయన విష్వవ ప్రజలతోనూ అంతే సేవాభావంతో, నమ్రతగా ఉండేవాడు.

కాప్రేస్ 2017లో పార్టీ అవసరాల కోసం డెంటల్ విభాగంలోకి ప్రవేశించి పండ్ల సమస్యలతో బాధపడుతున్న వందలాది మంది కాప్రేస్ పండ్ల సమస్యను ఒక మంచి అనుభవం ఉన్న

డెంటిస్టుగా పరిష్కరించడం నేర్చుకున్నాడు. ఘూర్తిగా చెడిపోయిన పుప్పి పండ్లు ఎనీస్టీఫియా ఇచ్చి తీసేయడం, సిమంట్ వేయడం, కొత్త పండ్లు బిగించడానికి కొలతలు తీసుకొని వాటిని ఫిక్స్ చేయడం, స్నైలింగ్ చేయడం మున్గు పంటి సమస్యలను పరిష్కరించడంలో నేర్చరి అయ్యాడు మన బేర్పూట్ డాక్టర్ శోబ్రాయ్. ఆయన యూనిట్లో ఆయనే జనరల్ డాక్టర్ బాధ్యతలు చూసేవాడు. జనరేటర్ల రిపేరింగ్లో తనకు తానే సాటిగా ఎదిగాడు. ఈ విథంగా ఎన్నో రకాలుగా అనుభవ నుసంపన్నడైన శక్తియుక్తులు కలగిన ఒక డైనమిక్ కాప్రైండ్ అర్థన్హాలా (బాక్ అఫ్ ఆల్ ట్రైడ్స్) మన శోబ్రాయ్. ఈరోజు ఆయన భౌతికంగా మన మధ్య లేని లోటును ఆయన నుండి శిక్షణ పొంది ఎదిగి వచ్చిన కాప్రైండ్ ఆయన ఆదర్శాలను, పట్టుదలను, సేవాభావాన్ని అంంతభావాన్ని ఘూర్తిగా జీర్చం చేసుకొని ఆయన ఆశయాల మార్గంలో పురోగమించడం ద్వారానే ఘూర్తవుతుంది.

పార్టీలో పెరుగుతున్న అవసరాల రీత్యా కాప్రైండ్ శోబ్రాయ్ని పార్టీ 2017లో దక్కిం సంబంధించిన బధిలీ చేసింది. అక్కడ కొద్ది రోజులు 9వ ప్లాటూన్లో ఉండి ఆ తరువాత అక్కడ కమ్యూనికేషన్ విభాగ బాధ్యానిగా బాధ్యతలు చేపట్టాడు. అక్కడ కూడ అనతికాలంలోనే పార్టీ కేరద్ద, పీఎల్జిఎ గెరిల్లాల, విషవ ప్రజల అపార విశ్వాసాన్ని చూరగొన్నాడు. కమ్యూనికేషన్ రంగంలో వస్తున్న ఆనేక విషవాత్సర్క మార్పులను కాప్రైండ్ శోబ్రాయ్ చాలా అధ్యయనం చేసేవాడు. తనకు ఇంగ్లీష్ భాషపై పట్టు లేనప్పటికీ దానిని అర్థం చేసుకోవడానికి పట్టుదలగా కృషి చేసేవాడు. ఆయన దీకే కాప్రైండ్తో పాటు పరిసర జోనల కాప్రైండ్కు శిక్షణనివ్వడమే కాకుండా ఆ రంగానికి సంబంధించిన అక్కడి అవసరాలను కూడ తీర్చేవాడు. సమయం చిక్కిపుడు లేద ప్రజా ద్రోహులను శిక్షించే ప్రత్యేక కేంపెయిన్ల సందర్భంగా ప్రజాపనిలో నిమగ్నమైన కాప్రైండ్ వెంట ఉంటూ గ్రామాలలోని మార్పులను వారికి వివరిస్తూ పోలీసు ఇన్వార్రోడ్సను శిక్షించడంలో వారికి తోడ్పడేవాడు. శత్రువు నుండి దాడులలో గెరిల్లాలు స్ట్యూఫ్స్ పరుచుకున్న డయాగ్రాంలను, సెట్లను, మొబైల్ ఫోన్ల ఆపలను నిశితంగా పరిశీలించి వాటిని అర్థం చేసుకొని వాటికి ప్రతిగా ప్రజాయుద్ధంలో అనేక నూతన టెక్నిక్లను అభివృద్ధిపరిచేవాడు. ఇలా ఆయన అన్ని రంగాలలో ప్రవేశాన్ని గడించి తనదైన రంగంలో నిష్టాతుడై ప్రజాయుద్ధ అవసరాలను తీర్చడంలో సర్వస్పాన్ని ధారపోసిన మంచి విషవ కమ్యూనిస్టు ఆయన. ఆయన ప్రజాయుద్ధంలో భాగమై అనేక దాడులలో గెరిల్లాల వెంట ఉంటూ వారి కమ్యూనికేషన్ అవసరాలను తీరుస్తూ తానూ యుద్ధ చర్యల

అనుభవాన్ని గడించాడు. సీ4బె (కమాండ్, కంట్రోల్, కమ్యూనికేషన్, కో-ఆర్డినేషన్)లో తన రంగానికి న్యాయం చేకూర్చిన నేర్పరి ఆయన. 2012లో డీకేలో ఏర్పడిన రెండవ బెటాలియన్లో కామ్యేడ్ శోబ్రాయ్ కమ్యూనికేషన్ మాన్గా చేరి రెండేళ్లు అందులో పని చేశాడు. ఆ తరువాత ఆయన తిరిగి జోన్ కమ్యూనికేషన్ విభాగానికి బదిలీ అయ్యాడు. యుద్ధం ద్వారా యుద్ధాన్ని నేర్చుకుంటూ యుద్ధ అవసరాలు తీర్చడంతో ఒక నమూనాగా నిల్చిన మన శోబ్రాయ్ సదా మనకు చిరస్నరణియుడు. ఆయన డజన్లల సంఖ్యలో హిల్సెజీఎం శత్రువును దునుమాడిన జీరగూడ సహ అనేక యుద్ధ చర్యలలో ప్రత్యక్షంగా పాల్గొన్నాడు. అలాంటి యువ విషపకారుడు, నిపుణత కలిగిన పెక్కిఫియన్, నిష్టాతుడైన కమ్యూనికేషన్ మాన్, చురుకైన గెరిల్లా, అనేక రకాల సాంకేతిక పనులలో పారాంగట్టుడైన కార్బూక వర్గ ఉత్తమ వుత్తుడు, ప్రజల ప్రేమను, కేడ్రల్లతో మంచి ఐక్యతను పార్టీ నాయకత్వ అపార విశ్వాసాన్ని చూరగాన్న నిబద్ధత కలిగిన శోబ్రాయ్ ఒక ఆదర్శ కమ్యూనిస్టు.

కామ్యేడ్ శోబ్రాయ్ తన యవ్వన ప్రాయంలో వివాహం చేసుకున్నాడు. కానీ, ఆ జంట మధ్య వైవాహిక జీవితానికి కావలసిన అనోస్యత కొరవడడంతో ఒక ప్రజాస్యామిక వాతావరణంలో వారిద్దరు చర్చించుకొని పార్టీ అనుమతితో 2020 చివరల్లో విధిపోవడానికి నిర్ణయం తీసుకున్నారు. కామ్యేడ్ శోబ్రాయ్ తన యూనిట్‌తో పాటు అన్ని పనులలో ఉత్సాహంగా పాల్గొంటున్న సమయంలోనే అనారోగ్య భారిన పడ్డాడు. అప్పటికే పార్టీలో కొంత మంది కామ్యేడ్స్ ట్రోఫోనికి గురై విషపుయోగానికి గురికాగా వారు కోలుకోవడానికి వైద్యపరంగా చికిత్స చేయడంలో నిమగ్నమైన డాక్టర్లకు దివారాత్రులు సహకరిస్తూ, మానసికంగా వారి మనో నిబ్బరాన్ని పెంచడానికి మంచి కృషి చేశాడు. ఆ క్రమంలో ఆయన 2021 మే చివరల్లో జబ్బిపడ్డాడు. ఇక ఆ జబ్బి నుండి ఆయన కోలుకోలేకపోయాడు. గెరిల్లా డాక్టర్లు ఆయనను కాపాడుకోవడానికి అహార్పుపలు ఆయనకు వైద్య సేవలు అందించారు. అయినప్పటికీ ఆ జబ్బి కుదుటపడకపోవడంతో ఆయన్ని మెరుగైన వైద్యానికి పార్టీ బయటికి పంపింది. కానీ, జూన్ 2నాడు ప్రయాణంలోనే మార్గమధ్యంలో వరంగల్ సమీపంలో ఆయన శత్రువు చేత విక్ష్యాడు.

కొరోనా మహమ్మారీ బారీనపడి నక్కలైట్లు మృత్యువాత పడుతున్నారనీ శోబ్రాయ్ కూడ కొరోనా పీడితుడేననీ, వారు బయటకు వస్తే వారికి ప్రభుత్వం అన్ని రకాల మెరుగైన వైద్యాన్ని అందిస్తుందనీ గోబెల్స్ ప్రచారాన్ని లంభించుకున్న పోలీసులు ప్రమాదవశాత్తు వారి చేతికి

చిక్కిన కామేడ్ శోబ్రాయ్ కి మాత్రం ఎలాంటి వైద్యం అందకుండా నిలిపివేసి అనేక చిత్రఫింసల పాట్టిసి తుదకు ప్రాధ్రాబాదీలో వైయ్యల సమక్షంలోనే ‘హత్య’ చేశారు. ఇదే పోలీసులు అందించిన అత్యంత కుట్టపూరితమైన హంతక సేవగా నమోదైంది. ఆయన అరెస్టు వార్త విన్న ఆయన కన్న తండ్రి గుండె చెరువు చేసుకొని రెండు దశాబ్దాల తరువాత తన కొడుకును కళ్లర చూసుకొని కడుపునిండా మాట్లాడుతానని గంపెడు ఆశతో ఆస్పుత్రికి చేరితే నిర్మాక్షిణ్యంగా పోలీసులు తండ్రి ద్వారా వారి మెరుగైన వైద్య సేవల గుట్టు ప్రపంచం ముందు వెల్లడవుతుందనీ గ్రహించి కడసారి కన్న కొడుకును చూసే అవకాశాన్ని కూడ కాలదన్నారు. ఆస్పుత్రి గేట్ల ముందు పోలీసుల పిలుపుకై పడిగాపులు కాస్తున్న శోబ్రాయ్ తండ్రి బాపుకు గుండెపోటుతో కొడుకు మరణించాడనే వార్తను చేరవేశారు. ఆ వృద్ధ తండ్రి గుండెలు బాదుకుంటూ, పోలీసుల ఘాతుకానికి బలైన తన కుమారుడి శవాన్ని తీసుకొని పుట్టెడు దుఃఖింతో స్వగ్రామం చేరాడు.

కా. శోబ్రాయ్ పార్ట్ శరీరానికి కొండవల్లిలో బంధు మిత్రులు, ప్రజల సమక్షంలో అత్యంత విషాదకర వాతావరణంలో అంత్యక్రియలు నిర్వహించారు. కొండపెల్లి ప్రజలకు గతంలో కూడ తమకు పని చేసి తమ మధ్య అసుపులు బాసిన ప్రజాపీరుల చరిత్రలు తెలుసు. కామేడ్ పులి మధునయ్య, కనుకయ్యలాంటి వారిని ఎరిగిన వారు గడ్డం మధూకర్ అంత్యక్రియలు సందర్భంగా మరోమారు వారందరినీ తలుచుకొని ప్రత్యేక తెలంగాణ ససాధించుకున్నామన్న మాటే కానీ వేలాది యువ కిశోరాల నెతుటి త్యాగాలను సామ్య చేసుకొని విద్రోహంతో ఆవిర్భవించిన దొరల తెలంగాణలో ఖాకీల చేతిలో తమ బిడ్డల హత్యలు తప్పదం లేదనీ జనం తెలంగాణే జనం బిడ్డల రక్కణకు పూర్తి హామీనిస్తుందనీ ముచ్చలేంచుకున్నారు. ఈరోజు తెలంగాణ ప్రజలు కోరుకుంటున్న ఆ ప్రజాస్వామిక తెలంగాణ కోసం, కామేడ్ శోబ్రాయ్ తన లక్ష్మంగా నిలుపుకొని 22 సంవత్సరాలు అవిభ్రాంతంగా, అలుపెరుగని పోరు చేసిన ప్రజల ప్రజాస్వామిక భారతదేశం కోసం మనమంతా పోరాదుఢాం. అదే మనం అమరులకు అర్థించే నిజమైన నిపాళి అవుతుంది. బ్రాహ్మణీయ హిందుత్వ ఫాశిస్టు శక్తులు దేశంలో మాహోయిస్టు విషపోద్యమాన్ని నామరూపాలు లేకుండా సమాలంగా నిర్మాలించాలనే విధ్వంసకర లక్ష్మంతో సమాధాన్ పేరుతో ఒక ప్రత్యేక సైనిక ఆవరేషన్నను ఐదేళ్ల కాలవ్యవధితో రూపొందించి అందులో భాగంగా ప్రహరీ పేరుతో నిర్మయాత్మక కేంపెయిన్లను నిర్వహిస్తున్న సమయంలో అర్ఘన్వమాలా శోబ్రాయ్ మన మధ్య లేకపోవడం మనకు వెంటనే పూడ్పకోలేని ఒక పెద్ద

లోటే. కానీ, విష్వవోద్యమం కళ్వితంగా అమరుల త్యాగాలకు వన్నె తెచ్చే ఎరజెండాను మరింత ఎరుపెక్కాచే నూతన వారసులను సృష్టించుకుంటుంది. దండకారణై విష్వవోద్యమ చరిత్రలో కామ్రేడ్ శోభాయ్ అందించిన విష్వవ సేవలు అజరం, ఆయన ఆశయాలు అమరం అని నిరూపిస్తుంది.

కామ్రేడ్ ఆలూరి లలితి (అమ్మ) అమెర్ రహే

21 నవంబర్ ఆదివారం నాడు కామ్రేడ్ ఆలూరి లలిత గారు తన 76వ యేటా గుండెపోటు తో తుదిశ్యాన విడిచారు. ఆమె మరణం వట్ల భారత కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ (మావోఊన్స్) కేంద్రకవిటీ విష్వవ జోష్చర్చర్చిస్టోంది. వారి బంధు మిత్రులకు ప్రగాఢ సంతాపం తెలియచేస్తూంది.

కామ్రేడ్ లలిత, భుజంగారావులకు ముగ్గురు కూతుక్కల్ని ఒక కుమారుడు కాగా వారు తమ ముగ్గురు కూతుక్కలను విష్వవోద్యమంలోకి నడిపించగలిగిన ఆ తల్లి తండ్రులు తమ ఏకైక కౌడుకును వదలి దశాబ్ది కాలం రహస్య జీవితంలో

ఉంటూ పార్టీ అప్పగించిన విష్వవ బాధ్యతలన్నీ పట్టుదలతో నెరవేర్చారు. వారిద్దరూ వామవక్ష భావాలతో విష్వవోద్యమం పక్కమే నిలుస్తూ దృఢంగా నిలిచారు. 1985-86 నుండి దాదాపు దశాబ్ది కాలం వరకూ దండకారణై ఉద్యమ నాయకత్వానికి కామ్రేడ్ భుజంగారావుగారు పెద్దన్నగా, లలితగారు అమ్మగా ఉంటూ గురుతరమైన విష్వవ బాధ్యతలు నిర్వహించారు. పార్టీ ఏర్పరిచిన రహస్య డెన్లలో ఉంటూ శత్రువు కళ్లు కపి ఆధ్యాత్మిక నిర్వహణలో ఉంటూ పోలీసుల కళ్లు కపి పెద్ద పెద్ద బండిల్స్ నగరం నుండి ఆడవికి చాకచక్కంగా చేరవేయడంలో ఆమె పోలోంచిన పాత్ర విష్వవోద్యమంలో ప్రతిభావంతమైన మహిళల సేవలకు ఒక పర్యాయాలు పెద్దన్నతో అమ్మ అడవిలో లేనపుటికీ ఆయన గెరిల్లాలతో పంచుకున్న చెదిరిపోని అనభవాలు ఆ తర్వాత ఆయన ఆమెతో పంచుకున్న ప్రజాయుద్ధ స్థుతులు తుదివరకూ ఆమెకు ఎంతో ప్రేరణగా నిలిచాయనడానికి ఆమె చివరి దశలో (2017లో) గెరిల్లాలకు అందచేసిన సందేశమే చాటిచెపుతుంది. ‘మన పార్టీ నాయకత్వంలో భారత విష్వవోద్యమ

విజయం తద్వం' అంటూ ప్రగాఢ విశ్వాసుతో, పూర్తి భరోసాతో చేర్చిన సందేశం గెరిల్లాలకు ఎంతో స్మార్టీని ఇస్తుంది. వారిద్దరూ తుదివరకూ భారత నూతన ప్రజాతంత్ర విష్ణవ విజయానికై ఎంతగానో ఆకాంక్షించారు.

కామ్రేడ్ భుజంగారావుగారు విష్ణవోద్యమంలో రాష్ట్ర స్థాయి కేడర్కగా గుర్తింపు పొంది విష్ణవ బాధ్యతలు నిర్వహించగా అమ్మ రాజకీయ స్థాయి జిల్లా స్థాయిగా పార్టీ గుర్తించడంపై తాను స్పుందిస్తూ తనకు ఏ స్థాయి అవసరంలేదని, తుదివరకూ భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మావోయిస్టు) సభ్యురాలుగానే గుర్తింపు కలిగి ఉండడమే తనకు సర్వోన్నతమనీ, సగర్వంగా, సంతోషంగా ఉంటుందనీ కాదనలేని జవాబిచ్చిన లలితగారు చివరివరకూ గొప్ప అంకిత భావంతో, విశ్వసనీయమైన ఒక పార్టీ సభ్యురాలుగానే ఉంటూ క్షణ క్షణం విష్ణవాన్ని కాంక్షిస్తూ తుదిశ్వాస విడిచింది. చివరి రోజులలో గుల్మర్గాలోని తన కుమారుడి నివాసంలో గుండెపోటుతో కన్నమూసిన ఆలూరి లలిత గారి విష్ణవ సేవలు చిరుస్తురోయం. ఆమెకు భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మావోయిస్టు) కేంద్ర కమిటీ వినిష్టుంగా తలవంచి విష్ణవ జోషోర్లర్పిస్తోంది.

ఎర్రమందారాలు

పితృస్వామ్యంపై తుదివరకు పోరు వదలని విష్ణవ వీరాంగన కామ్రేడ్ రూపీ అమర్ రహే

కామ్రేడ్ రూపీ గడ్చిరోలీ జిల్లా ధరోనా తాలూకా పుల్లచొడ్డి ఊళ్లో ఒక మాడియా తెగ పేద ఆదివాసీ కుటుంబంలో పుట్టింది. ఆమెకు తమ తల్లి తండ్రులు దేవ్లా అని పేరు పెట్టుకున్నారు. అందరాదివాసీ పేద ఆడపిల్లలుగాగే దేవ్లా చదువు సంధ్యలకు నోచుకోకుండా చిన్నతనం నుండే శ్రమజీవిగా పెరిగింది. ఇంట్లో అన్ని పనులు చేస్తూనే అడవిలో ఇప్పుపూలు, తునికి పండ్లు, సేకరించుకోవడం, కందమూలాలు తవ్వుకొని తేవడం, పెద్దవాళ్లతో కలిసి పొలం పనులలో పాల్గొనడం చేసేది. దేవ్లా కూలీ పనులకు ఎదిగేనాటికే ఆ ప్రాంతంలో విష్ణవోద్యమం ఘలితంగా వెదురు నరికే కూలీ రేట్లు, తునికి ఆకు కోత కూలీ రెట్లు దేశంలో మరెక్కడా లేని విధంగా ప్రజా పోరాటాలతో

పెరిగాయి. దానితో, తమ పెద్దలు కూలీ పనులకు వెళ్డడం అంతగా ఇష్టవడక పోయినప్పటికే, దేవీలా తరం ఎదిగే నాటికి మారిన ఆర్థిక, సామాజిక పరిస్థితులలో అన్ని ప్రాంతాల, అన్ని తెగల ఆదివాసులు కూలీ పనులకు వెళ్డడం పెరిగింది. ఆమెకు యుక్తవయసు వచ్చే నాటికి ఆ ప్రాంతంలోని అనేక గ్రామాలలో విష్వవ ప్రజాసంఘాలు బలవడ్డాయి. కానీ కామ్మెండ్ దేవీలా గ్రామం, దాని చుట్టూ పక్కల గ్రామాలలో సంఘ కార్యకలాపాలు పెద్దగా నడిచేవి కావు.

కామ్మెండ్ దేవీలా, వరుసైన యువకునితో తమ పెద్దలు కుదిర్చిన వివాహస్ని చేసుకుంది. పెళ్లి అయ్యాక దేవీలా కనంసూర్ ఏరియాలోని ఆత్మారింటికి రేగడిగుట్టకు చేరింది. వారికి ఒక పాప పుట్టింది. కావురం సాఫీగా సాగుతుండగానే కుటుంబ కలహాలలో భాగంగా ఇంటి వాక్కే దేవీలా చేతబడి చేస్తుందనే ఆరోపణలు చేశారు. కుటుంబాలలో కానీ, ఊర్లలో కానీ ఇంకే ఆరోపణలు ఎదురైనా తప్పు ఒప్పుకోవడాలు, దండగలు చెల్లించడాలతో ఆదివాసులు సర్దుకోవచ్చు కానీ చేతబడి ఆరోపణ ఎదురైందంటే మాత్రం అది తిరుగులేని అయిధం. దాన్ని తట్టుకోవడం ఎంత మాత్రం సాధారణ విషయం కాదు. కుటుంబం నుండి, ఊరి నుండి బహిపూరణే వారికి తప్పని శిక్ష అ శిక్ష తగ పెద్దలు ప్రత్యక్షంగా విధింస్తారు లేద అ కుటుంబం మీద వత్తింది తచ్చి తమ కక్ష సాధించుకోవడంలో భాగంగా ‘చేతబడి’ ఆరోపితులను ఊరి నుంచి పంపించేసి ‘పీడ’ విరుగడ చేసుకుంటారు. వినని మొండి ఘుటాలుంటే ఏదో కుట్ట పన్ని వారిని సజీవంగా తుదముచ్చిస్తారు. ఆస్తిషై అలాగే సంతాంసై హక్కు లేని దేవీలా చేతబడి ఆరోపణ ఎదురుయ్యాక తన పొత్తిక్కలోని చిన్నారిని తండ్రి వద్దే వదిలి ఆత్మారింటి నుండి తల్లిగారింటికి చేరక తప్పలేదు. అదే ఆమె జీవితంలో ఒక కీలకమైన మలుపుకు దారి తీసింది. తనపై వచ్చిన తప్పుడు ఆరోపణలతో కుమిలిపోతూ తల్లిగారింటికి వచ్చే అక్కడ కుటుంబీకుల ఈసండింపులు, గ్రామస్థుల నిరాదరణ మధ్య దేవీలా దిక్కుతోచని స్థితిలో తన భవిష్యత్త గురించి ఎంతగానో ఆలోచించేది.

గడ్డచిరోలీ జిల్లా ఏటపల్లి తాలూకా కనంసూర్ ఏరియాను ఆనుకొనే దేవీలా గ్రామం ఊండడంతో ప్రజల రెండు ప్రాంతాల ప్రజల మధ్య చుట్టురికాలు ఎక్కువే ఉండేవి. కనంసూర్ ప్రాంతం నుండి సంఘాల నాయకులు ఘుల్బోడ్డి సహ చుట్టు పక్కల గ్రామాలకు వివిధ సందర్భాలలో విష్వవ ప్రచార కార్యక్రమాల కేంపెయిన్లకూ వెళ్లిపారు. అలా వెళ్లినవారితో దేవీలాకు మంచి పరిచయాలు ఏర్పడినాయి. దానితో ఆమె ఇక తన జీవితానికి సరైన మార్గం దొరికిందని ఎంతో సంతోషించింది. సంఘ నాయకుల ద్వార ఆమె ప్రాథమిక విష్వవ రాజకీయాలు తెలుసుకుంది. అందులో భాగంగా ఆమె స్థ్రీ పురుషులు సమానమనే ప్రజాసాధ్వమిక భావనను అర్థం చేసుకుంది. మగాళ్ల పెత్తనం కింద ఆడాళ్ల పడి ఉండాల్చిన అవసరం అదనేది ఆమెను బాగా ఆకట్టుకుంది. ‘న స్త్రీ స్నేహంత మర్పతి’ అన్న మనుస్థుతి నీతి ఆదివాసులలోనూ బలంగానే పాతుకుపోయింది. ఇక దానిషై పోరాదాలనే దేవీలా నిశ్చయించుకుంది. కానీ,

అప్పటికే గడ్చినిలోలీ, బండారా, చంద్రపుర్ సహ విదర్భ ప్రాంతంలోని విష్ణవోద్యమాన్ని అఱవివేయడానికి పాలకులు ‘ఆక్షన్ ప్లాన్’ రూపొందించారు. స్థానిక ఆదివాసీ యువకులతో నీ-60 (క్రాక్ కమాండోస్) అనే ప్రశ్నేక కమాండో ఫోర్స్ ఏర్పడింది. కామ్సెండ్ దేవలా ఉండి పక్కనున్న పెద్ద గ్రామం కార్బప్పలో పోలీస్ స్టేషన్ నెలకొంది. 1991 నుండి 1994 మధ్య గడ్చినిలో ఉద్యమం చాలా గడ్డు కాలాన్ని ఎదుర్కొంది. కానీ, సరిగా అదే సమయంలో యవ్వన ప్రాయంలో ఉన్న మన దేవలా పిత్యస్వామ్యంపై పోరాటానికి, ఆ ఉక్కు సంకెళ్ల నుండి మహిళల విముక్తి కోసం అత్యంత అంకితభావంతో తన జీవన సమారానికి విష్ణవ మార్గాన్నించుకుంది. కామ్సెండ్ దేవలా ఏటవల్లి దళంలో చేరిపోయింది. అక్కడ ఆమె చంద్రకళగా తన పేరు మార్గుకుంది. అది 1998వ సంవత్సరం. దళ జీవితం ఆమెకు ఎంతగానో నవ్వింది. దళంలో ఆడ మగ ఏ భేదం లేకుండానే వ్యవహరించడం చూసి ఇక ఈ జీవితంలే ఎన్ని సమస్యలు ఎదురైనా వెనుతిరిగేది లేదనే గట్టి నిర్మయం తీసుకునేలా చేసింది. జీవితంలో శ్రమజీవిగా బతుకుతున్న దేవలాకు దళ జీవితం ఏమాత్రం కష్టమనిపించలేదు. పైగా తనకు దళంలో ఓ పలక, బలపంతో పాటు పైంటు, ఘర్ష, ఘా, టోపి, తుపాకితో ముస్తాబై తనకు తాను సైనిక యూనిషాంలో చూసుకునే సరికి ఇక ఈ ప్రపంచాన్నే జయించవచ్చనే విశ్వాసం ఆమెలో కలిగింది. రోజు రాజకీయాలు వినడం, అనేక క్రామాల ప్రజలతో కొత్తగా పరిచయాలు ఏర్పడడం, వారిలో తనకు తెలిసిన బంధు మిత్రులుండడం, వారి సమస్యలు తెలుసుకోవడం, తన జీవితంతో వాచిని సరిపోల్చుకోవడం లాంటి అనుభవం ఆమెలో ఒక గౌప్య మార్గుకు పునాదులు వేసింది. ఇక తన గురించి తెల్పినవారు, తనను ఈసడించుకున్న వారు, తనను నిరాకరించిన వారు కూడ చేతబడి’ మాటే మరిచారు లేద ఆ మాట ఎత్తుకోవడానికి సాహసించడం లేదు. పైగా తనకు అనూహ్యమైనది. ఆ ప్రజల ఆదరణను ఆమె ఎన్నటికీ చెదిరిపోని జ్ఞాపకాలుగా తన హృదయంలో నిలుపుకుంది. ఇక విష్ణవోద్యమమే తన సర్వస్పం అనుకుంది.

విష్ణవోద్యమంలో చేరి చంద్రకళగా మారిని పిదప తోటి సభ్యులతో ఏర్పడిన పరిచయాలు, చనసులో నుండి ఒక కామ్సెండ్ తనతో వివాహ ప్రతిపాదనను ముందుంచగా ఆమె చాలా ఘర్షణ పడింది. విడిపోయిన భర్త వద్ద పెరుగుతున్న పాప, ఆ పాపకు, ఆమెను కన్న తండ్రికి తెలియకుండా తాను తిరిగి వివాహం చేసుకోవడం ఎంత వరకు న్యాయం అనే ప్రశ్న ఆమెను వెంటాదుతోంది. ఔను. తన భర్త ఎవరి అనుమతితో తిరిగి రెండవ పెల్లి చేసుకున్నదు. అనుమతి మాట దేవుడెరుగుర, కానీ, కనీసం తనకు ఎలాంటి కబ్బరైనా లేదే. అలాంటపుడు తానెందుకు అలా ఆలోచించడం! అనే తర్వాత కూడ తనలో నలుగుతోంది. సరే, ఇక ఆ ప్రశ్నకు పార్టీయే సరైన మార్గం చూపుతుందనే పూర్తి నమ్మకంతో తన అంతరంగాన్ని బాధ్యాల ముందు తెలిపింది. బాధ్యాల ఆమోదంతో తిరిగి వివాహమాడి తన తోటి సభ్యున్ని తన జీవిత సహచరుడిగా

ఎన్నుకుంది. కానీ, ఆ వైవాహిక బంధం ఎక్కువ కాలం కొనసాగలేదు. వైవాహిక జీవితంలో ఎదురైన పురుషాధికృతను చంద్రకళ భరించలేకపోయింది. దానితో ఆయన నుండి విడాకులు తీసుకుంది. తిరిగి తాను విష్వవ సహచరులతో స్వతంత్రంగా ఉంటూ తనకు అప్పగించిన పనులను భరోసాతో పూర్తి చేస్తూ ఎదిగసాగింది. దళంలో అందరి విశ్వసాన్ని చూరగొంది. పార్టీ నాయకత్వం కూడ అమెలోని నిజాయితీ, క్రమశిక్షణ, నిబద్ధతను గుర్తించి ఆమెను అత్యంత ముఖ్యమైన విభాగానికి మార్చాలని నిర్ణయించింది. ఆమెకు ఇష్టమైతే, అవసరం అనుకుంటే, మరో వివాహం కూడ చేసుకోవచ్చని తెలిపింది. ఆ విషయాన్నే బాధ్యతలు ఆమె ముందు ప్రస్తావించగా విష్ణవోద్యమంలో పార్టీ ఏ బాధ్యతలు ఇచ్చినా సంతోషంగా స్వీకరిస్తానని తెలిపింది. ఇక పెళ్ళి విషయంలో తనకు అప్పబీకే జీవితంలో ఎదురైన రెండు రకాల చేదు అనుభవాల నుండి ఇకపై యోగ్యమైన కామేడీతో పార్టీ జరిగిస్తే తనకు అభ్యంతరం లేదంది.

కామేడీ చంద్రకళ పార్టీ నిర్వహణలోని ఆయుధాల తయారీ విభాగానికి బదిలీ అయింది. అడవిలో, ఆదివాసీ తెగలో పుట్టి పెరిగిన ఆమెకు పట్టణ జీవితం ఎంతో వింతగా తోచింది. ఆమెకు మహా నగరాలలోని జీవితం పూర్తిగా కొత్త కావడంతో అక్కడి వాతావరణంలో అడ్డస్టు కావడానికి కొంత టైం పట్టింది. అయితే, ఆమె వెళ్తున్న చోట, ఆ పనిలో ఒటరిగా ఉండడం కాకుండా జంటగా ఉండడం బాగుంటుందనీ, చాలా కాలంగా పార్టీలో నమ్మకంగా పనిచేస్తూ విధిధ స్థాయిలలో బాధ్యతలు నిర్వహిస్తూ ఆ రంగానికి బదిలీ అయిన కామేడీతో చంద్రకళకు తిరిగి పార్టీ వివాహం చేయడంతో జంటగా వారు అక్కడ సెటిల్ అయ్యారు. ఆదివాసీ జీవితం నుండి విష్వవ జీవితంలోకి ప్రవేశించి, ఒక గెరల్స్ గా ప్రజల మధ్య నూతన జీవితాన్ని ప్రారంభించిన చంద్రకళకు పట్టణంలో రహస్య యంత్రాంగంలో ఒక కార్బూకురాలుగా యంత్రాలపై పని చేయడం తానెన్నదూ ఊహించని కొత్త అనుభవాన్ని అందిస్తోంది. రోజూ ఎదురయ్యే అనేక యక్క ప్రశ్నలకు కుశల సమాధానాలు ఇస్తూ డెన్ నిర్వహణలో అనుభవాన్ని గడించింది. మరోవైపు అక్కడి టెక్నికల్ పనులలో రాజీస్తూ పార్టీ విశ్వసాన్ని చూరగొని ఏసీ స్థాయికి ఎదిగింది.

రెగ్లూలోని టెక్ యంత్రాంగం 2007 ప్రారంభంలో శత్రువుకు బహిగ్రథమైంది. దానితో పోలీసులు అక్కడి వర్డ్పోవ్టో పాటు అందులో పనిచేసే విష్వవకురులను అరెస్టు చేశారు. వారిలో చంద్రకళ జంట కూడ ఉంది. అక్కడి నుండి వారందరినీ ఆంధ్రప్రదేశ్కు తరలించారు. పోలీసు కస్టడిలో ఎదురైన చిత్రపాంసలు ఆమెను బలహీనపరచలేదు. ఆంధ్రప్రదేశ్ పోలీసులు అనేక తప్పుడు కేసులలో వారిని ఇరికించి వరంగల్, చర్లపెళ్లి జైళ్లలో దాదాపు మూడేళ్లకు పైగా నిర్మించించారు. జైలు జీవితం ఆమెను విమాత్రం కుంగదీయలేదు. పైగా దోషిడీ వ్యవస్థలో కైదీల జీవితాలను ఆమె అర్థం చేసుకోవడానికి అది తోడ్పడింది. తమ బ్యార్క్లోని మహిళా

ప్రైదీల జీవితాలు తెలుసుకొని ఎంతగానో చలించిపోయేది. జైలులో అనేక మందితో ఆమెకు మంచి పరిచయాలు ఏర్పడినాయి. వాయిదాలకు వెళ్లి రావడంతో కోర్టుల వ్యవహరాలు, అక్కడి న్యాయమూర్తుల అన్యాయ తీర్పులు ఆమెకు అర్థమైనాయి. తుదకు ప్రజాహిత వకీల్ల కృషితో వారందరూ 2009 చివరల్లో బెయిల్స్‌పై విడుదలై ఉద్యమ ప్రాంతంలోకి తరలి వచ్చారు. కామ్మెండ్ చంద్రకళ తిరిగి తనకు తెలిసిన తనదైన దండకారణ్యానికి రావడంతో ఎంతో ఉండగా భావించింది. దండకారణ్యంలోని గడ్చికిలో టెక్కికల్ విభాగంలో కొంతకాలం పని చేసి తిరిగి పార్టీ అవసరాల రీత్యా రక్షిణ బస్తర్కు బదిలీ అయింది.

కామ్మెండ్ రూపీ జైలు నుండి విడుదలై వచ్చే సరికి యుక్త వయసుకు వచ్చిన ఆమె కూతురు తల్లి బాటలోనే గడ్చికిలో విషపోద్యమంలో చేరింది. ఆ వార్త విన్న కామ్మెండ్ రూపీ ఎంతో సంబురపడింది. తన రక్తం పంచుకు పుట్టిన బిడ్డ తన తండ్రిని కాదనీ, తన బాటలోనే సాయుధం కావడం నిజంగా తనకు ఎంతో ఆనందంగా ఉండనీ అందరితో ఆ ఆనందాన్ని పంచుకుంది. ఆ అమ్మాయి విషపోద్యమంలో ఎదురుయే కష్టాలకు ఓర్చుకోలేక అనతి కాలంలోనే ఉద్యమాన్ని వదలి వెళ్లడంతో తిరిగి మురికి కూపంలాంటి జీవితాన్నే కోరుకుందనీ తనకు మనసులో ఎంతో బాధిసినప్పటికి పైకి మాత్రం ఎక్కుడున్నా విషపోద్యమానికి సహకరించాలనే సందేశాన్ని చేర్చింది.

దక్షిణ బస్తర్కో రూపీగా పేరు మార్పుకొని తన సుహరునితో పాటుగా టెక్కికల్ విభాగం బాధ్యతలు చేపట్టింది. అక్కడే కామ్మెండ్ రూపీ దాదాపు దశాబ్ద కాలానికి పైగా పని చేసి అందరి అభిమానాన్ని చూరగొంది. అదివాసీ కుటుంబంలో పుట్టి పెరిగి విషపకారిణిగా మారి విద్యాబుద్ధులు నేర్చుకొని వివిధ బాధ్యతలు చేపట్టి పలు రంగాలలో అనుభవాన్ని గడించిన రూపీకి తుపాకులు తయారుచేయడంలో, బాగు చేయడంలో తనపై తనకు విశ్వాసం బలపడింది. ఇంకా అనేక విషయాలలో అర్థం చేసుకునేది, సేర్కుకునేది ఎంతో ఉండనే వాస్తవాన్ని గుర్తిస్తూనే తనకు తెలిసిన మేరకు నమ్మకంగా పని చేయడం ఆమెలోనీ విషప తత్త్వానికి నిదర్శనం. దక్షిణ బస్తర్కు ఆమె బదిలీ అయి వచ్చాక యేటేటా తీవ్రమవుతున్న ఆపరేషన్ గ్రీన్సాంట్ దాడుల మధ్య తరచుగా యంత్రాలతో పాటుగా కదలికలో ఉంటూ రహస్యంగా రక రకాల ఆయుధాలు తయారు చేసి యుద్ధ భూమిలోని గెరిల్లాలకు అందించడంలో ఎంతో సంతోషపూన్ని వ్యక్తం చేసేది. రణరంగంలో గెరిల్లాలు ఒక కసాల్టపాడ్ దాడిని, మరో మింప దాడిని లేద జీరగూడ లాంటి దాడులను సఫలం చేసి శత్యవు నుండి స్నాదీనం చేసుకున్న ఆయుధాలు, మందుగుండుతో వచ్చేసరికి కామ్మెండ్ రూపీ ఎంతో మురిసిపోయేది. తాము తయారు చేసిన నాటు ఆయుధాలతోనే యుద్ధ భూమిలో శత్యవుతో సాహసంగా పోరాడి ఆధునిక ఆయుధాలను వశవరచుకున్న గెరిల్లాలను మనసార అభినందించేది. అందుకే గెరిల్లా యుద్ధం ఒక రాజకీయ యుద్ధం అని

అది నంప్రదాయ ఆయుధాలతోనే శత్రువుతో పోరాడి వాడి ఆధునిక ఆయుధాలను వశవర్షకుంటుందనీ, తనకు అవసరమైన నూతన ఆయుధాలను గెల్చుకుంటుందనీ తాను విన్నది సమరభూమిలో నిజమవుతుందనీ రూపీ సంబురపడేది. తనకు శారీరకంగా, మానసికంగా ఎన్ని సమస్యలు ఎదురైనా ఇక తాను ఆ రంగాన్ని వదలననీ, చివరి వరకూ అక్కడే ఉంటూ గెరిల్లాలకు ఆయుధాలు సమకూరుస్తాననీ తనకు పార్టీ అదే పని అప్పగించిందనీ, దానినే కొనసాగిస్తాననీ ఎవరడిగినా సంతోషంగా చెప్పేది. అదే విధంగా కామ్మేడ్ రూపీ తుది వరకు అదే రంగంలో అవే యంత్రాల మధ్య ఆయుధాల తయారీలో నిబధ్ధతగా నిమగ్నమై రణరంగ అవసరాలు తీర్చిన వీరాంగనగా నిలింది. వయసుతో పాటు వచ్చే శారీరక రుగ్గుతలతో కామ్మేడ్ రూపీ చివరి రోజులలో గర్జాశయ క్యాన్సర్కు గుర్తెంది. దానిని సకాలంలో అర్థం చేసుకోలేక పోవడంతో విపరీతమైన రక్తప్రాపానికి గురై ఎప్పిల్ 28సాదు ఆ యంత్రాల మధ్యనే సహచర గెరిల్లాలను వదలి తుదిశ్యాస వదిలింది. కామ్మేడ్ రూపీ మరణంతో విఘ్వవేద్యమం ఒక సీనియర్ మహిళా కామ్మేడ్ను కోల్పోవడమే కాకుండా సాధారణ ఆదివాసీ జీవితం నుండి వచ్చి అనేక రంగాలలో అనుభవం సంపాదించి యంత్రాలపై పని చేసి కార్బూకురాలుగా ఎదిగి నమ్మిన ఆశయాల సాధనకై తుది వరకూ పోరాడింది. జీవితంలో ఎదురైన విత్తస్థామ్యాన్ని ఎదరించడానికి సాయిధమైన దేవీలా దాడాపు రెండు దశాబ్దాలకుపైగా విఘ్వవేద్యమంలో దృఢంగా నిలిచి విఘ్వవ జీవితంలోనూ పురుషాధిక్యతతో ఎక్కడా రాజీ పడకుండా బలమైన సోదర సహచరుల బలమైన ఐక్యతా సాధించే దిశలో గట్టిగా పోరాడింది. కామ్మేడ్ రూపీ మన మధ్య లేదు. కానీ, అమె నడిచిన దారి, గడించిన పోరాట అనుభవాలు, పోరాడిన తీరు నూతన తరాలకు ఒక మంచి విఘ్వవ మార్గదర్శకాన్ని అందించింది. ఆ అమర నారి రూపీ జ్ఞాపకాలను, ఆదర్శాలను, పోరాట అనుభవాలను ముందురు తీసుకెళ్డడం ద్వారానే మనం ఆమెకు నిజమైన నిపాళిని అర్పించగలం. కామ్మేడ్ రూపీ అమర్ రహే అంటూ మనం ఆమె పని చేసిన పట్టణ వాసుల

**సర్తు తెలుమికోలేర్ వారు సర్తు నర్తు నర్తుంచలేర్ - ౨౦చేస్కర్
రాజకీయ ఉన్నమాలను గమ్మాలికి చేర్చేవి
సాంస్కృతిక ఉన్నమలే - బచా సాహాబ్ ౨౦చేస్కర్**

ఆదిర్చ కమ్మన్స్ కామ్పెన్డ్ సాకేత్తకు అర్థాంజలి

అక్టోబర్ 14. భారతదేశ విషాదోద్యమ చరిత్రలో మరో విపాదకరమైన రోజు. ఆ రోజున భారత కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ (మాహోయిస్ట్) మరో నాయకున్ని కోల్పోయింది. ఒక ఆత్మియుడు, స్నేహాశీలి, ఓదార్పు, నిరాడంబర, నిస్పాఫ్టీవి, కష్టకాలాల్లో కామ్పెంట్స్ అత్యువిశ్వానం నింపే ఒక అవన్నవాన్తం, సాధారణంగా

కోవతాపాలు ప్రదర్శించని సామ్యాశీలి, అన్వేషి, ఆర్ధనైజర్, ఒడిదుడుకుల్లో ఉద్యమాన్ని నిలబట్టే సైద్ధాంతిక-రాజకీయ పూర్వోక్కర్త, ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రజలకు రామకృష్ణగా చిరపరిచితుడైన క్యాదర్ల, ప్రజల ప్రీయతమ నాయకుడు, కేంద్ర కమిటీ పొలిట్ బ్యారో సభ్యుడు కామ్పెండ్ సాకేత్త, రామకృష్ణ, ట్రేనివాన్ (యస్.వి.), గోపాలం మాష్టోరు (అక్కిళ్లాజు హారగోపాల్) కోలుకోని కిట్టి జబ్బుతో 2021వ సంవత్సరం అక్టోబర్ 14వ తేదీన ఉదయం 6.30 నిమిషాలకు అమరత్వం చెందాడు. ఆ మహేశాన్నత ఉద్యమస్వార్తికి తలవంచి వినముంగా జోహోర్లు అర్పిస్తా....

పదిహేనవ తేదీ ఉదయం 6.45 నిమిషాలకు రేడియోలో వచ్చిన విడుగులాంటి మరణ వార్త మనసును కుదిపేసింది. ఈ వార్త నిజం కాకపోతే ఎంత బాగుండును?! అని మనసులో పదే పదే అనిపించింది. ‘నిజమే’ అని రూఢి అయ్యోకాలది మనసంతా ఒకలాంటి ఒంటరితనం, వెలితి అవహించింది. విషాదోద్యమంలో అమరత్వం మామూలే అయిననప్పటికీ జీర్ణించుకోవటం కష్టంగా ఉంటుంది. అందునా పరిచయం ఉన్న కామ్పెంట్ అమరత్వం చెందితే మరీనూ. ఆ బాధను ‘పదాలు’లోకి మార్పుడం కష్టమే అవుతుంది. ప్రజల కోసం, సమాజ మార్పు కోసం జీవితాన్ని త్యాగం చేయడమంటే హిమాలయ పర్వతం కన్న ఉన్నతమైనది. అటువంటి వారి జీవితం ప్రత్యేకించి ఆదర్శంగా ఉంటుంది. విషాదోద్యమంలో ఆసుపతలు బాసిన ప్రతి విషపకారుడి, విషపకారిణీల జీవితాల్లో అనేక సాధారణాంశాలు, కొన్ని ప్రత్యేకాంశాలు ఉంటాయి. అవి

విష్వవకారులందరికి ఆదర్శంగా ఉండడంతో పాటు పొర్టీని మరింత బోల్సీవీకరించేందుకు ఎంతగానో తోడ్పుడతాయి. అలా మన ప్రియతమ నాయకులు కామ్మేడ్ ఆర్.కే. విష్వవ జీవితం కూడా ఎంతో ఆదర్శప్రాయమైనది. ఆర్.కేగా నాకు తెలిసిన అజరామరమైన ఆ అమరమూర్తి సాకేత్ గురించి నాలో పాటమరిస్తన్న జ్ఞాపకాలు....

కామ్మేడ్ ఆర్.కే. పూర్వీకులది గుంటూరు జిల్లాలోని చారిత్రాత్మకమైన పల్మాడు ప్రాంతంలోని పిదుగురాళ్ళ మండలం గుత్తికొండ గ్రామం. తండ్రి రెంటచింతల మండలం తమ్కోట గ్రామంలో పోడ్చాష్టోరుగా పనిచేస్తూ స్థిర పడ్డారు. గామాలపాడులో ఒక స్వాచు మాషోరిగా ప్రారంభించిన విష్వవ ప్రస్తొనాన్ని ఆర్.కే. అంచెలంచెలుగా ఎదుగుతూ భారత విష్వవోద్యమానికి నాయకత్వం వహించే శీర్షమేతల్లో ఒకరిగా అగ్రస్తొనానికి ఎదిగారు. ఉన్నత విద్యనభ్యసించిన కా.యస్.వీ. మట్టినీ, మట్టినే అంటిపెట్టుకున్న మనుషులనూ అపారంగా ప్రేమించాడు. ఆ రెండింటికి మధ్య ఉన్న ఆవినాభావ సంబంధాన్ని గ్రహించాడు. ఆ మట్టి మనుషుల కోసం జీవితాంతం విష్వవించాడు. మట్టి నుంచి మనిషిని వేరు చేయలేరనీ దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా నినదించాడు. ఒకటా?! రెండు సంవత్సరాలా?! తన జీవించినంత కాలం ఆ మట్టి మనుషుల శ్రేయస్సే పరమావధిగా భావించి పని చేసిన నిరంతర ఆశాజీవి, నిరంతర స్వాప్నీకుడు నేనెరిగిన కామ్మేడ్ ఆర్.కే.

ప్రమాజేవులకు మార్గదర్శకమైన మార్పిజాన్ని నమ్మి, ఆచరించి లక్ష్లాది యువతను తనతో కలుపుకొని పని చేసిన విష్వవకారుడు ఆర్.కే. మార్పిజానికి కాలం చెల్లిందని చేసే కుహన మేధావుల ప్రచారాన్ని తన ఆచరణ ద్వార తిప్పికొడుతూ ‘మార్పిజం అజేయమైనద’ని ప్రకటించిన అలుపెరగని, అవిత్రాంత విష్వవ కార్యకర్త, నాయకుడు, ఆలోచనాపరుడు మన సాకేత్.

ప్రకృతితో మనిషి పోరాధినట్టు నిజమైన సమాజ మార్పు కోసం మనిషి వర్ధపోరాటమే కీలకమైన లింకుగా పోరాధాలని నేర్చినవాడు గోపాలం మాస్టర్. అది గామాలపాడు గానీ, గుత్తికొండబిలం గానీ, మంజీరా గెస్ట్హాస్ గానీ, ఎక్కడైనా సారే! ఏ సమయంలోనైనా సారే! నమ్మిన ఆశయం పట్ల ఉన్న దృఢమైన పట్టుదలలో వ్యవహారించినవాడు అక్కిశ్శాజు. ఆ పట్టుదలతోనే లక్ష్లాది ప్రజలను పోరు ప్రవహించే కలిపిన ప్రియతమ నాయకుడు గోపాలం పంతులు గారు. ఆయననెరిగిన వారందరికి ఆయనొక ఆశాకిరణమైనిలిచిన ఉన్నత ఆదర్శమూర్తి. ప్రజలకు హాని జరిగితే తట్టుకోలేని సున్నితత్వం ఆయనిది. మార్పిజం నేర్చిన ప్రతిక్షణం ‘ప్రజలు’ ‘ప్రజలు’ అని పరితపించే నిరంతర విష్వవ స్వాప్నీకుడు ఆయన. అశేష పీడిత ప్రజల బాధల్లో బాధై, మాటల్లో మాటై, చర్చల్లో చర్చై, విష్వవ ఆటు-పోటుల్లో ఉద్యమాన్ని నడిచిన ఓటమిలో నిరాశ, గెలుపులో అహం ఎరుగని ప్రతిభామూర్తి మన ఆర్.కే. ఆయన తన జ్ఞాపకాలతో ఎంతగా ముద్రవేశాడు?! ఇప్పటికీ, ఎప్పటికీ మనతో ఉన్నట్టే, మాట్టాడుతన్నట్టే ఆయన మనలో

నిలివిపోయాడు. అందుకే తన అమరత్వ వార్తతో ఎన్ని లక్షల మంది కంటతడి పెట్టారో? ఎంత మంది తల్లుల ఆర్తనాదాలు నింగికెగిశాయో? ఎంత మంది ఆడబిడ్లల ఆశలు అగ్నిజ్యాలలయ్యాయో? పరాయివాళ్ల సైతం ఆయన త్యాగాన్ని కీర్తించక తప్పలేదు.

మొట్టమొదట నాకు కాప్రేస్ ఆర్.కె. పరిచయం అంటే నేను దళంలోకి వచ్చిన కొత్తలో అది గుంటూరు జిల్లా ఫీనం సందర్భంగా ఫీనం తయారీ పనుల్లో అందరూ తలమునకలై ఉండగా ‘ఎవరో పెద్దాయన వస్తాడం’టని మా సీనియర్ కాప్రేస్ చెప్పగా తెలిసింది. కొద్దిరోజులకు ఆ పెద్దాయన రావటం, ఫీనం మొదలవటం జరిగింది. ఆ సమయంలో ప్రతిరోజు ఒక సంఘటన నన్ను ఫీనం వేదికకు దూరం నుంచే అమితంగా ఆకర్షించింది. ఆ పెద్దాయన క్షణం తీరిక దొరకగానే తనకు ప్రాపెక్షన్గా వచ్చిన మహిళా కాప్రేస్కు సూగులు చెప్పేవాడు. అది కూడా చాలా నిదానంగా, ఒత్తులు, పొల్లులు ఎలా పలకాలని తను ఉచ్చరిస్తూ చెప్పేవాడు. ఇది గమనించిన నాకు ‘అబ్బా’ నాయకులు ఇలా కూడా ఉంటారా?’ అని నాలో నేను ఎంతో ముచ్చపట్టాను. ఆ కాప్రేస్స్, ఈ కాప్రేస్స్ పిలుస్తుండగా తెలిసింది ఆ పెద్దాయన పేరు శ్రీనివాస్ అని. షార్ట్గా యన్.వీ. అని పిలుస్తారని. తర్వాతర్వాత ఆ పెద్దాయనతో నాకు పరిచయం ఏర్పడింది. నా పేరుతో కాకుండా నన్ను అప్పుడప్పుడు ‘అమ్మాయ్’ అని పిలిచేవాడు. ‘అమ్మాయ్’ అనే పిలుపుతో నా ఒళ్ళంతా పులకరించిపోయేది. ఒక్కసారిగా అమ్మా, నాన్ను అన్నాయ్ పిలిచినట్లనిపించేది. అందుకే ‘అమ్మాయ్’ అని పిలిచిన ప్రతిసారి రెక్కలు కట్టుకొని యన్.వీ. ముందు వాలేదాన్ని. అలా యన్.వీ. అంటే మనసులో చెదిరిపోని అభిమానం, గౌరవం ఏర్పడింది. (నన్ను ‘అమ్మాయ్’ అని అమరులు యమ్.ఆర్.గారు, యన్.వీ.నే పిలిచేది.) తర్వాతర్వాత ఎన్.వీ పేరుతోనే పిలిచేసాగాడు.

కేడర్లను, ప్రజలను అమితంగా ప్రేమించే కాప్రేస్ యన్.వీ. వారి కష్టసుభాల్లో పాలు పంచుకొనేవాడు. ప్రతి సమయాను నిశితంగా పరిశీలించి, దానికి సరైన పరిష్కారం చూచేవాడు. అందుకే కాప్రేస్ యన్.వీ. అంటే అందరికీ ఎనలేని గౌరవం, అభిమానం కూడా. ప్రజలతో ఎంతైతే మేకమవ్వాలో అంతగా తాదాత్మయం చెందేవాడు. కాబట్టి ఎన్ని సంవత్సరాలు గడిచినా యన్.వీ. ని ఎవరైనా ఎలా మరచిపోగలరు! ఆయన వారి మనోఫలకం పై సదా జీవించే ఉంటాడు.

గుంటూరు జిల్లాలో దాచేపల్లి ఏరియా చిన్న చిన్న తుప్పలు మాత్రమే ఉన్న మైదాన ప్రాంతం. ఒకవైపు కృష్ణ నది, నది అంచమ్మటి సిమెంటు థ్యాకరీలు, ఊర్ల అంచున ముగ్గు మిల్లులు, పిడుగురాళ్ల సున్నపుబట్టీలు, నాపరాయి క్యారీలు ఉండేవి. అక్కడి చిన్న చిన్న పరిగకంప పొదల్లో దళం మకాం ఉండేది. అవికూడా లేనివోట పత్రి, మిర్చి, కంది చేలల్లోనే మకాం వేసేది. రోడ్లు, రైల్వేలైను, కమ్మానికేషన్ వ్యవస్థ, పోలీస్టేషన్లు కూతవేటు దూరంలోనే ఉ

స్వపుటీకీ ప్రజలు దళాన్ని కంటికి రెప్పలా కాపాడుకునేవారు. ఆ ప్రజలకు విషప పార్టీ పట్ల అంకిత భావంతో కూడిన అంతటి బాధ్యత, విశ్వాసం కలిగించింది కామ్రెడ్ యన్.వినే. రామాపురం, గామాలపాడు, పొందుగల, శ్రీనగర్, బట్టుపాలెం, పిన్నెల్లి, మాదినపాడు, తుమ్మలచెరువు గ్రామాలలో 'గోపాలం పంతులు'గా తిరుగుతూ ఆణగారిన బతుకులకు అండగా నిలబడి వర్గపోరాటాన్ని ముందుకు నదిపించాడు ఆర్.కే. పీడిత ప్రజలకు, అందునా రథిత ప్రజలకు అండగా నిలబడి వారిని ఒక తాటిపై నిలబెట్టాడు. ఏ ఇంటి గడవ తొకిక్కూ, ఏ అన్నను, అక్కను కదిలించినా 'గోపాలం పంతులు గారి' ఊసు లేకుండా ఉండేదే కాదు.

'మా బతుకులిలా ఉండేవా? ముందు ఎంత పెత్తనం, రెడ్ ఇళ్ళ ముందు నుంచి పోలునికుండా? ఇప్పుడు గానీ పోతున్నాం. ఇదంతా గోపాలం మాష్టారు వచ్చినపుటీనుంచే' ఒక సందర్భంలో గుర్తు చేశాడు డానియేల్.

'నిజం! పార్టీ చేసిన కృషి కాబట్టి, లేదంటే పెద్ద కులపోళ్ళకు ఎదురు పడటం ఉందా? మంచం మీద కూర్చున్నవాళ్ళు కూడా లేవాల్సిందే! మా వైపు పార్టీ ఉందని గానీ కిమ్మనకుండా ఉంటున్నారు. లేదంటే వాళ్ళు పాడిందే పాట-ఆడిందే ఆట'. అప్పటి పరిస్థితులను కళ్ళకు కట్టినట్టు చెప్పారు ఏసోబన్న, మరియుమ్మలు.

ఒక చల్లని సాయంకాలం. అప్పుడే చీకటి పడుతోంది. చలిగాలికి చీర గట్టిగా కట్టి వడివడిగా అదుగులు వేస్తూ ఊరి అంచుకు వచ్చేశాను. 'హామ్మయ్య' అని ఊపిరి పీల్చుకొని మిరప చేలోంచి సన్నని కాలిభాట గుండా ఊళ్ళుకి దారి తీశాను. దొడ్డి దారిన ఇంట్లోకి ప్రవేశించాను. నా పని వీలయినంత తొందరగా అన్నం పండించుకొని తిరుగుముఖం పట్టాలి. ఎందుకంటే పక్కనే స్టేషన్, ఇంటిముందు బైపాస్ రోడ్లు. ఆ ఊరు బాగా పేరున్న గామాలపాడు. ఆ కుటుంబం బాగా పరిచయమన్న కుటుంబం. పార్టీని, అందునా యన్.వి.ని అమితంగా అభిమానించే జంట ఆ ఇంటి వాళ్ళది. నేనొచ్చిన పని ఇట్టే అర్థమైన ఇంటక్క పంట పనిలో నిమగ్గమైంది. అక్కకు సాయం చేస్తూ మాటలు కలిపాను. మాటల మధ్యలో ఇంటక్క 'గోపాలం పంతులుగారున్నారా? ఎట్టా ఉన్నారు? యేన్నాళ్ళయ్యంది చూసి. మా పెళ్ళి చేసింది గోపాలం పంతులుగారే. చిన్నప్పుడు పంతులు గారితో తిరిగేది. ఈయనైతే అన్నలు వదిలేవాడు కాదు. ఎప్పుడొచ్చినా పల్లకే వచ్చేవాడు. ఎన్నిరోజులైనా మా ఇంట్లోనే ఉండేవాడు. అందర్నీ పోగేసి బడి చెప్పేవాడు. మాత్రలు కూడా ఇచ్చేవాడు' అని 'పంతులు గారి' గురించి అక్క ఇంకా చెప్పుకుపోతూనే ఉంది. వింటూనే కా. యన్.వి.పై ఆ జంట పెంచుకున్న ప్రేమకు కళ్ళ చెమ్మగిల్లి చలించిపోయాను.

బట్టుపాలెం తండాలో కూడా 'మా పంతులు గారెలా ఉన్నారా'ని కలిసిన ప్రతిసారి సోమ్మా సాయక్ బాగా గుర్తు చేసేవాడు.

ఒక ముఖ్యమైన పని మీద జిల్లాకు వచ్చినప్పుడు జనం మిమ్మల్ని గుర్తు చేస్తున్నారు అని యన్.వీ. దృష్టికి తెచ్చినప్పుడు చిరు మందహసంతో ‘అట్టునా?’ అని అప్పటి కష్టాలు, కడగండ్లు వాటి పరిష్కారానికి ప్రజల్లో పార్టీ చేసిన పోరాటాలు, అప్పటి గ్రామాలు, పరిచయస్తులు, నాయకులు అప్పటి పట్టణాల్లో పరిస్థితిని (గుంటూరు, విజయవాడ) అంతా పూనగుచ్ఛినట్టు నాకు చెప్పాడు వంతులు గారు. విజయవాడ టాన్‌లో సానుభూతిపరుల పేర్లను, ఇళ్ళను కూడా గుర్తుకు తెచ్చుకుంటూ ఇప్పుడు ఎలా ఉన్నారో? అని తపస పడ్డాడు. ప్రజలతో, కేదర్లతో నిరంతరం ఆత్మియసంబంధాన్ని కలిగింటూ, దూరంగా ఉన్నప్పుడు వారి యోగక్షేమాలను లెటర్స్ ద్వారా తెలుసుకునేవాడు. కా. యన్.వీ.లో ఉన్న ఆత్మియత అటువంటిది. అందుకే యన్.వీ. అంటే అందరికి చాలా అభిమానం. తను సీ.వో.గా పని చేసినప్పటి పరిచయస్తులు, సానుభూతిపరులను జిల్లాకు వచ్చినప్పుడు పిలిపించుకొని మాట్లాడేవాడు. వారిలో కొత్త ఉత్సాహాన్ని నింపేవాడు. అది వారికి ఎంతో బలాన్నిచేచే రాజకీయ టానిక్‌లా పనిచేసేది.

‘పార్టీ లైను పట్ల స్వప్తమైన అవగాహన ఉండాలనేవాడు. ఎన్ని సమస్యలొచ్చినా పార్టీ లైనును, పాలసీలను పదనుపెట్టుకొలాలి తప్ప పక్కన పెట్టుకూడదనేవాడు. వాటికి కట్టుబడి ఉండాలి, ప్రజలకు అవి నేర్చాలి. అప్పుడే మన మీద మనకు, ఉద్యమంపై. సిద్ధాంతంపై నమ్మకం బలపడుతుండ’ నేవాడు.

పార్టీలో వచ్చిన అంతర్గత సంక్లోభాలను చాలా సంయుమనంతో పరిపూర్ణించిన వారిలో యన్.వీ. ఒకరు. ఆయన అందరి విశ్వాసాన్ని చూరగొన్నాడు. రెండు వేల సంవత్సరంలో గుంటూరు జిల్లా పార్టీ కమిటీలో అంతర్గత ఘర్షణలు వచ్చి పార్టీ రెండు గ్రూపులుగా అయిపోయింది. కాన్వరెన్సీ నిర్వహించినా సమస్య తెగని కారణంగా యన్.వీ.నే వచ్చి మళ్ళీ పీసం నిర్వహించాడు. ఎవరి తప్పులు ఎంతున్నదో సీరియస్‌గా వారి దృష్టికి తీసుకుపోయాడు. పార్టీ రాజకీయ, నిర్మాణ పంథా పట్ల విశ్వాసం సన్మగిలిన చిన్న గ్రూపులో అరావకంగా ఉన్న వారికి పార్టీలో స్థానం లేదని కరాఖిండిగా చెప్పాడు. దాని తర్వాత చిన్న గ్రూపులో ఉన్న ముఖ్యమైన వారు తమ ఆచరణను మార్పుకోలేకపోయిన వారు అప్పటి రాష్ట్ర డీజిపీ మందు సరెండర్ అయిర్యారు.

ఏపీలో ఉన్న సీరియస్ నిర్భంధం వలన నీటి తావుల దగ్గర దళం మకాం వేయలేని పరిస్థితి. ప్రతిరోజు నీళ్ళ మోసుకోవాల్సిందే. అందరం లైన్సో నిలబడగానే యన్.వీ. కూడా రంచనుగా వచ్చి లైన్సో నిలబడేవాడు. ‘మేం ఉన్నాం గదా!’ అన్నప్పుడు ‘కాద్ది సేవేగా!’ అని రెండు చేతుల్లో రెండు పది-పది లీటర్ల క్యాప్సు మోసేవాడు.

శత్రు దాడులు ఊపిరాడకుండా ఉన్న సమయంలో దక్కిణ తెలంగాణ రీజినర్ సెక్రటరీగా, ఆ తర్వాత ఏపీ రాష్ట్ర కమిటీ సెక్రటరీగా, పిదవ ఎంబి స్పూషల్ జోనల్ కమిటీ సెక్రటరీగా

నిస్యార్థమైన తన విష్వవ సేవలను అందించాడు. శత్రు దాడులు, అనారోగ్యం, శరీరం సహకరించకున్న సరే నడకలో వెనుకవడ్డ కామ్మేణ్ణుకు ఆన్ని విధాలా సహాయపడుతూ వారిని ఉత్సాహపరిచేవాడు.

కామ్మేడ్ యస్.వీ. కి ఉన్న పేర్లలన్నిటిలోకి రామకృష్ణ అనే పేరు బాగా ప్రాచుర్యం పొందింది. 1992వ సంవత్సరంలో వెల్లురి ఏరియాలో కృష్ణునిది బడ్డున ఉన్న చంద్రవంక దగ్గర జరిగిన ఎన్కొంటర్లో అమరుడైన కమాండర్ పేరే రామకృష్ణ. ఆ కామ్మేడ్ సూర్యితో కామ్మేడ్ యస్.వీ. రామకృష్ణ పేరు పెట్టుకున్నాడని విన్నాను. ఈ ఎన్కొంటర్లో రామకృష్ణతో పాటు జిల్లా కమిటీ సభ్యుడు ఏన్ను, మాధవీలత, నలుగురు జాలర్లు అమరులయ్యారు. ఎన్కొంటర్ జరిగి సంవత్సరాలు గడిచినా గానీ అప్పటికప్పుడు జరిగిన సంఘటనగా ఇప్పటికీ ప్రజలు చెప్పుతుంటారు. అందుకే చంద్రవంక పేరు వినగానే ఆ సంఘటనలో లేనప్పటికీ ఘటన తాలూకు భావేద్యగం మనసులో ఏర్పడుతుంది.

1999వ సంవత్సరంలో కొయ్యారు బూటకపు ఎన్కొంటర్లో కేంద్ర కమిటీ సభ్యులు కామ్మేడ్ శ్యాం, మహేష్, మురళీలను హత్య చేసిన పోలీసులు ప్రార్థించి రకరకాల తప్పుడు ప్రచారాన్ని లంఖించుకున్నారు. ఈ ప్రచారాల మధ్యనే శత్రువర్గాల దిమ్మ తిరిగి పోయేంతగా పార్టీ నూతనంగా ఏర్పాటు చేసిన ‘ప్రజా గెరిల్లా సైన్యం’తో ఆయన ముఖ్య భూమిక పోషించాడు. బూటకపు కొయ్యారు ఎన్కొంటర్కు కారణమైన అప్పటి హౌం మంత్రి మాధవరెడ్డిని గెరిల్లలు అంతమొందించడంలో ఎస్.వీ చేసిన మోటిఫేషన్ మరువలేనిది.

ప్రజాకంటకుడు, దుష్ట రాజకీయ నాయకుడు కారంచేడు దళితుల నరసంపోరానికి కారక్కడైన దగ్గుబాటి చెంచురామయ్యను, వేంపేంట దళితుల మారణపోయామానికి కారకుడు భూస్వామి బుడ్డ వెంగళరెడ్డిని, రామాపురం ప్రజావ్యతిరేకులు అచ్చిరెడ్డి, అంకిరెడ్డిలను, ఉమ్మేంటద్ర లాంటి క్రూరులైన పోలీసు అధికారుల నిర్మాలన, నరహంతక మాజీ ముఖ్యమంత్రి నారా చంద్రబాబు నాయుడుపై జరిగిన గెరిల్లా దాడులకు రూపకల్పన చేయడంలో నిర్ణయాత్మక పాత్ర వహించి వర్ధించాడు నుండుకు నడిపించటంలో కీలకమైన పాత్ర పోషించినవాడు అర్కే.

కామ్మేడ్ యస్.వీ. పరాధీన కులంలో పుట్టి పెరిగినప్పటికీ కూడా ఆ దోషించి వర్ధించి భావజాలం దరిచేరనీయకుండా అందరితో చాలా సౌమ్యంగా, స్నేహంగా, నిర్మలంగా వ్యవహరించేవాడు. ఏ విషయమైనా నిశితమైన ఆలోచనతో, అందరికీ నచ్చిన ఆచరణతో నడిచిన, నిలిచిన ఆర్కే మనందరికీ ఆదర్శప్రాయుడు.

మహిళా ఉర్ధ్వమమన్నా మహిళా కామ్మేడ్ అన్నా ప్రత్యేక శ్రద్ధ పెట్టి ముందుకు నడిపించిన కా. యస్.వీ. తన పనులర్థా ఎంత బిజీగా ఉన్నప్పటికీ దొరికిన అతి కొద్ది సమయాన్ని

మహిళా కామ్మెండ్స్‌కు కేటాయించేవాడు. వారి ఎదుగుదల, ఆరోగ్యం, కుటుంబ విషయాలను చాలా ఓపికగా మాట్లాడేవాడు. తనున్నంతసేపు, మాట్లాడుతున్నంతపేపు ‘మనకంటూ పట్టించుకునేవారు ఒకరున్నారనే ఆత్మవిశ్వాసం, ఓదార్పు, కలిగించేవాడు. అలా ఎపి నుంచి రిలీవ్ అయిన (2005) మీటింగు సందర్భంలో సమయం తక్కువున్నప్పటికీ కా. రమణ డి.సి.యం (శేషాచలం ఎన్కొంటర్లో అమరరాలైంది) కా. దీప (తాయమ్మ కరుణ), కా. శాంతి, నాతో ఆర్గానేజెసన్ విషయాలు మాట్లాడి ‘చర్చలు విఫలమై శత్రు నిర్వంధం పెరిగింది’ కనుక చాలా జాగ్రత్తలు తీసుకొని పని చేయాలని కైర్యం చెప్పి అందరికీ వీడ్సోలు పరికాడు.

తనకంటూ ఏదీ ఆలోచించని నిస్సౌర్జనీచి కామ్మెండ్ యన్.వి. ఏపీ నుంచి రిట్రీట్ అయ్య నేను దండకారణ్యం వచ్చిన ఎదు సంవత్సరాలకు ఒక ఉదయాన కలవటమైంది. మనిషి ఎంతలూ ఉన్నాడంబే అనలు తనేనా?! కాదా?! అన్నంత ఎముకల గూడులా. మాట్లాడుతానని కబురు పంపిస్తే తన మకాంకు వెళ్లాను. రాళ్ళు, రప్పలు, రక్తం హీల్స్ దోషలు. చూడగానే ‘అర్థి!’ అనిపించింది. ‘ఏంటి యన్.వి. దోషతెర కట్టుకోలేదా?’ అని అడిగాను. ‘సాయంత్రం కడతారని చెప్పాడు. మాట్లాడుతూనే క్షణం వదలకుండా కుడుతున్న దోషుల దెబ్బకు తన కిట్టులో నుండి టవల్ తీసి ‘బాగా కుడుతున్నాయ్ కాళ్ళకు కప్పుకో’ అని నాచేతికిచ్చాడు. ‘టవల్ కదా!’ అన్నప్పుడు ‘ఏం కారులే!’ అన్నాడు. ఎంత ఔన్నత్యం..... ఎంత ఉదాత్తత ఉన్నాయో? యన్.వి.లో. ఈ సంఘటన ఎప్పటికీ మరపురాని గుర్తుగా మిగిలిపోయింది. తన పేరు స్వరణకు వచ్చినప్పుడల్లా ఆనాటి అనేక సంఘటనలు కళ్ళమందు కదలాడుతూ ఉంటాయి.

ఆ సమయంలోనే కుటుంబ విషయాలు చెప్పి నా చేత ఇంటికి లెటర్ రాయించాడు. ఎన్నో మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న నాకు కుటుంబ సమాచారం తెలియటం గానీ నా సమాచారం కుటుంబానికి తెలియటం గానీ అసాధ్యమనుకున్న నాకు యన్.వి. ఇచ్చిన సలహాతో నేను ఇంటికి లెటర్ రాయటం, తక్కువ సమయంలోనే అమ్మ నుంచి రిపై రావటం చాలా సంతోషమేసింది.

మరల ఐదు సంవత్సరాలకు పార్టీకి ప్రపోజెల్ పెట్టుకుని కలిశాము. కలిసిన రోజు దూరం నుంచే యన్.వి.ని చూసిన నాకు తట్టుకోలేక కళ్ళ వెంబడి నీళ్ళ కారాయి. చేతులు కలుపుతూనే ‘పీడ్పడ్డ కైర్యంగా ఉండాలి’ అని సముదాయించాడు. అప్పుడు పార్టీ మాకిచ్చిన రెండు రోజులు కూడా పూర్తి కాకుండానే విడిపోవాల్సి వచ్చింది. కలిసున్న ఆ కొద్ది పాటి సమయంలోనే చాలా విషయాలు మా ముందుకొచ్చాయి. ఏపీ, ఏంబీల ఉద్యమ పరిస్థితి-శత్రు ఎత్తుగడలు, సీరియస్ నిర్భంధంలో కూడా మనవాళ్ళు చేస్తున్న కృషి చెత్తుంటే... ఒక్కసారిగా ఏపీకి పోయినట్టునిపించింది.

విడిపోతున్నప్పుడు ఇంకొద్ది సేపు తనతో గడపాలని మనసు ఆరాటపడింది.

2016 అక్టోబర్ నెలలో ఏషబీలో జరిగిన రామగూడ ఎన్కొంటర్ అప్పటి భారతదేశ విష్ణవోద్యమ చరిత్రలోనే పెద్ద ఘటన. ఎంతో విష్ణవోద్యమ అనుభవం ఉన్న కాప్రేస్సును కోల్పోయిన ఈ ఘటనలో కాప్రేస్ యస్.వి. కొడుకు కాప్రేస్ మున్న కూడా అమరుడయ్యాడు. కంటి ముందే కన్న కొడుకు నేలకొరిగినా బాధను పంటి బిగువున ఆదిమి పట్టుకుని కర్తవ్య దీక్షలో లీనమైనాడు. ఈ ఘటన అనంతరం కొద్ది మంది కుహనా మేధావులు ‘పీఎల్జీఎ అంటే చావ సైన్యమని’ ప్రచారం చేశారు. ‘త్యాగాలు లేకుండా చరిత్ర పురోగమనం ఉండదు. ఈ విషయం వాళ్ళ అర్థం చేసుకోరు, మాది అజేయమైన సైన్యం. వాళ్ళ తమ స్వార్థ ప్రయోజనాలకు, దబ్బ సంచులకు అమ్మడుపోయే మేధావులు. ఈ సప్టం మా నుద్ద ప్రయాణంలో, లక్ష సాధనలో చిన్న అవరోధమే; అనివార్యమే ప్రజలే చరిత్ర నిర్మాతలు’ అని సూటిగా, దిట్టుగా జవాబు చెప్పాడు.

కా. యస్.వి. మంచి రచయిత. ఆయన రచనలు కూడా చాలా సింపుల్గా అందరికీ అర్థమయ్యే విధంగా ఉంటాయి. అలాగే కాప్రేస్కు కూడా రాతల్లో సలహాలు, సూచనలు అందించేవాడు. అలా నేను కలిగిన ఒక సందర్భంలో నేను రాసిన ఒక లెటర్ను చూపించాను. ఆ లెటర్లో ఒకచోట ‘మార్పిజం కార్బూకవర్గానికి దిశా నీరేశం చేస్తుంది’ అని రాశాను. దాన్ని ఒకటికి రెండుసార్లు చదివిన కాప్రేస్ యస్.వి. ‘కార్బూకవర్గం’ అన్నచోట ‘పురోగామి శక్తి’ పెట్టమని, పురోగామి శక్తి అంటే చాలా విస్తృత అర్థమంటుందని సలహా ఇచ్చాడు.

పీ.ఎల్.జీ.వి. ఇరవయ్యవ వార్క్‌ఫోట్స్ పం సందర్భంగా పార్టీ వెలువరించిన సాపనీర్ పుస్తకంలో కాప్రేస్ యస్.వి. ‘పీ.ఎల్.జీ.వి. పురోగామిస్తుంది’ అని రాసిన వ్యాసపు హెడ్లైంగ్ చూసిన నాకు అందరూ వెరైటీగా హెడ్లైంగ్ పెడితే ఈయనేంతి? ఇంత పింపుల్ గా పెట్టడని నా చిట్టి బుర్రకు అనిపించింది. ఆ వెంటనే గతంలో తనిచ్చిన విశ్లేషణ గుర్తుకొచ్చి ‘అ...’ అని నా బుర్రకు ఒకటి అంటిచ్చాను. కా. యస్.వి.కి కొరియర్గా పనిచేసిన దావేపల్లి ఆర్.కే. గురించి తన మాటల్లో...

‘మూడు నెలలకొకసారి నా రూమ్కి వచ్చేవాడు. ఒక్కసారి నాలుగు, ఐదు నెలలకు. ఒకసారి కలిశాడంటే మళ్ళీ ఎప్పుడు కలుస్తాడోనన్న ఆత్మతతో ఆయన కోసం ఎదురుచూసే వాడిని. కలిగిన ప్రతిసారి రోజువారి పనులను, రాజకీయ, సిద్ధాంత అధ్యయనానికి నిర్దిష్టంగా పాల్ను చేసేవాడు. విడిపోయేటప్పుడు కూడా అంటే. అలా కాప్రేస్ ఉత్సవతను పెంచేవాడు. పనులు పురమాయించటమే కాకుండా పనిలో నైపుణ్యం, రాజకీయ స్వార్థ కలిగించే విధంగా డీల్

చేసేవాడు. కష్టకాలాల్లో (ఆరెస్టులు, అమరత్వాలు) గుండె నిబ్బరం పెంచే విధంగా ఓదార్పు ఇచ్చేవాడు. తప్పులను నిశితంగా విమర్శన్నానే దాన్చుండి బయటవడే విధంగా సహాయ, సహాకారాలు అందించేవాడు.

ఎవరైనా నాయకత్వం దగ్గర మాట్లాడాలంటే మొదట ఒకలాంటి బెరుకు అనిపిస్తుంది. కానీ యన్.వీ. దగ్గర అలాంటివేచి లేని ఒక ప్రజాస్ామ్భవికమైన రాజకీయ వాతావరణం, ఏ విషయమైనా ట్రీగా చెప్పుకునే స్వేచ్ఛ ఉండేది. అది ప్రజలకైనా, కేడర్లకైనా. అందుకే తను కలుస్తాడంటేనే కొండంత విశ్వాసమొచ్చేది. తనతో ఏవేవో పంచుకోవాలనే ఆరాటం పెనుగులాడేది’

నిజం! అక్కరాలా నిజం! దాచేపల్లి అనుభవాలు వాస్తవాలు. ఉన్నతమైన కమ్యూనిస్టు విలువలు, ఆదర్శాలు పుణికిపుచ్చుకున్న కా. యన్.వీ. జీవితాచరణ మనకందరికి ఆదర్శం. కామ్మేడ్ యన్.వీ. సుంచి మనం నేర్చుకోవాల్సిన, ఆచరించాల్సిన విషయాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. అందుకే కా.యన్.వీ. అంటేనే తరగిని విషపూసుభవాల గని.

అవకాశం ఉన్నంత మేరకు అందుబాటులో ఉన్న ఏ.పీ. కామ్మేడ్స్ ను వీలు చేసుకొని కలవటం, దూరంగా ఉన్న వారిని గుర్తు పెట్టుకొని లెటర్స్ ద్వారా యోగక్కేమాలు తెలుసుకోవటం, వారిలో ఉత్సుకతను నింపే విధంగా ఎపి ఉద్యుమి రిపోర్టును తెలిపేవాడు. అలా నాకు రాసిన లెటర్ లోని కొన్ని వాక్యాలు.....

“నీ ఉత్తరం చూడగానే కానేపు పాత దినాల్లోకి వెళ్లిపోతాను. నీ అల్లరి మాటలు, అమరుడు యమ్.ఆర్.గారి పెద్దండ్రికు మాటలు గుర్తుకు వచ్చి నవ్వుకుంటాను”.

“ప్రతి సమావేశంలోనూ మెదడు భావాల సంఘర్షణను ఎన్నో రెట్లు పెంపొందించుకొని ఎంతో కొంత అదనపు జ్ఞానాన్ని సముప్పార్చించుకుంటుంది”

“ఎవ్వుడూ రెండు భావాల మధ్య సంఘర్షణ జరగాలి. అప్పుడే నూతనమైన భావాలు ఉన్న విస్తాయి. అవే మన ఆలోచనా పరిధిని పెంచటానికి దోహదం చేస్తాయి”.

ఏ.పీ. సుంచి చాలా దూరంగా పని చేసున్న కామ్మేడ్ కుటుంబాల క్లేము సమాచారాన్ని తీసుకుంటూ కామ్మేడ్కు పంపటం, అలాగే కామ్మేడ్ చేత లెటర్స్ రాయించేవాడు. “ఇప్పుడున్న పరిస్థితుల్లో కుటుంబాలను కలవలేము, కనీసం ఉన్నామా?! లేమా? అని ఇంటిపారికి తెలియాలి కదా! మనమీదే ఆశలు పెట్టుకున్న వారికి కనీసమైన ఊరట కలిగించే కబురుండాలి కదా!” చివరిసారి కలిసినప్పుడు అన్న మాటలు.

నిజం. ఏ సమయంలో ఏం జరుగుతోందో తెలీని పరిస్థితుల్లో పిల్లల మీదున్న మమకారం తల్లిదండ్రులకు నిరంతరం ఆందోళనకు గురి చేస్తుంది. ఈ సమయంలో లతక్కు ఎలా ఉందో?

ఒకవైపు కా. మున్నా అమరత్వం, మరోవైపు కా. యన్.వీ. అమరత్వం. రెండింటినీ ఎలా సంభాధించుకుంటుందో? మానసికమైన ఒంటరితనంతో ఎంత తల్లడిల్లిపోతుందోననిపిస్తుండగా ఆమె విలేకరులతో మాట్లాడిన విషయాలు అందాయి. లతక్క నిజంగా గోపాలం మాస్టర్ ఆశయాలకు, మున్నా జ్ఞాపకాలకు ప్రాణం పోసింది అని మరిసిపోయాను. అక్కకు నా విషపూఢివందనాలు.

కామ్మేడ్ యన్.వీ. అమరత్వం మా అందరికీ విషాదమే. బెల్లంకొండ ఏనస్తు అన్నట్లు ‘ఎన్ని గొంతులు పెగలకుండా హుడుకొనిపోయాయో, ఎన్ని బడబాగ్నులు బద్దలయ్యాయో ఊహించడం కష్టమే’.

కామ్మేడ్ యన్.వీ. అమరత్వం నుండి మేమింకా తేరుకోకముందే మరొక పిడుగులాంటి వార్త. పాట్లికి మరో భారీ నష్టం. ఉత్తర గడిచిరోలీ డివిజనలో సవంబరు పదమూడవ తేదీన మహారాష్ట్ర సీ-60 కమాండోలు వెంటాడుతూ, వేటాడి కాల్చులు జరుపుతూ హతమార్పిన మర్థిన్సోల ఘుటనలో మన ప్రియతమ కామ్మేడ్, ప్రజల ముద్దు బిడ్డలు ఇరవై ఏడు మంది అమరులవ్వటం-వారిలో కేంద్రకమటీ సభ్యుడు కా. దీపక్ దా అమరత్వం పాట్లికి వెంటనే కోలుకోలేని దెబ్బ.

కా. దీపక్ దాదాని చూసింది, మాట్లాడింది రెండేసార్లు. కానీ ఎంతో పరిచయం ఉన్న కామ్మేడ్లా నాపై ముద్ర వేశాడు. ఒకరకంగా తన మాటల్లోనే అక్కన చేర్పుకొనే స్వభావం కలవాడు. అందుకే తొలిసారి పరిచయమైనప్పుడే ఆయనంటేనే ఒక ప్రత్యేకత ఉన్నపాడిలా నాలో భావం ఏర్పడింది. ‘జ్యోలాగ్రహి’ అనే తన కలంతో వెలువడే సాహిత్యం విషపు శక్తులు అభిమానించేవిగా, విషపు ప్రతిఫూతక శక్తులకు వాడిగా, వేడిగా, పదునుగా గుచ్ఛుకొనేవిగా ఉండేవి.

ఎంతో రాజకీయ పరిణితి ఉన్న కా. సాకేత్, కా. దీపక్ దాదా, నడ్డల్చీ తరం నాయకుడు కా. అంబర్ దాదా, మా తరం నాయకుడు ఆదివాసీ ముద్దుబిడ్డ కా. హరిభూషణ్ దాదాల అమరత్వం నేడున్న విషవోద్యమ పరిస్థితిలో తట్టుకోలేని బాధని, పాట్లికి తక్షణమే పూడ్చులేని నష్టాన్ని కలిగించినవి. ఒక పక్క రోజు వెంటాడే శత్రువు, మరో పక్క వెటరన్ సీరియస్ అనారోగ్యాలు. మరోపక్క అన్నీ మరిచిపోయె విషపు ప్రజల ఆదరాభిమానాలు, వారి పోరాటాలు; సకాలంలో సరెన వైర్యసౌకర్యాలు అందకుండా చేస్తూ, తిండి పదార్థాల్లో విష ప్రయోగాలు చేస్తూ పాట్లి నాయకత్వాన్ని పాశవికంగా హత్య చేస్తున్న ఈ ప్రభుత్వాల ఫాసిస్టు నిర్వంధాన్ని, ప్రతిఫూతక విషపు ఎత్తుగడలను ప్రజలు తప్పుక తిప్పికొచ్చి తీరుతారు. అమరులు నెలకొల్పిన ఆదర్శాలను, ఆశయాలను తుదికంటా కొనసాగిస్తారు. తమ జీవితాల్లో తప్పుక అవరించి నిరూపిస్తారు.

‘నిర్వలమైన నీ మనసు
 అత్మియమైన నీ పలకరింపు
 బాధల్లో ఉన్నవారిని అక్కున చేర్చుకొనే ఆపన్నహస్తం
 ఒడిదుడుకుల్లో ఉద్యమాన్ని నిలబట్టే అకుంరిత దీక్ష
 ‘గోపాలం పంతులు’గా ప్రజల్లో
 నీ వేసిన ముద్ర
 ఎప్పటికీ మా కాదర్శం’.
 (తనకంటూ ఏదీ ఆలోచించకుండా ఉన్నతమైన ఆదర్శాలతో జీవించిన కా. యస్.వి.
 జ్ఞాపకాలతో....)

కేంద్ర కమిటీ సభ్యులు అమరులు కామ్యూడి చింతన్దాకు రెడిసెల్యూట్టు!

సిపీఎ (మాహోయిస్టు) కేంద్రకమిటీ సభ్యులు కామ్యూడి నరేంద్ర సింగ్ (ఆశోదా, చింతన్దా) ఒక పట్టణంలోని ఆసుపత్రిలో 2020 జనవరి 6న అంతిమశ్యాస విడిచారు. ఆయన దీర్ఘకాలికంగా అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్నారు. 2018 నుంచి కోవాలో ఉన్నారు. ఆయన వయసు 74 సంవత్సరాలు. ఆయన బిపార్క రాష్ట్రంలో తూర్పు చంపారన్ జిల్లా, కేసరియా పోలీస్ స్టేషన్ పరిధిలో ఒక గ్రామంలో మధ్యతరగతి రైతు కుటుంబంలో జన్మించారు. ఆయనకు ఒక సోదరి ఉన్నారు. ఆయన అవివాహితులు. పోలీసుల తీవ్రమైన చిత్రహింసులతో సుదీర్ఘకాలం అనారోగ్యంగా ఉంటూ, కోమాలోకి వెళ్లి తుదకు 2020 జనవరి 6న అంతిమశ్యాస విడిచిన కామ్యూడి చింతన్దాకు భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మాహోయిస్టు) కేంద్రకమిటీ వినప్రుంగా విఫ్ఫప జోపోర్పరిస్తున్నది. ఆయన ఆశయాలను పరిపూర్తి చేస్తుందని శపథం చేస్తోంది.

స్వగ్రామంలోనే ఆయన ప్రాథమిక విద్య పూర్తి చేసారు. దిల్లీలోని జవహర్లాల్ నెహ్రూ యూనివర్సిటీలో ఉన్నత విద్య అభ్యసించారు. హిమాలయ ప్రాంతంలో బిహార్ - నేపాల్ సరిహద్దున తెరాయి ప్రాంతంలో నివసించే థారూ ఆదివాసీ ప్రజలపై ఆయన పరిశోధన చేసి

డాక్టర్ పట్టా పొందారు. వీపోచ్ దీ చేసిన తర్వాత ఆయన ఉద్యోగం చేయాలని భావించలేదు. దోషించి తావులేని సమాజ స్థావరణకై వీడిత ప్రజలలో కృషి చేయాలంభించారు. చదువుకునేటప్పుడే ఆయన మార్కెజిం-లెనినిజిం-మావోయిజిం వైపు ఆకర్షితులయ్యారు. దానిని విస్తారంగా అధ్యయనం చేసారు. విద్య హర్టి చేసుకున్న తర్వాత దిల్లీలో కార్బికుల మధ్య పని ఆరంభించారు. దిల్లీలో జనరల్ వర్కర్స్ యూనియన్ స్టాపకులలో ఆయన ఒకరు. ఈ యూనియన్లో కార్బికులను సంఘచీతం చేసారు. ఈ కాలంలో, 1998-99 మధ్య ఆయన మావోయిస్టు కమ్యూనిస్టు సెంటర్ (ఎంసీఎస్) సభ్యులకు పరిచయం అయ్యారు. 2001లో ఆయన బిపోర్ పార్టీలో భాగమయ్యారు. ఎంసీఎస్ కార్బిక్టగా ఆయన గ్రామాలలో రైతాంగాన్ని సంఘచీతం చేయసాగారు. ఆయన పరిశోధన చేసే కాలంలో పశ్చిమ చంపారన్ జిల్లాలో ధారూ, ఒరాన్ ఆదివాసుల, దళితుల, భూమిలేని రైతుల దుర్ఘార పరిస్థితులను చూసి కదిలిపోయారు. అక్కడి రైతాంగం భూస్వామ్యం నుంచే కాకుండా బందిపోటు దొంగల నుంచి కూడా పీడను ఎదుర్కొంటున్నారని అర్థం చేసుకున్నారు. దాంతో ఆ ప్రాంత ప్రజలు భయంతో ఉండేవారు.

ఆ ప్రాంతానికి ఆయన వెళ్గానే ‘జన్ శిక్షా కేంద్ర’ (ప్రజా విద్య కేంద్రం) పేరుతో నాలుగు సూక్ష్మను ప్రారంభించారు. అందులో దళిత, ఆదివాసీ పిల్లలకు విద్యను అందించనారంభించారు. ఆ సూక్ష్మలో సూక్ష్మ విద్యతో పాటు సామాజిక మార్పు గురించిన విద్యను కూడా అందించారు. ఆ సూక్ష్మలో చదివిన కొంతమంది విద్యార్థులు తర్వాతి కాలంలో వర్గ పోరాటంలో సైతం భాగమయ్యారు.

ఆ కాలంలో బిపోర్ లో విముక్తి ప్రాంతాల పర్సెక్టివ్ తో విఫ్లవోద్యమ కృషి కౌనసాగుతున్నది. ఆయన ఆ ప్రాంత ప్రజల మధ్య విఫ్లవోద్యమ నిర్మాణానికి కృషి చేశారు. ప్రజాపునాదిని అభివృద్ధి చేసారు. క్రాంతికారీ కిసాన్ కమిటీలను, గెరిల్లా దళాలను ఏర్పరచారు. ఆయన విప్పవ కృషి ప్రారంభించిన తొలిరోజుల్లో ఒక సంఘటన చోటు చేసుకుంది. బందిపోటు దొంగలు సుందర్పర్ సూక్ష్మకు పక్కనున్న ఒక మైనారిటీకి చెందిన కుటుంబంపై దాడి చేసారు. ఆ ఇంటి పురుషులు ఆ సమయంలో పనికి వెళ్లారు. ఇద్దరు ఆడపిల్లలు, తల్లి మాత్రమే ఉన్నారు. బందిపోట్లు వారిపై లైంగిక దాడికి ప్రయత్నించారు. ఆ మహిళలు కేకలు పెట్టారు. ఆ కేకలు విని కాప్రేస్ ఆశోదా ఒక కర పట్టుకుని తన తోటి విద్యార్థులు, ఆ పరిసరాల్లోని ప్రజలతో కలిసి ఆ ఇంటి వైపుగా వెళ్లారు. దొర్కున్నాన్ని ఆపమని బందిపోట్లను పోచ్చరించారు. దానితో అక్కడ నెలకొన్న వాతావారణంలో ఒక ఎర సైనికుని శక్తివంతమైన గర్జనతో, గ్రామ ప్రజల ప్రతిఫుటనతో బందిపోట్లు కలవరపడి పరుగు లంకించుకున్నారు. ఆయన ఆ కుటుంబాన్ని అదే రోజు రాత్రి సూక్ష్మకు తీసుకొచ్చి చాలా రోజుల పాటు అక్కడ ఆశ్రయం కల్పించారు. ఈ

సంఘటన అక్కడి ప్రజలను సంఘరీతితం చేయడానికి, వారిని పోరాటాలలో కదిలించడానికి తోడ్పడింది. పశ్చిమ చంపారన్లోని ఈ అటవి ప్రాంతం గెరిల్లాజోస్ గా అభివృద్ధి చెందింది. అక్కడ పెంపాందిన విష్ణువోద్వామంతో దోషిడీ భూస్మూలుల వద్ద గల అక్కమ భూములు, ఆయుధాలు ప్రజల స్వాధీనమయ్యాయి. విచక్కణా రహితంగా భూస్మూలులు, ప్రభుత్వాలు కొనసాగించే అడవుల నిర్మాలను ప్రజలు అడ్డుకొని వాటిని సంరక్షించారు. ప్రజలకు బడదగా మారిన బందపోట్లను తరిమికొట్టారు. ప్రజలపై తరచుగా దాడులకు దిగుతున్న పోలీసులపై, పోలీసు క్యాంపులపై గెరిల్లా దాడులు చేసారు. వారి నుండి ఆయుధాలను స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

ఎంసీసి ఉత్తర బిపోర్ కమిటీ ఏర్పడిన వెంటనే, కామ్రేడ్ చింతన్డా అందులో సభ్యుడయ్యారు. కానీ ఆ తరువాత జరిగిన ఉద్యమ విస్తరణలో భాగంగా ఏర్పడిన తయు (ఉత్తర బిపోర్-ఉత్తరప్రదేశ్-ఉత్తరాఖండ్) సైఫల్ ఏరియా కమిటీ లో సభ్యులిగా ఎన్నికయ్యారు. 2004లో ఎంసీసిక, సీపీఐ (ఎంఎలీ) (పీపుల్స్ వార్) విలీనమైనప్పుడు ఐక్యపార్టీ కేంద్రకమిటీ సభ్యుడయ్యారు. ఆ క్రమంలోనే కేంద్ర కమిటీ ఏర్పరచిన ఉత్తర రీజిస్టర్ బూర్జో (ఎన్ఆర్బీ)లో భాగమయ్యారు. కానీ, 2011 తరువాత ఉత్తర రీజియనల్ పార్టీకి ఎదురైన నష్టాలతో ఆ బూర్జో రద్దవడంతో అంతిమ శ్యాసు వదిలే వరకు చింతన్డా సీఎంగా కొనసాగారు.

కామ్రేడ్ చింతన్డా స్కూల్ విద్యను మాత్రమే కాకుండా, మార్పిజాన్ని కూడా బోధించే ఒక మంచి టీచర్. ఆయన పార్టీ కేడర్లకు విద్య గరిపే బాధ్యతలు తీసుకున్నారు. ఉద్యమ ప్రాంతాలలో కేడర్లకు మార్పిస్తు తత్త్వశాస్త్రం, మార్పిస్తు ఆర్థశాస్త్రం, విష్ణవ రాజకీయాలు బోధించారు. ఆయన బోధనా వద్దతి సరళంగా, సహజంగా ఉండేది. జటిల విషయాలను సరళంగా వివరించేవారు. ఆయన మార్పిజాన్ని ఆచరణకు అన్వయిస్తూ వర్తమాన ఉండాహరణల ద్వారా వివరించేవారు. ఆయనకు ఇంగ్లీషు, హిందీ భాషలలో మంచి పట్టు ఉండేది. ఆ రెండు భాషల్లో వ్యాకరణం బోధించేవారు.

కామ్రేడ్ చింతన్డా ఉత్తర బిపోర్లో మూడు సార్లు అరెస్ట్యార్యారు. మొదట 2005లో ఉత్తర బిపోర్లో, చివరగా 2010లో ఉత్తరప్రదేశ్లోని కాన్స్మార్లో అరెస్ట్యార్యారు. జైలు నుంచి విడుదలైన వెంటనే ప్రతిసారీ ఆయన్ని తిరిగి అరెస్ట్ చేసారు. కాన్స్మార్లో ఆయన ఆరెస్ట్ మరింత భయానకమైంది. అక్కడ తీప్పమైన చిత్రపొంసలకు గురయ్యారు. ఆయనను ఆ పాశవిక చిత్రపొంసలు శారీరకంగా, మానసికంగా ప్రభావితం చేశాయి. పోలీసుల చిత్రపొంసల కారణంగా ఆయన మూడుసార్లు మెంటల్ పొక్కకు గురయ్యారు. 2010 నాటికి ఒక చెవి వినికిది శక్తి కోల్పోయారు. జైలులో ఉన్నప్పుడు బోన్ (ఎముకలు) టీబీ వచ్చింది. అంతేకాకుండా ఆయనకు బీపీ, హెర్మియా, పైల్ జబ్బులు కూడా ఉండేవి. 2014లో విదుదల అయిన తరువాత జక గురుతరమైన బాధ్యతలేవీ చేపట్టలేకపోయారు. క్రమంగా తన శరీరంపైనా, మొదటపైనా

అదుపు కోల్పోయారు. పోలీసులు, జైలు అధికారుల వీడన ఆయన శరీరాన్ని మరింతగా క్లీషింపజేసింది. మానసిక సంతులనం కోల్పోయారు. చికిత్స జరిగినప్పటికీ పూర్తిగా కోలుకోలేకపోయారు. తుదకు కాప్రేస్ చింతన్దా అనారోగ్యం నుండి బయటపడలేకపోయి 2020 జనవరి 2 వ తేదీన ఈ ప్రపంచానికి వీడ్యోలు పలికారు. భౌతికంగా ఇక ఆయన మనకు లేరు.

ఇవాళ కాప్రేస్ చింతన్దా మన మధ్య లేరు. కానీ ఆయన జ్ఞాపకాలు, ఆదర్శాలు, ఆశయాలు మనకు ఉన్నాయి. ఆయన రాజకీయ కృషి, త్యాగం, అంకితత్వం, సాహసం మనకు ఎల్లప్పుడూ ప్రేరణను, మార్గదర్శకత్వాన్ని అందిస్తూ ఉంటాయి. ఆయన స్ఫూర్తులు మనకు బలాన్నిస్తాయి. ఆయన అధ్యాత్మమైన, అవిస్మరణీయమైన అనుభవాన్ని స్ఫూరించుకుండాం.

కాన్వార్ జైలు నుంచి విడుదల అయిన తరువాత కాప్రేస్ చింతన్దా బిపోర్-రూథండ్ సరిహద్దు ప్రాంతానికి వెళ్లారు. అక్కడ అర్థాన్నికి బలగాలతో ఎదురుకాల్పులు జరిగాయి. షైరింగు, పెల్మింగు జరిగాయి. కానీ ఆయన భయపడలేదు, నిరాశపడలేదు. శారీరకంగా బలహీనంగా ఉన్నారే కానీ ఆయన గొంతు మహా శక్తిమంతంగా ఉన్నది. నిబ్బరంగా, వీరోచితంగా సమరంలో పురోగమించారు. పీఎల్జీఎ యోధులను ఉత్సాహపరుస్తూ శత్రువుపై దాడిలో పోల్చొన్నారు. ‘కాప్రేస్! అర్థాన్నికి బలగాలు సింహాలు కాదు. పీఎల్జీఎ యోధులు బతికి ఉన్న పులులు. చిరకాలం వర్ధిల్లుతారు. స్నేహితులారా, ముందుకు ఉరకండి, వారిని తుడిచిపెట్టివేయండి’. ఈ ప్రేరణను అందుకున్న పీఎల్జీఎ యువ యోధులు శత్రువుపై దునుమాడారు. అర్థాన్నికి బలగాలు వెనకడుగు వేయక తప్పలేదు.

కాప్రేస్ చింతన్దా సరైన పద్ధతిలో స్వయం విమర్శ చేసుకునేవారు. తన వైపు నుంచి తప్పు జరిగిందని అర్థమయిన తరువాత దాన్ని అంగీకరించడానికి, సరిదిద్దుకోవడానికి ఏ మాత్రం వెనుకాడేవారు కాదు. రోజువారీ జీవితంలో కచ్చితమైన క్రమశిక్షణ పాటించేవారు. తన తేటి కాప్రేస్తో మంచిగా వ్యవహరించేవారు. జైలులోనూ, చివరికి స్ఫూర్చ లేని పరిస్థితి ఏర్పడే వరకు కూడా ఎంతో క్రమశిక్షణాయుతంగా ఉన్నారు. అవితాంతంగా చదివే, రానే, మాట్లాడే శక్తిని మానసిక షాక్ వల్ కోల్పోయారు.

ఆయన జీవితం నుంచి కొన్ని ఉల్లేఖనలు, గుణపాతాలు

1. కాప్రేస్ చింతన దోషింది కులంలో పుట్టి పెరిగి పీడిత ఆదివాసి, దళిత, వెనుకబడిన శ్రామిక కులాల వక్కాన నిలబడ్డారు. విప్పం కోసం తన యావత్త జీవితాన్ని అర్పించారు. దోషింది కుల అహంకారాన్ని ఈషణాత్మం కూడా ప్రదర్శించేవారు కాదు. ఉత్తమ లక్షణాలు ఉన్న మంచి కమ్యూనిస్టు.

2. దేశంలో ప్రతిష్టాకరమైన విద్యా నంస్తలో ఉన్నత విద్యను అభ్యసించారు. ఏ విశ్వవిద్యాలయం లోనై ఆచార్యులు కాగలిగేవారు. కానీ సౌకర్యవంతమైన జీవితాన్ని వదిలిపెట్టి విష్ణవ కమ్మానిస్టుగా మారారు. కార్బూకునిగా కార్బూకవగ్గానికి సేవ చేసారు. ఆయన త్యాగం, అంకితభావం ఆదర్శవంతమైనవి, అభినందనీయమైనవి.

3. భారతదేశంలో నూతన ప్రజాసామ్విక విష్ణవాన్ని పరిపూర్తి చేయడానికి ఏదీ అడ్డం రాకూడదని ఆయన భావించాడు. చివరి నిముషం పరకు సాయధ పోరాట మైదానంలో దృఢంగా నిలబడ్డారు.

4. పదవి, డబ్బు ఆశ విష్ణవానికి శత్రువులు. వీటి పట్ల ఆయన జాగరూకత కలిగి ఉండేవారు. తన వారసత్వ ఆస్తిని వదిలివేసి పార్టీలో, ప్రజలలో కార్బూకునిగా జీవించారు. తన ఇంటిని, కుటుంబాన్ని త్యాగం చేసి సహచర కామ్మేడ్సునే తన కుటుంబంగా భావించారు. వారి మధ్యనే ప్రాణాలు వదిలారు. కష్టకాలంలో తన కామ్మేడ్సు వద్దకు వెళ్లారే తప్ప కుటుంబం వద్దకు వెళ్లాలేదు. తన పరిస్థితులు, లక్ష్మీలకు అనుగుణంగా జీవించారు. పార్టీ బయట ఎవ్వరితే రాజీ పడలేదు.

5. మనం జీవించి ఉండకపోయినా ఈ ప్రపంచం మారుతుంది. మన జీవిత కాలంలోనే విష్ణవం పరిపూర్తి కావాలని లేదు. అయితే దాన్ని పరిపూర్తి చేయవలసిన బాధ్యత మనకు ఉన్నది. మిగిలిన పనిని భవిష్యత్తు తరం నెరవేరుస్తుంది. ఆయన ఈ విషయాన్ని ఆకశింపు చేసుకుని తన యావత్తు జీవితం అమలు చేసారు.

6. సైజీరియా కవి, నాటక రంగ ప్రముఖుడు బోల్ షోయొంకా చెప్పిన మాటలు ఆయన నిజం చేసారు. రెండు సంవత్సరాలకు జైలు నుంచి విడుదల అయిన తరువాత షోయొంకా తన జైలు జీవితం గురించి ఇలా అన్నారు - ‘జైలుకు వెళ్ల ముందు దేశైతే నమ్ముతామో విడుదల అయిన తరువాత కూడా అదే నమ్ముతాం. అయితే ఈ నమ్మకం ఇంకా బలపడుతుంది’. మూడు సార్లు అరెస్టే, చిత్రహింసలకు గురి అయ్యి కూడా కామ్మేడ్ చింతన్దా నిరాశపడిపోలేదు, లొంగిపోలేదు, భయపడలేదు. ప్రాణం కన్న మిన్నగా పార్టీ రహస్యాన్ని కచ్చితంగా కాపాడారు. ఆయన వల్ల పార్టీకి ఏ రకమైన నష్టం కానీ జరిగినట్టుగా ఏ రాష్ట్రం నుంచి కూడా రిపోర్టులు లేవు. విడుదల అయిన ప్రతిసారీ ఆయన మరింత రాటుదేలి నిశ్చయంగా వర్గ పోరాటంలో, ప్రజా యుద్ధంలో భాగం అవుతూ వచ్చారు.

7. ఆయన జీవితంలో ఒక ప్రత్యేక లక్షణం ఉన్నది. అత్యంత కష్టతరమైన పరిస్థితులలో విష్ణవంలో, ప్రజలలో నమ్మకం నిలబెట్టుకున్నారు. పార్టీ అధికారిక పంథాను అంటేపెట్టుకుని ఉన్నారు. వర్గ పంథా-ప్రజా పంథాపై, మార్గిజం-లెనినిజం-మావోయిజంపై బలంగా నిలబడ్డారు.

కామ్రేడ్ చింతన్దా గొప్ప ఉపాధ్యాయుడు, జనరంజకమైన ఉపన్యాసకుడు, ఉన్నత విద్యావంతుడు, అలుపెరుగని కార్బూకర్. ఆయనలో ఉన్న కార్బూకవర్గ లక్ష్మాలు ఆయనను బలమైన కమ్యూనిస్టుగా, నిశ్చయమైన మార్కిస్టు-లెనినిస్టు-మావోయిస్టుగా నిలబెట్టాయి. మన ప్రియతమ కామ్రేడ్, సహచర యోధుడు, ఉపాధ్యాయునికి కేంద్రకమిటీ కన్సెటీ నివాళి అర్థిస్తున్నాడి. ఆయన ఆశయాన్ని పరిపూర్తి చేస్తామని శపథం చేస్తున్నది. కామ్రేడ్ చింతన్దా జీవితం నుంచి అవిరామ విష్వవ కృషణి, చౌరవను, పట్టుదలను, నిబద్ధతను విష్వవ క్రేసులన్నీ నేర్చుకోవాలి. ఆయన అమరత్వం కలిగించిన ఆవేదనను శక్తిగాను, కన్సెటీని దోషించే రాజ్యంపై క్రోధంగాను మార్చుకోవాలి. అమరపీరుల ఆశయాలను పరిపూర్తి చేస్తామని మళ్ళీ మళ్ళీ శపథం చేఢాం,

**‘కామ్రేడ్, చేతిలో ఎర్జిండాతో, గుండెల్లో మీ జ్ఞానకాలతో ముందడుగు వేప్పుంటాం
మీ అమరత్వం కలిగించిన దుఖాన్ని బగమింగుతూ మున్నముందుకే సాగుతాం.**

సాంస్కృతిక యోధుడు టమరుకు కూత్రెడ్ రాజ్ కిషోర్ కు భార్త రాత సాంగా!

కామ్రేడ్ రాజ్ కిషోర్ బిపోర్ రాప్టోనికి చెందిన విష్వవ సాహిత్య, సాంస్కృతికోద్యమ ప్రధాన నాయకులలో ఒకరు. ఆయన అక్కడ విష్వవ మేధావుల సంఘాన్ని (కొంతికారి బుద్ధిజీవి సంఘు) నిర్మించాడు. 1983లో ఏషఎల్ఆర్సి ప్రథమ జాతీయ మహాసభలు ఫిల్మ్లో జరిగాయి. కామ్రేడ్ రాజ్ కిషోర్ ఏషఎల్ఆర్సి కార్బూకవర్గంలో నభ్యలుగా ఎన్నికయ్యారు.. 2002 జనవరి 13, 14 తేదీలలో హైదరాబాదులో ఏషఎల్ఆర్సి 8వ మహాసభలు జరిగాయి. అందులో కామ్రేడ్ రాజ్ కిషోర్ ప్రధాన కార్బూకర్చిగా ఎన్నికయ్యారు. కామ్రేడ్ రాజ్ కిషోర్ 2001లో బిపోర్ ప్రజా ప్రతిఫుటన పోరాటాల వేదిక(ఎన్వఎఫ్పీఆర్)కు నాయకత్వం వహించాడు. ఆయన చివరిసారిగా 2012లో హైదరాబాద్లో జరిగిన విష్వవ ప్రజాసామిక వేదికలో పాల్గొని దాని ప్రధాన కార్బూకర్చిగా

ఆయన విష్వవ ప్రజలకు తన సందేశాన్ని వినిపించాడు. ఆయన ఒక గొప్ప సాంస్కృతిక సైనికుడిగా సాహితీ కళా రంగాలలో అందించిన విష్వవ సేవలు చిరస్వరణీయమైనవి. కామ్బెడ్ రాజ్కిశోర్ తన 89వ యేట, డిసెంబర్ 22న తీవ్ర అనురోగ్యంతో తన స్వగృహం చంపారన్లో మరణించారు. ఆ సాంస్కృతిక యోధుడికి చేతనా నాట్య మంచ్ వినప్రంగా తలవంచి విష్వవ జోహరర్విస్తున్నది.

ఏషాల్ ఆర్నిలో చేరదానికి పూర్వం ఆయన బిహోర్లో క్రాంతికారీ నవజనవాదీ సాంస్కృతిక సంఘు బాధ్యతలు నిర్వహించారు. బిహోర్ ప్రజల జనజీవితాలతో అత్యంత నవ్విపోతంగా పెనవేసుకుపోయిన వ్యక్తిత్వం ఆయనది. కామ్బెడ్ రాజ్కిశోర్ ఒక మంచి వక్త. ఆయన క్రోతలకు చెప్పదలచుకున్న విషయం చాలా సరళంగా, సులువుగా అర్థమయ్యే రీతిలో వివరించేవాడు. ఆయన తన 'కంచుకంరంతో' ఉత్తరాది శైలీలో నినాదాలు యచ్చే తీరు ప్రజల్ని ఎంతగానో ప్రభావితం చేసేది. వీటన్నింటికీ మించి గొప్ప కార్యదక్కత కల కామ్బెడ్ అమరుడు రాజకీశోర్. మార్గిజం, లెనినిజం, మావోయిజంతో చివరి కంటా కొనసాగారు. ఆ రాష్ట్రంలోని అగ్రకుల పెత్తందారీ భూస్వామ్య శక్తులకు, వారి ప్రైవేట్ సైన్యాలకు వ్యతిరేకంగా అణగారిన ప్రజలు నిరంతరం చేసిన పోరాటాలతో మమేకం అయ్యారు. ఆ క్రమంలో ఆయన కుల, వర్గ పోరాటాలు జమిలిగా కొనసాగాలిన ఆవశ్యకతను అర్థం చేసుకున్నారు. తన కుల చిమ్మమైన 'సింగ్' పదాన్ని తన పేరు నుండి వదులుకున్నానని, ఇక నుండి రాజ్ కిషోర్గా కొనసాగుతానని ఒక బహిరంగ సభలో ప్రకటించారు.

ఒకవైపు ఏషాల్ ఆర్నిలో కొనసాగుతూనే మరో వైపు అభిలి భారత ప్రజాప్రతిషుటునా వేదిక, రివల్యాపనరీ డెమోక్రాటిక్ ప్రంట్ సంస్థల తరఫున కూడా దేశమంతటా పర్యాటించి ప్రజల్ని విష్వవ సందేశాలతో ఉత్సేజితల్ని చేసారు. నిరంతరం ప్రజా ఉద్యమాల ఆవరణలో మునిగితేలినవాడు రాజ్ కిషోర్. ఎన్నడూ ఎలాంటి రాజ్య నిర్వంధానికి వెరపలేదు. పోలీసులు ప్రయోగించిన చిత్రపీంసల ఫలితంగా ఒక కాలు విరిగినా, తప్పుడు కేసులతో వేధించినా ఆయన తన కార్యకలాపాల నుండి వెనుకంజ వేయలేదు. దేశంలో బ్రాహ్మణీయ హిందుత్వం శక్తులు పరమ ఫాసిస్టు విధానాలను అమలు చేస్తూ దేశ ప్రజల సాంస్కృతిక వైరుధ్యాన్ని ధ్వంసం చేస్తూ విష్వవోద్యమాలను తుదకంటా నిర్మాలించడానికి కంకణం కట్టుకున్న వేళ మన ప్రియమైన ప్రజా సాంస్కృతిక యోధుడు మన మద్య లేకపోవడం మనకు పెద్ద లోటు. ఆ లోటును పూరించుకోవడానికి ఆయన అందించిన ఆశయాల వెలుగులో వేనవేల సాంస్కృతిక యోధులను సృష్టించుకుంటూ ఆయన కలలు కన్న నూతన ప్రజాస్వామిక సంస్కృతి నిర్మాణానికి పూనుకుండాం.

**కామ్మెండ్, టీఎస్‌ఎం, మేలోన్, లోక్‌ప్లాట్‌ఫ్లాష్ సహా మొబైల్‌సెల్ అండ్రియోల్స్ పీఎస్‌ఎంగా
పోరాడి అసుమ్మయబాసిన్ 27మంచి వీరయోధులకు శిఖితజ్ఞమర్యాద**

13 నవంబర్ 2021 మహారాష్ట్రలోని గడ్చిరోలీ జిల్లా విష్వవేద్యము చరిత్రలో అత్యంత విషాదకరమైన రోజుగా మహారాష్ట్ర, ఛత్రీణగధ్ రాష్ట్రాల నరివార్యు జిల్లా గడ్చిరోలీలోని ధనోరాతాలూకా గ్యారపత్రి పోలీసు స్పేషన్ పరిధిలోకల మర్దిటోల అడవిలో 10 గంటలకు పైగా జరిగిన భారీ ఎన్కోంటర్లో భారత కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ (మాహోయిస్ట్) కేంద్రకమిటీ సభ్యుడు కామ్మెండ్ దీపక్ (మిలిండ్ బాబూరావ్ తేల్యుంబై) సహ 27 మంది కామ్మెండ్ అమరులైనారు. శత్రువుతో పీరోచితంగా పోరాడి అనువులు బాసిన వీరయోధులకు విసముంగా తలవంచి విష్వవ జోహోర్లు చెపుదాం. చెరిగపోని అమరుల జ్ఞావకాలలో మునిగిన వారి బంధు మిత్రులంతా ఈ విషాదకర సమయంలో నిఖ్లరంగా

నిలువాలనీ వారి ఆదర్శాలను నిలుపాలనీ కోరుకుండాం.

కామ్మెండ్ దీపక్ దా 5 ఫ్యాబ్రిలి వరి 1964లో యివత్సమాల్ జిల్లా వటీ తాలుకా రాజూర్లో పేద కార్మిక కుటుంబంలో శ్రీయుతులు బాబూరావు, అనసూయలకు ఏడవ సంతానంగా జన్మించాడు. ఆయన ప్రాసూర్లు విద్య పూర్తి చేసి పటిషణలో ఫిట్టర్ కోర్సులో శిక్షణ పొందాడు. ఆ తరువాత మొదట బల్లార్కపుర్ పేపర్ మిల్లులో అప్రోటీస్ట్ గా ఆ తదుపరి వెష్ట్ర్ కోల్ ఫీల్ట్లో కార్మికుడిగా చేశాడు. ఆ క్రమంలో మొదట గని క్రొమిక ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకుడిగా ఆ తదుపరి భారత గని కార్మికుల ఫెడరేషన్ నాయకులలో ఒకరిగా ఎదిగివచ్చి కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారానికి అనేక మిలిటెంట్ పోరాటాల ద్వార కృషి చేశాడు. ఆ క్రమంలో ఆయనకు 1982నాటికి భారత కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ (మార్కిస్ట్ లెనినిస్ట్) (పీపుల్స్ పార్ట్)తో పరిచయాలు ఏర్పడినాయి. కార్మికవర్గంలో పనిచేస్తూ విష్వవ రాజకీయాలతో రాటుతేలుతున్న కామ్మెండ్ మిలిండ్ 1992లో పూర్తికాలం విష్వవకారుడిగా బాధ్యతలు చేపట్టాడు. కొంత కాలం ఆయన నౌజవాన్ భారత సభకు అధ్యక్షుడిగా బాధ్యతలు నిర్వహించాడు. ఈ క్రమంలోనే ఆయన తను ప్రేమించిన కామ్మెండ్ ఎంజిలాను వివాహమాడాడు.

కామ్చేడ్ మిలింద్ కార్బూకరంగంలో పనిచేస్తాన్ని క్రమంలో 2000లో జరిగిన మహోరాష్ట్ర రాష్ట్ర పొర్ట్ కాస్పర్సన్లో రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యుడిగా ఎన్నికయ్యాడు. విదర్శులోని అనేక పట్టణాలలోని కార్బూకులను, విద్యార్థి-యువకులను ఎంతో చాకచక్కంగా అనేక సంఘాలలో ఆయన సంఘటితం చేశాడు. ముంబాయిలో విద్యుత్ కార్బూకుల, సమారణ బట్టల మిల్లుల కార్బూకులతో ఆయనకు విస్తృతంగా సంబంధాలు ఉండే. అక్కడ నొజవాన్ భారతీ సభ కార్బూకర్తలతో కలిసి అనేక సమైలలో పాల్గొని నాయకత్వం వహించాడు. 2005 నాటికి విదర్శులోని కార్బూక, విద్యార్థి, యువజన సంఘటిత శక్తికి కేంద్రబిందువుగా చంద్రపుర్ను నిలవడంలో ఆయన పాత్ర విశిష్టమైనది. ఆ సమయంలో విదర్శు విద్యార్థులలో విష్వవ బీజాలు బలవదకూడదని చంద్రపుర్ పోలీసులు చేపట్టిన కేంపెయిన్ ‘మిషన్ మృత్యుంజయ’ పేరుతో విద్యార్థులపై నిఫూ పెంచారు. అయినప్పటికీ విద్యార్థులను సంఘటితం చేయడంలో ఆయన దక్కత అనుపమానమైనది. ఫలితంగా, చంద్రపుర్, బల్లార్పుర్, రాజురా మున్సిపాలిటీ నుండి విద్యార్థులు, యువకులు, కార్బూకులు విష్వవోద్యమంలో సంఘటితమయ్యారు. ఒకవేళా పట్టణరంగ బాధ్యతలు నిర్వహిస్తానే మలోవైపూ అడవి ఉద్యమాన్ని అర్థం చేసుకుంటూ పొర్ట్ అప్పగించిన బాధ్యతల రీత్యా 20008లో కామ్చేడ్ మిలింద్ అటవీ ఉద్యమానికి బదిలీ ఆయ్యాడు. అప్పటినుండి ఆయన దీపక్గా విష్వవప్రజలలో తన విష్వవ క్యాపిటి కొనసాగించాడు. 2008-2021 మధ్య ఆయన భారత కమ్యూనిసిప్పు పొర్ట్ (మాపోయిస్ట్)లో వివిధ స్థాయిలలో పని చేస్తా భారత విష్వవోద్యమానికి నాయకత్వం వహించాడు. 2008 తర్వాతి నుండి మహోరాష్ట్ర విష్వవోద్యమంలో ఒకదాని వెంట ఒకటి భారీ సప్టోలు చోటుచేసుకొని అది 2012 నాటికి తీవ్రంగా దెబ్బతింది. ఆయన జీవిత సహచరి కూడ 2011లో పోలీసుల అరెస్టుకు గుర్తా దారాపు దశాబ్దకాలం అనేక తప్పుడు కేసులను ఎదురొచ్చటూ కటకటూల వెనుకే గడవక తప్పలేదు. అప్పటికే ఆయనను రాజ్యం లక్ష్మంగా చేసుకొని ఎదతెరిపి లేని దాడులు కొనసాగిస్తాన్ని ఫలితంగా ఆయన ఆమెను చివరివరకూ ప్రత్యుషించా కలవలేకపోయాడు. తన మల్లియను కలవడానికి ఆయన తుదివరకూ చేసిన ప్రతి ప్రయత్నం విఫలమైంది.

మహోరాష్ట్ర విష్వవోద్యమాన్ని పునర్వికసింపచేయడానికి తుదివరకూ ఆయన ఎంతగానో శ్రమించాడు. మహోరాష్ట్ర విష్వవోద్యమాన్ని తిరిగి పునరాభివృద్ధి చేయడం ఆయన జీవిత లక్ష్మాలలో అత్యంత ప్రాముఖ్యత కలగిన విషయంగా ఉండింది. కానీ, అది అసంపూర్ణిగానే మిగిలిపోయింది. ఆ ఆశయాన్ని ఆయన రాజకీయాలతో, ఆదర్శాలతో దైత్యత్వపంతులై వందలాది కార్బూకులు, విద్యార్థులు, అభిమానులు, మిత్రులు తప్పక నెరువేరుసస్తారని ఆశిధాం.

2013లో గడ్చిరోలీ జిల్లాలో జరిగిన అనేక సప్టోలతో అక్కడి ఉద్యమాన్ని త్వరలోనే ఇక సమూలంగా నిర్మాలిస్తామని పోలీసులు సవాళ్లు విసురుతున్నపుడు ఆ ఉద్యమాన్ని కాపాడు

కోవడానికి ఆయన అనేక నూతన రూపాలలో ప్రజలను సంఘటితం చేయడానికి పాట్టిని సంసిద్ధం చేశాడు. జల్ జంగల్ జమీన్ కోసం పోరాదుతున్న ఆదివాసీ ప్రజలను విష్వవరాజకీయాలతో సుసంఘులితపరుస్తూ కోర్టీ తహాళీల్ జెండేపార్, ఆగ్రి, మనేలీలలో ప్రాయోజిత గనుల తవ్వకాలకు వృత్తిరేకంగా ప్రజా ఉద్యమాన్ని నిర్మించాడు. యువతను సంఘటితం చేశాడు. వారిని ప్రజా మిలీషియాలో తీర్చిదిద్దాడు. మరోవైపూ, గ్రామపంచాయితీల సర్వంచులను సమీకరించి ప్రజా ప్రతినిధులుగా ప్రజల అడవులను రక్షించడానికి ముందుకు రావాలనీ కోరాడు. వారిని సంఘటితపరిచి వారితో నిరహిరిక్ష్మలు జరిపించాడు. వారి దీక్షా పోరాటాలు ముంబాయిలో విధానసభలో పెద్ద చర్చలకు దారితీశాయి. ప్రభుత్వం వెంటనే జోక్యం చేసుకొని ప్రాయోజిత గనుల తవ్వకాన్ని నిలిపివేసింది. గడ్జిచరోలీ జిల్లాలోని 25కు పైగా స్థలాలలో 40వేల ఎకరాలకు పైగా భూభాగంలో గనుల తవ్వకాలను చేపట్టడానికి ప్రభుత్వం రూపొందించిన పథకానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజలను సంఘటితపర్వడంలో ఆయన ఎనలేని కృషి సిలిపాడు. ఆ కృషషి ఫలితంగా గడ్జిచరోలీ జిల్లాలోని ఆదివాసీ గ్రామాలన్నిటా పెసా చట్టం ప్రకారం గ్రామసభలు ఏర్పడి చట్ట ప్రకారం అడవులపై ఆదివాసులకు హక్కులు దక్కాయి. గడ్జిచరోలీ ఆదివాసీ ప్రజల పోరాట ఫలితంగా మహారాష్ట్రలోని నందుర్బార్ సహ అన్ని జిల్లాల ఆదివాసులకు అనేక ప్రయోజనాలు చేకూరాయి. మరోవైపూ దేశవ్యాపితంగా ఆదివాసులను పెసా - గ్రామసభల విషయంలో జాగరూకులను చేయడంలో ఆ జిల్లా ఉద్యమం చుక్కాన్నిలా పనిచేసింది. 2018 నాటికి దేశంలోని ప్రబల ఆదివాసీ ప్రాంతాలలో ముఖ్యంగా ఛత్రీస్టగఢ్, బడిశా, రుముర్ఱండ్, మద్యపదేశ్లలో పద్ధతీగఢీ ప్రజా పోరాట రూపొన్ని సంపరించుకుంది.

కామ్మెండ్ దీపక్ 2013లో కేంద్రకమిటీ సభ్యుడయ్యాడు. 2016లో నూతనంగా ఏర్పడిన యంయంసీ జోన్స్కు ఆయన ప్రత్యక్ష నాయకత్వం వహిస్తూనే దెబ్బతిన్న మహారాష్ట్ర ఉద్యమాన్ని తెరిగి బలోపేతం చేయడానికి అకుంరిత దీక్షతో పూనుకున్నాడు. కామ్మెండ్ దీపక్ మార్పిస్తూ మూల గ్రంథాలను ఆధ్యయనం చేయడంతో పాటు అంబేద్కర్ రచనలను జపిసిన పట్టాడు. భారతదేశానికి ప్రధానంగా కుల నిర్మాలకు బాటాసాపోట్ అంబేద్కర్ చేసిన కృషిని సోదర కామ్మెండ్కు విశదికరించడంలో ఆయన ఎంతగానో శ్రద్ధ కనపరిచేశాడు. ఆయనకు కార్బికుల సమస్యలపై మంచి పట్ట ఉండింది. భారత దళిత ప్రజల విముక్తి విషయంలో కుల నిర్మాలనక్క జరుపాల్చిన అన్ని రకాల ఆర్థిక, రాజకీయ, సామాజిక, సాంస్కృతిక కృషిపై మంచి స్పష్టత ఉండింది. భారతదేశ ఆదివాసులకు ప్రభుత్వాలు చట్టాల రూపంలో ఇస్తున్న అమలుకాని హమీల అమలుకు వారిని కదలించడంలో మంచి అనుభవాన్ని సంపాదించాడు. వ్యవసాయ ప్రధాన దేశమైన మన భారతదేశంలో, వ్యవసాయ విషపమే ఇరుసుగా సాగే భారత నూతన ప్రజాతంత్ర విష్వవంలో దైతుల పట్ల, వ్యవసాయ సమస్యల పట్ల లోతైన అవగాహన ఉండింది.

ఆయన దిల్లీలో రైతులు కొనసాగిస్తున్న వినాశకర సాగు చట్టాల వ్యతిరేక పోరాటంపై రాసిన అనేక వ్యాసాలే అందుకు ప్రభల నిదర్శనం. ఆయన మన దేశంలో, ప్రపంచంలో జరుగుతున్న పర్యావరణ వినాశనం గురించి ఎంతగానో అందోళన చెందేవాడు. పర్యావరణంపై ప్రత్యేక అధ్యయనాన్ని చేపట్టడు. కానీ, ఆయన ప్రాజెక్ట్ హార్టి కాకముందే ఆయన్ని రాజ్యం పొట్టనపెట్టుకుంది.

కామ్రేడ్ దీపక్ అత్యంత విష్వవ క్రమశిక్షణ కలిగిన కామ్రేడ్. ఆయనకు పెద్దగా అనారోగ్య సమస్యలు లేవు. హెల్చ్‌కేర్ విషయంలో కదు జాగ్రత్తగా ఉండేవాడు. ఆయన 57 ఏండ్ర వయసులో రోజూ ఉదయాన్నే తప్పనిసరిగా వ్యాయామం చేసేవాడు. దానికి ముందే ఆయన ఏమాత్రం అవకాశం ఉన్నపుటీకి రోజూ ఉదయాన్నే రెండు గంటలు తప్పనిసరి మార్పిస్తూ మూల గ్రంథాలను (క్లాసిక్) అధ్యయనం చేసేవాడు. ఆ టైం అతను చాలా ప్రైం టైంగా భావించేవాడు. ఆ సమయంలో సాధారణంగా ఆయన ఎవరితోనూ వెచ్చించడానికి సిద్ధపడకపోయేవాడు. చదవడం, నోట్లు తయారుచేసుకోవడం, ఆ తడుపరి సహచరులతో సదరు విషయాలపై చర్చించడం ఆయన దినచర్యలో ఎంతో ఆసక్తితో చేసే వసులు. ఆయన మాంసాహాన్ని అమితంగా ఇష్టపడేవాడు. బ్రాహ్మణీయ హిందుత్వ ప్రభుత్వాలు గోమాంసంపై నిషేధాలను కట్టుదిట్టంగా అమలు చేయాలని ప్రకటించనపుడు కొంతలో కొంతైనా పేద దళితులకు, అదివాసులకు, ముస్లిం సహోదరులకు దొరికే పొష్టికాహాన్ని బ్రాహ్మణీయ శక్తులు అందకుండా చేస్తున్నాయనీ మండిపడేవాడు.

కామ్రేడ్ మిలిండ్ సాహితీ రచనలో మంచి ఆసక్తి కల్గినవాడు. విష్వవోద్యమంలో చేరిన తరువాతే ఆయన అనేక ప్రజా సమస్యలపై, ఉద్యమంలో అసువులు బాసిన సహచర కామ్రేడ్స్‌పై జలపాతంలా రచనలు చేసేవాడు. భావస్మీరకమైన కవిత్వాలతో పాటు పాటలు రాశేవాడు. రాయదామే కాదు పాదేవాడు కూడా. ఆయన జ్ఞానముటి పేరుతో రచనలు చేసేవాడు. ఇటీవలి సంవత్సరాలలో తన తల్లి మరణించిన వార్త విన్న తరువాత ఆయన అమితంగా ప్రేమించే ఆ మాతృమూర్తి స్నేహితీలో తన కలం పేరు అనసూయగా మార్పుకున్నాడు. ఆయన తన కుటుంబంలో తనకన్నా ముందరి సోదరిని, ఆనంద్సు ఎంతో ప్రేమించేవాడు. ఆయన తన విష్వవ సహచరులతో వాళ్ళను తరచుగా గుర్తుచేసుకునేవాడు. తనకన్నా చిన్నవాడు అదివాసులపై పరిశోధనా పత్రం (పీపాచ్చీ)తయారు చేసే క్రమంలో గడ్చిరోలీ చేరి మలేరియా వాతపడగా తక్షణమే బయటికి చేర్చినపుటికీ దక్కుకుండా పోయిన ఆయన జ్ఞానపకాలను తన గుండెల్లో భుదంగా దాచుకున్నాడు. వాల్లందరి గురించి ఆయన అంతరంగంలో చెదిరిపోని అమరజ్ఞాపకాలెన్నో.....! అన్ని ఆయనతోనే, ఆయనలోనే ఉండిపోయాయి.

భారత దోషింది పాలకవర్గాలు ముఖ్యంగా భారతీయ జనతా పాట్ ప్రభుత్వం, వర్తమాన

హిందుత్వ శక్తులు కామేడ్ దీపక్ దేశ ప్రధానమంత్రి నరేంద్ర మోదీ హత్యకు పథకం రూపొందించి తన సోదరుడు ప్రముఖ మేధావీ ప్రో. అనంద తేల్లుంబ్బె సహ అనేక మంది మేధావులను గైడ్ చేశాడంటూ చేసిన కల్పిత ఆరోపణలు జగద్విడితమే. మన దేశంలో బ్రాహ్మణీయ కుటులకు నగ్నమైన నమూనాగా నిలిచిన నయా పేశ్వాయాల భీమా కోరేగాం విధ్వంసానికి ఆయనే సూత్రదారి అంటూ అనేక కట్టుకథలతో, తప్పుడు ఆరోపణలతో కొనసాగిస్తున్న దుష్పుచారం, ప్రజాస్వామికవాదులపై, రచయితలపై, కళాకారులపై, వకీళపై, ఆదివాసీ శ్రేయాభిలాషలపై చేసిన/చేస్తున్న దాడులు, వారి ఇంటపై జరుగుతున్న సోదాలు, వారి అక్రమ ఆరెస్టులు దేశ ప్రజలకు తెలిసినవే. వారందరినీ అర్ఘ్య మావోయిస్టులంటూ తలోజూ జైలులో నిర్వంధించడం, వారి వయస్సులు, అనారోగ్యాలవైనా పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా బెయిల్లు నిరాకరిస్తూ వారిని మృత్యువు ఒడిలోకి నెఱడడం చూస్తున్నాము. వారి పట్ల బ్రాహ్మణీయ హిందుత్వ ఛాసిస్ట్సు ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న నిరంకుశ విధానాలకు 84 యేళ్ల వయోవృద్ధుడు కామేడ్ స్టౌన్ స్వామి మరణంపై సహ్యాద్రి పేరుతో మహారాష్ట్ర రాష్ట్ర కమిటీ అధికార ప్రతినిధి స్పూండన కామేడ్ దీపక్లోని మానసీయ సంవేదనకు అద్దంపడుతోంది.

ఈ పక్క అర్థాన్ మావోయిస్టులపై దాడులు కొనసాగిస్తూ మరోపక్క అడవులలో గత మూడేళ్లకు పైగా రాజ్యం ఆయన్ని ఒక ముఖ్య లక్ష్యంగా చేసుకొని దాడులను ముమ్మరం చేసింది. ఆయన అనేక పోలీసు దాడులలో గెరిల్లాలకు నాయకత్వం వహిస్తూ శత్రువును ప్రతిఫుటిస్తూ సురక్షితంగా బయటపడగలిగాడు. కానీ తన బాధ్యతల రీత్యా గడ్చిరోలీ నుండి దాదాపు 40 మందికి పైగా సహచరులతో యంయంసి వెళ్లున్న క్రమంలో దారిలో 13 నవంబర్ రోజు ఆయన శత్రువు వలలో చికాడ్చు. పోలీసులు రాకెట్ లాంచర్లు, మోర్టార్లు సహ ఆధునిక ఆయుధాలతో వారిని చుట్టుముట్టి తూటాల వర్షం కురిపిస్తున్న సమయంలో ఎంతో దైర్యంగా నిలిచి దాదాపు 10గంటలు రణరంగంలో నిఖ్లరంగా బలగాలను గైడ్ చేస్తూ పోరాదుతూ కామేడ్ దీపక్ వీరమరణం పొందాడు. భారత కార్బూకవర్గ అగ్రగామి దళ శీర్ష నాయకులలో ఒకరైన కామేడ్ మిలింద్ బాబూరావు తేల్లుంబ్బె తన నమ్మిన ఆశయాల సాధన కోసం దృఢంగా పోరాదుతూ అమరుడయ్యాడు. గడచిన ఎనిమిదేళ్లకు పైగా కామేడ్ దీపక్ రక్షణ సిబ్బందిలో ఉంటూ ఆయనను కంటికి రెప్పలా చూసుకుంటూ నిల్చిన కామేడ్ భగవతో పాటు ఆయనకు వైద్యం, కంప్యూటర్ పనులలో సహాయకురాలుగా ఉంటున్న కామేడ్ యోగితా ఆయనతో పాటే ఆ దాడిలో నేలకొరిగారు. వారిద్దరూ ఆ ప్రాంత ఆదివాసీ భూమి బిడ్డలే. ఈ దేశ నూతన చరిత్ర నిర్మాణంలో దశితులు, ఆదివాసులే ముందుంటారనీ వీరి త్యాగాలతో మరోసారి నిరూపిత మపుతోంది.

కామేడ్ దీపక్ అమరత్వంతో నిస్పందేవంగా పార్టీ వివిధ రంగాలలో అనుభవమన్న ఒక

సీనియర్ నాయకత్వ కామ్చేడ్సు విష్లఫోద్యమం కోల్పోయింది. నేడు దేశంలో సామ్రాజ్యవాదానికి నమిసునబంటుగా నిలిచిన బ్రాహ్మణీయ హిందుత్వ ఛానిస్టు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పెంపొందుతున్న కార్బిక్, కర్బక్, విద్యుద్ధి, దళిత, అదివాసీ ప్రజాఉద్యమాల నేపథ్యంలో అన్ని రంగాలలో రాజకీయంగా, నిర్మాణపరంగా, సాంస్కృతికంగా, సైనికంగా మంచి పట్ట ఉన్న కామ్చేడ్ దీపక్ అమరుడు కావడం ఈసాటి పరిస్థితులలో భారత విష్లఫోద్యమానికి తీవ్రమైన లోటు. ఆ కామ్చేడ్ పీడిత వర్గాల, ప్రత్యేకంగా సాంఖ్మిక ప్రజా సముదాయాల - దళితుల, అదివాసీల, మహిళల, మత మైనార్టీల - అభిమాన నాయకుడు. ఆయన పీడిత ప్రజల, పాట్టి కేడర్ల అపార విశ్వాసాన్ని చూరగొన్న నాయకుడు. అలాంటి నాయకుల అవసరం ఈసాడెంతో ఉంది. కానీ, అలాంటి వారినే భారత దోషించి పాలక వర్గాలు లక్ష్యంగా చేసుకొని అంతమొంది స్తున్నాయి. వారు భౌతికంగా మన మధ్య లేనప్పటికీ, వారు అందించిన రాజకీయాలు, నెలకొల్పిన ఆదర్శాలు సదా విష్లవాభిమానులను ప్రేరపిస్తుంటాయి. వారు అనుసరించిన మార్గంలో ఆయన విష్లవ వారసులుగా మనం వారి ఆశయాల సాధనకై తుదివరకూ పోరాధుతామని శపథం చేధ్యాం.

కామ్చేడ్ దీపక్ గురించి మనం ఒక మాట కచ్చితంగా చెప్పుకోవాలి. ఆయన భారత విష్లఫోద్యమ నాయకులలో ఒకరిగా సీపీఎ (మావోయిస్టు) కేంద్రకమిటీ సభ్యుడిగా ఎదిగిరావడం వెనుక ఆయన బాబూ సాహెబ్ అంబేధ్కర్ బంధువు కావడమే కారణం అంటూ అవాకులు, చవాకులతో మీడియా వార్తలు రాస్తున్నది. ఆయన బాబూసాహెబ్కు దూరం బంధువే కావచ్చు, అంతక్కన్న అనేక రెట్లు అధికంగా ఆయన్ని అభిమానించేవాడు. ఆయన టోధనలను నరనరాన జీర్ణించుకున్నాడు. వాటిలోని కొరవలను మార్పిస్తు అవగాహనతో అర్థం చేసుకున్నాడు. తాను నమిసు మావోయిజం మార్గంలో భారత పీడిత ప్రజలకు అంకితం అయ్యాడు. అంతేకానీ అంబేధ్కర్తో ఉన్న చుట్టరికంతో ఆయన విష్లఫోద్యమంలో గొప్ప నాయకుడు కాలేదు. అలా రాయడం ఆయన స్వయం కృషిని, మేధా సంపన్సుతను, అంకితభావాన్ని, పోరాట దృఢ దీక్షను, విష్లవ సంకల్పాన్ని శంకించడమే. నిజానికి ఇది బ్రాహ్మణీయ హిందుత్వ దుష్ట ఆలోచనే తప్ప మరేం కాదు. నిజం చెప్పాలంటే ఈరోజు భారత విష్లఫోద్యమానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న ఆ పార్టీలో పునాది వర్గాల నుండి, క్రామిక కులాల నుండి ఎదిగివచ్చిన వారే అత్యధిక సంబుల్లో ఉన్నారు. ఇది ఆ ఉద్యమం, ఆ వ్యక్తుల గొప్పతనమే తప్ప ఆ పార్టీలో బూర్జువా పార్టీలలో లాగా పలుకుబడుతో పదవులను అలంకరించడం అనుకుంటే ఆ వర్గాలను, కులాలను బ్రాహ్మణీయ అల్ప దృష్టితో కించపర్చడం తప్ప మరేం కాదు.

కామ్చేడ్ మిలిండ పార్టీ శరీరం స్వగ్రామం రాజురాకు చేరాక అక్కడికి ఆయన బంధు మిత్రులంతా చేరుకున్నారు. నిర్మివంగా, ఆపాదమస్తకం నెత్తుటి గాయాలతో పాడెపై పడుకొని

ఉన్న ఆజానుభావుడు మిలింద్ పక్కన ‘అధూరా ఆశయాంకో పూరా కరూంగీ’ (ఆసంపూర్ణ ఆశయాలను పూర్తి చేస్తాం) అన్న ముద్రలో కాప్రైషన్ ఎంజిలాను చూస్తుంటే విషపోద్యమ త్యాగాలు వృధాపోవనే భరోసా కలుగుతోంది. ఆయన పార్థివ శరీరాన్ని మోస్తూ రాజూరా గ్రామ వీధుల వెంట నదిచి శృంగాన వాటిక చేరి ఆయన భౌతికకాయానికి నిప్పంటించాక చితిమంటలలోనుండి ఎగిసిపడుతున్న అగ్నిశీలల ప్రకాశపంతమైన వెలుతుర్లలో అమరుడు మిలింద్ బొగ్గుగని కార్బూకుల వినువిధులలో విన్నించిన విషప వినాదాలే హేశారెత్తుతున్నాయి. అక్కడ కన్నీళ్ళతో నిల్చిన ఆయన మిత్ర బృందంలోని ప్రతి ఒక్కరిలో మిలింద్ రూపమే, ఆయన చెప్పిన మాటలే, ఆయన విన్నించిన విషప సందేశాలే పదే పదే పొటుమరిస్తున్నాయి. కాప్రైషన్ మిలింద్ అమర్ రహే!

కాప్రైషన్ దీపక్కను సురక్షితంగా గమ్యం చేరే బాధ్యతలలో నిమగ్నమై అత్యంత అంకితభావంతో ఆయనను కాపాడడానికి తుదివరకూ పోరాడి అసువులు బాసిన వీరగెరిల్లాలంతా చిరస్ఫురణీయలే. నాయకత్వ రక్షణ బాధ్యతలు నెరవేరుస్తున్న ఆ కంపెనీకి నాయకత్వం వహిస్తున్న కాప్రైషన్ లోకేవతో పాటు ఆ దాడిలో అసువులు బాసిన ఉత్తర గడ్చిలోలీ దివిజనల్ కమాండర్ ఇన్ చీఫ్ కాప్రైషన్ మహాన్, కంపెనీ పార్టీ కమిటీ మెంబర్ కాప్రైషన్ దిలీష్, కసంసూర్ ప్రాంత దళ కమాండర్ కాప్రైషన్ సన్నా, ప్లాటూన్ పార్టీ కమిటీ మెంబర్ కాప్రైషన్ ప్రమాద్, కోర్టీ ప్రాంత దళ కమాండర్ కాప్రైషన్ కిషన్, ఆక్షన్ టీం మెంబర్ కాప్రైషన్ ప్రకాశ్, బండులతో పాటు 4 కంపెనీ సభ్యులు కోసా, లచ్చులతో పాటు మరి కొంత మంది కాప్రైషన్ అమరులయ్యారు. వీరంతా మర్చిటోలలో తమను అనేక బృథిలుగా చుట్టుముట్టిన సీ 60 కమాండోలతో, సీఅర్ఎఫ్ బలగాలతో తెగించి పోరాడి నలుగురు కమాండోలను గంభీరంగా గాయపరిచి తుదివరకు నాయకత్వ రక్షణలో నిలిచి అసువులు బాసిన వీరయోధులే. వారి అంకిత భావానికి, అమరత్యానికి రెడ్డిశల్యాట్టు తెలియచేద్దాం. నపయవ్వన ప్రాయంలోని వారి త్యాగాలు వృధా పోవనీ, వారి ఆశయాల పరిపూర్కిత భారత ప్రజలు కృత నిశ్చయంతో పోరాదుతారనీ, ప్రజల ప్రజాసాధ్యమిక విషపాన్ని జయప్రదం చేసి తీరుతారని నినదిద్దాం.

రాష్ట్రయూలలో వినయం (హాస్ట్) ఉలంకో సిద్ధముంటది.

హగాడంయరత (హాస్ట్/హాథండీ) ఉలహాసత ఫలితం' - లెఖ్య

సమాజ హృదయమే సాహిత్యం - మాట్లాడి గోర్కు

తత్ప్రశాస్త్రించు తరగతిగదుల సుండి విముఖి చేయండి - మాట్లాడి

కామ్మేడ్ యావ నారాయణ ఆమర్ రహే

నీవు చెబుతున్నదంతా కామ్మేడ్ యావ నారాయణ తల కిందికి వంచి వింటాడు. తను మాట్లాడే ఉప్పుడు నీ కళ్ళలోకి చూసి మాట్లాడతాడు. మాటకు అనుగుణంగా చేతులు ఆడించడం లయగా ఉంటుంది. ఆయన ఎల్లప్పుడు ఎదుటివారికి సహాయం చేయాలనే ఆలోచనతోనే ఉంటాడు. పొర్ట్రో రహస్యాలను అవసరం మేరకు అవసరమైన వారితోనే చర్చిస్తాడు. మాటల వౌరవడిలో పడి రహస్యాలను ఎక్కడ బహిరంగపర్చడం ఉండదు. ఆచరణకు నంబంధించి తన మాటల్లోనే చెప్పాలంటే “నిరంతరం ఏదో పని చేయాలనే కోరిక ఉంటుందని” అంటాడు.

అలా ఆయన ఎప్పుడు ఏదో పనిలో నిమగ్గుం అయి ఉండేవాడు. ఈ కార్యాచరణ అంతా విష్ణువం కోసమే. విష్ణువం తప్ప ఆయనకు మరోధ్వాన లేదు. ఈ క్రమంలో ఆయన ఆరోగ్యం దెబ్బతింటూ వచ్చింది. తన ఆరోగ్యం దృష్టిలో ఉంచుకొని రోజు మందులు వాడడంతో పాటు ఉదయం పూట వ్యాయామం చేసేవాడు. అయినప్పటికీ, ఆయన ఆరోగ్యం క్లింస్టర్లూ వచ్చింది. వివరకు కరోనా మహమ్మారి తాకిడితో అప్పటికే ఆస్తమా, బ్రాంకెట్టీన్, రక్తపోటుతో బాధపడుతున్న కామ్మేడ్ యావ నారాయణ గుండెపోటుతో తుది శ్వాస ఆగిపోయి ప్రాణాలను కోల్పోయాడు. శత్రువు ఎన్కొంటర్స్‌లో కాపారిభూషణమును, హత్య చేయాలనే పథకాలు అన్ని విఫలమైనాయి. కానీ కరోనా మహమ్మారి ఆయనకు ఎలాంటి అవకాశం యివ్వకుండా బలి తీసుకొంది. సామ్రాజ్యవాదులు సృష్టించిన కరోనా మహమ్మారి ప్రపంచ వ్యాపితంగా లక్ష్మాది మందిని బలిగొన్నది. చివరకు విష్ణువకారులను

కూడా బలి తీసుకొంటున్నది. కరోనా రెండవ వేవ్లోనే విష్ణవకారులు కొందరు కరోనా వ్యాధికి గురైనారు. ఈ కరోనా రెండవ వేవ్లో కాప్రేస్ యాప నారాయణ అమర్లైనారు. మానవాళికి వినాశకరంగా తయారైన కరోనాను లేదా అలాంబి మహామ్యారులను ఎదుర్కొప్పాలంబే ఈ భూ ప్రపంచంలో సామ్రాజ్యవాదాన్ని నిర్మాలించాలి. మన దేశంలో సామ్రాజ్యవాదానికి ఊడిగం చేసే భారత అర్థవలస-అర్థభూస్వామ్య వ్యవస్థకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న దళారీ నిరంకుశ బూర్జువా, భూస్వామ్య వర్గాలనూ కూలదోయాలి. భారతదేశంలో దీర్ఘకాల ప్రజాయుధం ద్వారా నూతన ప్రజాస్వామిక విష్ణవాన్ని విజయవంతం చేయడం ద్వారా కాప్రేస్ యాప నారాయణకు మనం నిజమైన నివాళినర్పించగలం. ఆ కార్య సాధనకు మనమంతా దృఢంగా ముందుకు సాగాలి.

కిటలు

నేను ఎవరినంబే ! ?

నేను

నేను ఎవరినంబే

పుట్టుకతో ప్రమేయం లేనివాడిని

మరణంతోనూ ప్రమేయం ఉండి లేనివాడిని

మధ్యకాలంలో నేను,

నేనే!

గత నా మానవసారాన్ని ఆకళింపు చేసుకుంటున్నవాడిని

గతం వర్తమానంలోకి ఎగబాకిన వైనాన్ని అధ్యయనం చేస్తున్నవాడిని

వర్తమానం భవిష్యత్తులోకి పురోగమించే గతిశీలతను విశ్వసించినవాడిని

అందుకే నేను

చరిత్ర పురోగమిస్తుందని నమ్మినవాడిని

ఆ చరిత్ర పురోగమనంలో భాగమైనవాడిని

చరిత్రను నడిపించే ఫోదకశక్తిని

ఇక ఇప్పుడు

నేను ఎవరినంటే,

నేను కమ్యూనిస్టును - విష్వవ కమ్యూనిస్టును.

- కామేణ్ ఆర్.కే అమర్యుద్దేస్ తీర్మాత తీనే ట్రైరిలశ దారికిల కెపిత

అమర్యుడు సాకేత యాదిలో....

సుహృద్మి

సాయథ సమరంలో వీరుడు సాకేత్

విష్వవ చుక్కాని ధీరుడు ఆర్.కే.

భౌతికంగా మన మధ్య లేని మన సాకేత్

నేర్చిన విద్యా బుద్ధులు, సిద్ధాంత రాజకీయాలు

అజరం, అమరం

ఎక్కడో పుట్టి జనంలో పెరిగి

దోషిణి రహిత సమాజ స్థాపన కై

వర్గ పోరులో పీడిత ప్రజల పక్కాన నిల్చి...

భూమి భూత్కి విముక్తి కోసం

పేగు బంధాన్ని పెనవేసుకొని

ప్రజలే ప్రాణమని, జనమే గురువులనీ

వర్గ పోరులో.....

పోరాడుతూ వీరుడిపైనావు

నీ ఆశయం ఉన్నతమైనది

హిమశిఖరాలను మించినది.

కల్పం తెలియని కామేష్టీ బంధం
ఎర్రెని అనుబంధం
అరుణ పతాకంలో ఆవిష్కరించుకుంటాం
విష్వవ వీరుల ఆశయాలను....
పోరాట పొత్తిళ్ళలో వదిలంగా, మురిపెంగా
పొదుపుకొని పోరాదుతాం
ఆశయాల సాధనకై తుది వరకు పోరాదుతారే.

గాథిచిరంతి రణభూషణిలః...పశుపి పీతమేకాయ

464

గడవిరోలీ రణభూషణిలో
పుట్టిన బిడ్డలు వాల్ల
దోహిదిపై గన్నులెక్కుపెట్టిన
వీరాంగనలు వాళ్ల
బతుకు పోరులోనే
ఆయుధాలతో అక్కరాలు దిద్దినవాళ్ల
మార్పిజం లెనినిజం మావోబోధనల్ని
ఆచరణకు జోడిస్తూ
ఉద్యమ నిర్మాతలైన వాల్ల
మహిళా విముక్తికి
పిత్యస్యమ్యాన్ని సపాలు చేశారు
మనుధర్మ శాప్తాన్ని మట్టు బెట్ట
మార్గస్థేష్టించిన ధరిత్రి బిడ్డలు వాళ్ల.
ఉగ్రులై ఉప్పునై చురకత్తులై
ఉక్క పిడికిళ్లను బిగించి
లేచినవాల్ల

వంటింటి కుండేళ్లం కాము

పిల్లల్ని కనే యంత్రాలం అంతకన్నా కాం

మను బోధనల మట్టుకు కట్టుబడి పడి ఉండే

భర్తకు బానిసలం అసలే కాదు

అన్నిట్లో చిన్న చూపే, అంతటా వివక్షే!

అబలలం కాదు మేమనలలం

అంటూ బతికు పోరులో నడుం బిగించినవాళ్లం

సమానత్వ సాధనకై

పీడిత ప్రజల విముక్కికె

ఉద్యమవే ఊపిరిగా

పోరు శంఖమూది

యుద్ధ భేరిని యోగించిన వీరయోధాలు వాల్లు.

నీతి నియమాలు లేని

మానవత విలువలు కానరాని

సిగ్గు శరము ఏకోశాన లేని

నరహంతక పశు పాలకులు

దేహస్ని సరుకుగా మార్చి

అర్థ నగ్గాలతో కూడిన అందాల పోతీలూ

కేబరే డ్యాస్పులూ

నైట్ క్లబ్బులలో రత్నిక్రీడలు

నీలి చిత్రాల డ్వారా

పొంగు వ్యాధులను వ్యాపింపచేస్తూ

వాపీ వరసలు లేని

శృంగార సంబంధాలు

కుళ్లు సంస్కృతిని

ధ్వంసం చేసి

ప్రజా సంస్కృతిని పాదుకొల్ప
జనం మధ్య రణం కోసం నిఖిన
వీర వనితలు వాల్మి.
క్రొమిక సౌందర్యానికి
ప్రతి రూపం వాల్మి
సామాజిక క్రమశిక్షణకు
అనుపమాన వీరపనితలు వాళ్ల
రేపటి మంచికి
మార్గదర్శకులు వాళ్ల
వాళ్ల మార్గం సాయుధం
వాళ్ల లక్ష్మి దోషిదీ విముక్తం
వాళ్లకు ఆదర్శం
అనువులు ధారపోసిన
రణితలు, రజితలు, విజ్ఞోలు,
జైనీలు, సోనీలు, సాగెనీలు
వాళ్లను అనారోగ్యం అడ్డుకోలేదు.
అలుపు, అలసట అన్నీ
జనం మధ్య మటుమాయం
శత్యవు విసిరే లొంగుబాటు
ఎంగిలి మెతుకులకు
కక్కుర్రి పదే రకాలు కాదు
వారి దారి సుగమం కాదు
పెను తుఫానులతో అల్లుక పోయినది
అయితేనేం! ఆశయ సాధనతో
జన సంద్రంతో అలలు అలలుగా
ఆటు పోట్లను అధిగమిస్తూ

లక్ష్మీన్ని సాధించి తీరే
పోరాట ప్రతిరూపాలు వాళ్లు
వారికే నా రెడ్డశల్యాటీ!

గద్దచిరోలీ జిల్లా ఏటపల్లి, భాష్మగఢ్ తాలూకాలలోని గ్రామాలైన పోట్టుపీ జెవెలీ,
కోయిందుడ్, గోపనార్థలలో పుట్టి పెరిగి ఉద్యమంలో అడిగిడిన నలుగురు విఘ్వ వీరవనితలు
కాప్రేస్సు రజిత (బిచ్చామి) ఏసీఎస్, కాప్రేస్ రజిత (ఉనెండి) డీఏసీఎమ్, కాప్రేస్ రాంకో
(సోరోటి) డీఏసీఎమ్, కాప్రేస్ స్క్యజనక్క (ఆర్చ్) ఆర్సీఎమ్ల జ్ఞాపకాల స్క్యూతిలో మన పీఎల్జీఎం
20వ వార్షికోత్సవాల సందర్భంగా.....

సాహస యోధులు

—లహర్

మైనింగ్ మాఫియా గ్యాంగుల
దళారీ పాలకుల కిరాయి మూకల
కుత్రులు, కుహనాలు, నక్కజిత్తులతో
మిమ్ములను హత్య చేసి
తూటాల తూట్లతో
చిద్రమైన మీ శరీరాలను చూసి
సంబరపడి వేసే కేరింతలు
వారి పిరికిపందల చేప్పలు
ఎన్నో రోజులు సాగవు!
జాంబుర్బుడా, జీరగూడెం
గుర్తుంచుకోండి!
కోటమెండ కొండ అడవంతా
అనేక వలయాలుగా చుట్టుముట్టీ
కిరాయి కాకి మూకల గుళ్ల వర్షం మధ్య
అసమాన దైర్య సాహసాలతో

గాయగాలతో నెత్తురు మయమైనా
 మీరు శత్రువును గేలి చేస్తూ, దునుమాడుతూ
 ప్రజల కోసం ప్రాణ త్యాగంతో
 యుద్ధభూమిలో చూచిన నిరుపమాన సాహసం
 విషపం వర్ధిల్లాలి-విషపం వర్ధిల్లాలి అంటూ మీరిచ్చిన నినాదాలు
 నేల నాలుగు చెరుగుల ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి!
 భవిష్యత్ తరాలకు ప్రేరణయై
 ఎర యోధుల కవాతుకు కాపనై
 పసికందుల కళ్ళలో చెరగని చిత్రాలై
 నిత్యం పోరుకు పురికొల్పుతాయి!
 మీ త్యాగాల నెత్తురు పులుముకుని
 వేలాది వీరులు ఉదయస్తారు!
 సూర్యగాంధీ నుండి షయాద్రి పర్వత
 శిఖరాలను తడుముతూ
 అరేబియా సముద్ర తరంగాల వలె
 ప్రజాయుద్ధంలో ప్రజలు పోరు కెరటాలవుతారు!
 దోషించి పాలకుల పోథాలను ధ్వంసం చేసి
 మీ కళల పోథాలను నిర్మిస్తారు
 మీ త్యాగాల ఫలాలను సాధిస్తారు

రచన : 26 ఏప్రిల్ 2021.

(29/3/2021న ఉత్తర గాంధిచిరోలీలోని కోబిమెండ అడవిలో శత్రు బలగాలతో పోరాపోర్గా పోరాడుతూ అసువులు బాసిన యోధుల సృష్టిలో...)

వశిష్ఠ హౌడ్స్‌జం విధ్వంశురైనదో జాఫి నర్సైఫ్‌ముత్తై సుభావం కలిగించ ఉన్నాడు.
 తుష్ణిస్తుందో జాఫి సహాదోరుం చెప్పుకు. ఒక విశ్వాతము ఇంద్రియులు, లిఫ్ట్‌రిషిప్పింగ్ లోప్పున్నాంచి.
 ఒక వర్షాలను రుద్రాంవకు పీడిత నర్సైల విశ్వాతము భంగిశాం. ఇది ఇంటి జాఫ్‌పోల్స్‌యూనిట్‌లో ఇంటి పేరుతో మూర్ఖులు ఉట్టాంకి.

‘ప్రజాయుద్ధమే’ జయస్తుంచి!

- ఐఏఎస్

ప్రజాయుద్ధపు జ్యోలలు
దేశవ్యాప్తంగా దావానలంలా వ్యాపిస్తున్న వేళ
ప్రజా విముక్తి గెరిల్లా నేన
20 ఏళ ఉత్సవాలను
ఆనందోత్సవాలతో జరుపుతున్న వేళ
దోషిణీ పాలక వర్గాలు
మా ప్రజాయుద్ధం గెలువలేదంటూ
నిత్యం మానసిక యుద్ధం చేస్తూ
ఇంటికి రండి, లొంగిపొండంటున్నారు
మరోవైపు ఫోర్స్ సరిపోదు
ఆయుధాలు సరిపోవంటారు
అదనపు బలగాలు కావాలంటారు!
అధునిక ఆయుధాలతో
రాకెట్, మోర్స్ ఆటో తుపాకులతో
గ్రామాలపై, గూడాలపై దండయాత్ర సాగిస్తారు
ఓ పటాక పేలిస్తే
తోకముడిచి పరుగుదీస్తారు
కోయ కమాండోలు, బూబిట్రాస్ భయంతో
క్యాంపుల నుండి బయటకు వెళ్లరు
ప్రజాయుద్ధపు ధాటికి అదిరిపోతారు
కాని మీరు గెలువలేరంటూ
నిత్యం ప్రగల్భాలు పలుకుతారు!
దోషిణీ వర్గాలు ఆపరేషన్ సమాధాన్ లో

‘ప్రహరీ’ దాడులుచేసి
మిమ్మటి పూర్తిగా నిర్మాలిస్తామంటారు
అడవంతా జల్లెడపట్టి
ఎర్రతిపాచీ పరిచినట్లుగా
పోలీసు క్యాంపులు వేసి
ప్రజాయుద్ధాన్ని అణచివేస్తాం
జనతన సర్కార్ను రూపుమాపుతామంటారు!
కాని మీరు సల్వాజుడుం నాయకులు
ప్రజాశత్రువులైన మహేంద్రకర్మకు
రీఖరంఘాటిలో ప్రగతి పటంలో గుర్తించుకోండి!
ఆపరేషన్ గ్రీన్హాంటకు
గట్టి దెబ్బ ఇచ్చిన
మా ముకురం ఎదురు దాడిని చూడమంటాం!
సాహసపేతంగా మా పీఎల్జీఎ
బలిమెల రిజర్వ్యూయర్లో
దాడిచేసి గ్రేహంద్విను హతమార్చిన
మా పోరాట సామర్జ్యాన్ని
బుర్రపాల్లో చూయించిన మా యుద్ధ నైపుణ్యాన్ని
సమాధాన్కు మినప వద్ద ఇచ్చిన గట్టి జవాబును
మా పీఎల్జీఎ పోరాట పటిమను వినమంటున్నాం!
ప్రజాయుద్ధపు గతిశీలతను
దోషించి వర్గపు కిరాయి పోలీసు మూకులు
అధికారం చేపట్టిన నాయకులు, అధికారులు
అర్థం చేసుకోలేరు!
నేడు ప్రవంచవ్యాప్తంగా
కొర్కేనా మహమ్మారి తదుపరి

సామ్రాజ్యవాదపు ఆర్థిక సంస్థోభం మరింత తీవ్రమై

పేడిత, తాడిత ప్రజలు

రైతులు, కార్బుకులు, మహిళలు, దళితులు

ఆదివాసీలు, విద్యార్థి, యువకులు

తమ బాధలకు, ఇక్కట్లకు విముక్తి మార్గమైన

విష్ణవోద్యమపు ఉదయ భూనుని

ఎరటి గోళాన్నే చూయిస్తున్నారు.

ప్రజాయుద్ధభేరి నాదాలను

వింటున్నారు పల్లవి పాదటానికి!

తోడురావటానికి సిద్ధమౌతున్నారు!

బైలడిల్లా పర్వత శ్రేష్ఠులు మొదలుకొని

మాడ్ కొండల మీదుగా

సరండా అడవుల వరకు

తూర్పు కనుమలు మొదలుకొని

హిమాలయ పర్వతాల నుండి

పశ్చిమ కనుమల వరకు

పీఎల్జీఎ మార్పింగ్ పాట పలుకుదాం!

ప్రజలే తప్పక గెలుస్తారని

ప్రజాయుద్ధమే జయిస్తుందని

భూనటోంతరాలు మారుమోగేలా నినదిస్తూ

ముందుకే మునుముందుకే సాగుదాం!

(నోట్: పీఎల్జీఎ 20వ వార్షికోత్సవాల సందర్భంగా రాసిన కవిత)

ఒక చెప్పాలి

హంసి మాలరం: భారీ
తమిన్నిజనః సాధ్య

(ఈ యథార్థ రాఘ దేశంలోని ఒక గెలల్లు జీవీలో వైష్ణవంగా జాగరించ. ఆ వైష్ణవ ఖండనకు ఒక మహిళా గెలల్లు డెఫర్ రూపాలిచ్చించ).

వసంత బుటువు ప్రవేశించింది. వాతావరణం ఎంతో ఆహ్లాదకరంగా ఉంది. మధ్య రాత్రి నుండి తెల్లారి ఉష్ణోదయం వరకూ చలిగా ఉంటూ చద్దర్ క క్షుకుంబే బాగుందుననే ఫీలింగ్ కలుగుతుంటే తెల తెలవారుతుండగా సూర్యోదయంతో ఉదయభాసుడి లేలేత కిరణాలు క్రమంగా వేడెక్కుతూ పోతుంటే పెరుగుతున్న ఉష్ణోగ్రతతో శరీరానికి ఉబ్బరింత మొదలవుతోంది. చలికి అదవులలోని సెలయేళల్లో ఊటలు తగ్గుతుండగా, చెట్ల ఆకులు పసుపు రంగులోకి మారిపోతూ అప్పడే అక్కడక్కడ ఒక్కాక్క ఆకు కొమ్ముల నుండి రాలడం మొదలైంది. తొలకరి వర్షాలతో మొలచి పెరుగుతున్న గడ్డి మురురు ముఖం దాలుస్తోంది. తొలకరితో పచురంగు సంతరించుకొని ముస్తాబైన అడవి తన అందాన్ని గ్రిప్పానికి చూపాలనుకోకపోవడంతో దాని వన్నె తగ్గుతోంది. ఆకురాలు కాలం శత్రువుకు తన మనుషుల వేటను కొనసాగించడానికి ఎంతో అనుమతించుకొని ముఖ్యమైన అడవి తన అందాన్ని గ్రిప్పానికి చూపాలనుకోకపోవడంతో దాని వన్నె తగ్గుతోంది. ఆకురాలు కాలం శత్రువుకు తన మనుషుల వేటను కొనసాగించడానికి ఎంతో అనుమతించుకొని ముఖ్యమైన అడవి తన అందాన్ని గ్రిప్పానికి చూపాలనుకోకపోవడంతో దాని వన్నె తగ్గుతోంది. ఆకురాలు కాలం శత్రువుకు తన మనుషుల వేటను కొనసాగించడానికి ఎంతో అనుమతించుకొని ముఖ్యమైన అడవి తన అందాన్ని గ్రిప్పానికి చూపాలనుకోకపోవడంతో దాని వన్నె తగ్గుతోంది. ఆకురాలు కాలం శత్రువుకు తన మనుషుల వేటను కొనసాగించడానికి ఎంతో అనుమతించుకొని ముఖ్యమైన అడవి తన అందాన్ని గ్రిప్పానికి చూపాలనుకోకపోవడంతో దాని వన్నె తగ్గుతోంది.

పోలీసులు ప్రారంభించిన ప్రహోర్ దాడి మధ్యనే మా గెరిల్లా దళానికి పాటీ ఒక అత్యంత ముఖ్యమైన పనిని అప్పగించింది. దీని కోసం కొంత నిలకడగా ఉండి పనులు పూర్తి చేసుకోవలసిన అవసరం ఏర్పడింది. కానీ, చుట్టిముట్టి అణచివేసే దాడుల మధ్య ఒకే దగ్గర ఎక్కువ రోజులు ఉండడం కూడ అత్యహత్యా సర్వశ్యంగానే ఉంటుంది. రెండు, మూడు రోజులకు ఒకసారి మకాంలు మార్పుకుంటూ పనులు పూర్తిచేసుకోవలసి వస్తోంది. అందులో భాగంగానే ఆ రోజు కూడ మా మకాం మార్పుకునే కార్యక్రమంలో భాగంగా మా ప్రయాణం సాగుతోంది. మేం మారాలనుకున్న కొత్త మకాం కాస్తా ఎక్కువ దూరంలో ఉండడంతో సాయంత్రం ఐదు గంటలకే కామ్మేడ్సుందరూ తిని బయలుదేరారు. రాత్రి రెండు గంటలవరకూ మా ప్రయాణం సాగింది.

ఏకధాటిగా అంత దూరం, అందులోనూ రాత్రివేళ, వెలుతురు సహాయం లేకుండా నడిచేసరికి అందరూ అలసిపోయారు. చేరాల్చిన మకాం మాత్రం ఇంకా చేరలేదు. అక్కడికి చేరాలంటే మరో రెండు గంటలు నడవాల్చిందే! కానీ, మేం వెళ్లాల్చిన మకాంకు దగ్గరి ఊరికి మాత్రం చేరుకున్నాం. ఆ స్థితిలో ఇంకా నడవడం అంటే అందరికి ఒక పరీక్షలగే ఉంది. ఈ విషయాన్ని గమనించిన మా కమాండర్ అక్కడే కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకొని ఉదయాన్నే తిరిగి నడక సాగిద్దామని నిర్ణయించాడు. దానితో కామ్మేడ్సుంతా తమ బరువులు దించుకొని సేద దీర సాగారు. ఆ ఊరి పరిసరాలలోనే తాత్కాలిక మకాం చూసుకొని, గెరిల్లా నియమం ప్రకారం వెంటనే తమ తమ పైరింగ్ ఆర్బులు చూసుకొని పూర్తిన్ పీట్లు పరుచుకొని నిద్రకుపక్కమించాం. ఎంత అలస్తైనా, ఎంత రాత్రి అయినా, ఎంత లోతట్టు అడవైనా యుద్ధ నియమం ప్రకారం సెంటీ ఉండాల్చిందే! ఇంకే? ఎవరి సెక్షన్ వాళ్ల సెంగీలను నియమించుకున్నారు.

ఆ రోజు పున్నమి. ఆకాశంలో సక్కత్తాలు మిఱుకు మిఱుకుమంటుంటే, ఆ ప్రాంతమంతా పున్నమి చంప్రుడి వెలుతుర్లలో పిండి ఆరబోసినట్టుగా ఉంది. రెండు గంటలు గడిచే సరికి ఊరి కోళ్లు కూయడం మొదలైంది. ఇంకేం, అవి మునిమాపు వేళ ఎప్పుడు పదుకున్నాయో కానీ, వాటి విధిగా అవి అందరికీ తెల్లారుతుందన్న సంకేతాలను తమ కూతలతో వినిపిస్తున్నాయి. పల్లె ఆడవడచులకు ఆ కూతలే పనికి పురమాయిస్తుంటాయి. పొద్దుతో పోతీ పడే శ్రమజీవులకు ఉదయాన్నే వినిపించే కోడి కూతల నుండి రాత్రి వేళ ఆకాశంలో అగుపడే గోరుగ్యాలే గడియారంలా వారి పనులకు సమయాన్ని నిర్ణయించే పని చేస్తుంటాయి. ఇంట్లో తల్లులతో పాటు ఆడ పిల్లలు కూడ ఆ ఉదయాన్నే ఏ కాలమైనా లేవాల్చిందే. మున్నీ కూడ బహుశా ఆ టైంలోనే లేసి ఉంటుంది. ఊరి పరిసరాలలోనే మేం మకాం వేయడంతో ఆ పాప మా రాకను పని గట్టి ఉంటుంది.

ఉదయాన్నే లేచిన కామ్మేడ్సుంతా తమ తమ సామానులు సర్దుకొని యథావిధిగా నడకకు సిద్ధమవుతుంటారు. మేమూ మా ముందరి గమ్యానికి వెళ్లడానికి వీపుకు కిట్లు తగిలించుకొని బయలుదేరాం. నదుస్తూ పోతున్న మా దళానికి కొద్ది దూరంలోనే ఒక చిన్న పొటి కొండ తగిలింది.ఆ కొండ చిన్నదే కానీ, నిటారుగా ఉండడంతో ఎక్సెసరికి అలసటతో మొసపోయక తప్పలేదు. కమాండర్ కూడ అలసిపోయాడు. దానితో, కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకొని వెళ్లామని కమాండర్ కాపన్ ఇవ్వడంతో అంతా ఎక్కడివారక్కడే కూచుండిపోయారు.

దూరంగా ఒక ఐదారేళ్ల చిన్నారి మా వైపు వస్తున్నట్టుగా గమనించాం. ఆ పాప వెంట వేరే ఎవరూ లేరు. మాకు తెలిసిన ఆ గ్రామస్తులు కూడ పాప వెంట ఎవరూ రావడం లేదు. అంత దట్టమైన అడవిలో ఆ పాప వెంట ఎవరూ తోడు లేకుండా ఒంటరిగా మా వైపు రావడం చూస్తున్న మేమంతా విస్తుపోక తప్పడం లేదు. అందరి కనుబొమ్మలు ముడుచుకుంటున్నాయి.

ముక్కున వేలేసుకొని చూస్తున్నవారూ లేకపోలేదు. ఆ చిన్నారి దగ్గరవుతుంబే ఆమె ముఖం మా అందరికి మరింత స్పష్టంగా అగుపడుతేంది. పాప ముఖంపై గాయాలున్నవి. పాత గాయాల మచ్చలూ పాప ముఖాన్ని కమ్మేసినవి. ఒంటి మీది గుడ్లు చిరిగిపోయి ఉన్నవి. ఇక జుట్టు చూస్తుంటే దాన్ని సంస్కరించేవాళ్లు పాపకు కరువయ్యారన్న ఫీలింగ్ చూస్తున్నవారికి అట్టే కలుగుతుంది. అమ్మాయి ఆకారం చూస్తుంటే ఎంతో దైన్యంగా ఉంది. ఆ పిల్ల ఒంటి మీద చలిని కాపాడడానికి చిరిగిన ప్రొక్ట్ లాంటిదే ఓ శాలువా ఉంది. ఆ పాపను చూస్తుంటే ఈ ప్రపంచం మీది పేదరికమంతా తానే మోస్తున్నట్టుంది. 24 జనవరి జాతీయ బాలికా దినం సందర్భంగా ఈ పాపను ప్రదర్శనకు పెడితే లేర సెల్చీ క్రీజీ పెంచుతున్న మోదీజీ ఈ అమ్మాయితో దిగిన ఓ సెల్చీ టీట్టు చేస్తే ఆయన ప్రతిష్ట గత ఏ ప్రధాన మంత్రి నోచుకోని విధంగా విశ్వాంతరాలలో, పృథివైపై దశ దిశల వ్యాపిస్తుందనిపించింది నాకు.

మా మధ్యకు చేరిన చిన్నారిని సోదర కామ్రెడ్సుంతా చాలా సానుభూతితో చూస్తున్నారు. మాలో కూడ బాల్యంలో ఆ దీనావస్తను అనుభవించినవారు ఉన్నారు. వాళ్ల కళ్లు చెమ్మగిల్లడం నాకు స్పష్టంగా అర్థమైంది. ఆ అమ్మాయిని చూస్తున్న మాలో ఎన్నోన్నో ప్రశ్నలు పొటమరిస్తున్నాయి. వాళ్లందరిలాగే నేనూ విస్తుపోక తప్పడం లేదు. నా ఆలోచనలు ఎక్కడికో వెళ్లిపోయాయి. నా పల్లె, నా బాల్యం, నాకు తెలిసిన నా అన్నావాళ్లు ఎవరూ లేని అనాధలు నా ఆలోచనలలో నిండిపోయారు. మేం ఆదివాసులం, అర్థగ్న్య జీవితాలంటూ కలాలు సాగించే కవుల కలం ఆకలి తీర్చే జీవితాలు..... అపార ప్రొక్ట్‌తిక వనరులకు అడవులు నిలయమంటూ పొగిడే జగం మిథ్యావాడులకు కొదువ లేదు. మమ్మల్ని మూలవాసుల స్థానం నుండి వనవాసుల స్థాయికి దించిన దుష్ట బ్రాహ్మణవాదం మా అడవులను, మమ్మల్ని క్షణ క్షణం బలితీసుకుంటు న్నాయి. ఆయనెవరో బ్రిటిష్ పెద్దమనిషి మాత్రం భారతదేశం నుసంపన్నమైనదే, కానీ భారతీయులు పేదవారని కారణాల్లోకి వెళ్లండని కవి మనసుతో చెప్పింది స్వాల్మీ చదువుకున్నది ఎందుకో ఆ అమ్మాయిని చూడగానే గుర్తొచ్చింది. నా పక్కనే ఉన్న మా మీనా రెండడుగులు నా వైపు వేసి ముందుక వంగి.....

‘అక్క, ఆ చిన్న పిల్లా.... ఇంత పెద్ద అడవిలో..... ఒంటరిగా వచ్చింది కదూ’.... అంటూ తన అశ్వర్యాన్ని నాతో పేర్ చేసుకుంది.

మీనా నాకన్నా వయసులో చిన్నది. పదే పదే అక్క అంటూ ఆ చిన్నారి గురించి తన ఆలోచనలు నాతో పంచుకుంటున్నది. నేనూ ఊఁ.... ఊఁ..... అంటూ వింటూనే రెప్పార్పకుండా ఆ బాలీనే చూస్తున్న.

మా ప్రయాణం నిలిచిపోయింది. ఎండ వేడెక్కుతుంది. కమాండర్ సైతం వెళ్లమని తొందర

పెట్టడం లేదు. ఆయనా మానవ మాత్రుడే కదా! సాచీవారి పట్ల నవనీతం లాంటి మనసుండబట్టే మావోయిస్టులమయ్యాం. ప్రపంచ బాధే మా బాధగా మలచుకున్నందుకే మాకు ఈ పసవాసం’ తప్పడం లేదిపుదు. ఇలాంటి సున్నిత మనస్యులు ఈ కుళ్లిన సమాజంలో ఉండకూడదనేమో కానీ మాపై యేడాది గడువుతో ‘ప్రహరీ’ దాడి మొదలైంది. నాలో నేను, నన్న నేను విశ్లేషించుకుంటుంటే, మాలో ఆ ప్రాంత భాష తెలిసిన నాకన్నా వయసులో పెద్దదైన మా సోనీది రెండడుగులు ముందుకు వేసి ఆ పాప వద్దకు చేరుకొని ‘బుజ్జీ, ఒంటరిగా ఎటెళ్లన్నపమ్మ’ అంటూ తల్లి మనసుతో మమకారంగా కనుక్కొంది.

చిన్నారి మా అందరి ఆలోచనలను పట్టాపంచలు చేస్తూ ముసినప్పుతో ‘మీ దగ్గరికి వచ్చానక్కా’ అంటూ బంతి మా కోర్కులోకే విసిరే సరికి ‘అబ్బా’, అని పైకి అనేవాళ్ల అనేసినా అనకుండా మనసులో అసుకోని వారు మాత్రం లేరు. ఇక మరో ప్రశ్న సోనీది అడగక తప్పలేదు.

‘మున్నీ, మా దగ్గరికి ఎందుకమ్మా’ అంటూ మరింత మురిపెంగా పాపను అక్కణ చేర్చుకొని మా సోనీది అడిగింది. .(దండకారణ్యానికి తెలుగు సంస్కృతి దిగుమతి అవుతున్నట్టే, అన్నల్ని ‘దా’ గా, అక్కల్ని ‘దీ’ గా వ్యవహారించడం రుఱాళ్లండ్కు దిగుమతైన బంగాళీ సంస్కృతి)

ఆ పాప ఇక తన వృత్తాంతాన్ని నింపాదిగా చెప్పసాగింది. ‘నేను మీతోనే ఉంటాను. నన్న ఉంచుకోండి’ ఆ మాట విన్న నా కళ్ల నుండి జలజలా కన్నిర్చ కారసాగింది. పాప చెపుతూనే పోతుంది. ‘నాకు మా అమ్మ లేదు. మా అమ్మ నా చిన్నప్పదే చనిపోయిందట! మా నాన్న మరో అమ్మను తెచ్చిందు. కానీ ఆ చిన్నమ్మ నన్న అమ్మలా చూడడం లేదు. ఇంట్లో చాకిరంతా చేస్తాను. అయినా, చిన్నమ్మ నన్న రోజూ బాధుతనే ఉంటుంది. తిండి కూడ నాకు కరువే’ అని ఆ చిన్నారి చెపుతుంటే దాని అవతారమే అవన్నీ చెప్పకనే చెపుతున్నాయనీ నా మనసులో నేనసుకున్నాను.

‘మా నాన్న ఆ అమ్మను ఏమనడు. నా ఈ బాధ చూసి మా మామ నన్న తనతో వాళ్లింటికి తీసుకెళ్లాడు. అక్కడా మా అత్త మా అమ్మకన్నా మెరుగ్గా చూసేదేమీ కాదు. మామా ఇంట్లోనూ దెబ్బలు తప్పేవి కాపు. కడుపు నిండా అన్నమైనా దారికేది కాదు’ శరీరం దెబ్బలు భరిస్తుంది కానీ కడుపు ఆకలి భరించదుగా అన్నించింది నాకు. ఆ పాప చెప్పన్న మాటలు నాలో అనేక ఆలోచనల దుమారాన్ని లేపుతూ నా మనసును కకావికలం చేస్తున్నావి.

‘ఇక నేనెక్కడికి వెళ్లాలి? ఎవరితో ఉండాలి!! నాకు ఏమీ ఆర్థమవడం లేదు’ అంటూ ఆగిన ఆ చిన్నారి కళ్ల నుండి ఆగకుండా కన్నీళ్లు కారుతునే ఉన్నవి. మనసున్న వారెవరైనా చలించిపోవల్సిందే, ఆ బుల్లి బుల్లి మాటల వెనుక దాగిన బడబాగ్గుల్ని అర్థం చేసుకోగలిగతే!

పాప మాటలకు చలించిపోయిన నేనూ, మీనా మా భావాలను ఒకరితో మరొకరం

వంచుకుంటున్నాం. ‘తల్లి లేని ముస్తీ ఎన్ని కష్టాల మధ్య తన బాల్యాన్ని గడువుతోంది. అదే తల్లి ఉంటే ఆ పాప పెంపకం ఇలా ఉండేదా! తల్లి ఎంత మురిపొగా బిడ్డను పెంచుకునేడో కదా!’ అంటూ మీనాతో నేనడంతో మా ఇద్దరిలో ఒకే రకమైన భావాలు చేటుచేసుకున్నాయి.

ఆసలు ఇందులో పాప తప్పేముంది? ఎందుకు ఆ చిన్నారితో ఇంత నిర్ధయగా వ్యవహరిస్తున్నారు? దీనికి బాధ్యతలెరు? అంటూ మీనా ఎంతో ఉద్ఘోగానికి లోనైంది.

‘అక్కా, ఈ ప్రపంచంలో ఆడపిల్లలకు దిక్కే ఉండరక్కా నా అనేవాళ్లే కరువక్కా ఆడదానికి ఈ భావీమ్మద చోటే లేదరక్కా వాళ్లను చేరడిని గౌరవ మర్యాదలతో (మాన్-సమాన్) వ్యవహరించే నాథుడే కరువక్కా ఇంటలునా, బయలైనా ఆడదంటే అందరికీ లోకువే అక్కా ఆట పాటల వయసులో ఈ పిల్ల ఇంతటి దుర్మార్గాన్ని భరిస్తోందరక్కా ఈ పిల్ల జాగాలో మగాడే ఉంటే వాడికి ఎంత ప్రేమ, ఎంత సానుభూతి దొరికేడో మరి! వాడికి ఏ లోభా రాకుండా చూడకపోదురంటావా! ఎన్ని చదువులో వేసేవాళ్లు కారా!’ అంటూ తన గుండెను చీల్చుకుంటూ వస్తున్న బాధను ఆక్రోశంగా వెల్లడించిన మీనా ముందు నేను నా మనసును పరిచాను.

నిజం మీనా. నువ్వుంటున్నది ఆక్కరాల నిజం. కానీ ఈ దుఃఖికి కేవలం పాప తల్లి తండ్రులనే బాధ్యులను చేయలేం కదా! నిజం చెప్పాలంటే మనం ఉంటున్న ఈ పాపు సమాజమే అందుకు కారణం మీనా. వేల ఏండ్రుగా ఈ సమాజాన్ని పిత్యస్యామ్యం పట్టి పీడిస్తుందమ్మా. మన ఆదివాసుల్లోనూ దీని విష బీజాలు నాటుకున్నాయి తల్లి. ఆ పాపానికి కూతుర్లు, కోడక్లే ఏం కర్క! మహిళలంతా ఏ మినహాయింపూ లేకుండా బలపుతున్నారు. కాకపోతే, ఈ లోతులు అర్థంకాని అమాయక మహిళలు పిత్యస్యామ్య ఆవరణే కొనసాగిస్తుంటారు. దాని ఫలితమే మన ఈ ముస్తీ కష్టాలు. ఈ ముస్తీ లాంటి తల్లి లేని ముస్తీలు, అమ్మ ప్రేమ కోసం అఱువఱువునా తన్నాడే ఆడపిల్లలు సమాజంలో కోక్కల్లలు. కనీసం ఒంటినిండా గుడ్డకు నోచుకోని, పిడికెడన్నానికి ముఖం వాచి కొంపలో ఆర్యచాకిరి చేసే వాళ్లకు మన దేశంలో లెక్కలేదు మీనా. తమ స్వార్థం కోసం మనఘలు ఎంత నైచ్చానికి దిగుతారో మనం ఊహించలేం కాప్రేండ్. వాస్తవంగా పిల్లల్ని సరిగా చూసుకోలేని తండ్రులు వాళ్లకు జన్మనివ్వడం ఎందుకనిపిస్తోంది నాకు’.

చిన్నారి ముస్తీకి ఆరేళ్లు డాటలేదు. ఆమెను మనం మన వెంట పెట్టుకోవడానికి పార్టీ అనుమతించదు. పీఎల్జీఎ నిబంధనావశి ప్రకారం 16 సంవత్సరాలు ఘ్రాటయినవారే సాయుధం కావడానికి అర్థులు. పిల్లలను మన జనతన సర్చార్ట్ సూక్ష్మల్లో చేర్చుదామంటే పోలీసులు వాటిని నదువనివ్వడమే లేదు. మనతో ఈ చిన్నారి అగుపడిందంటే, మనమేదో సంఖ్య పెంచుకోవడానికి చిన్న పిల్లలతో ఆయుధాలు పట్టిస్తున్నామనీ దేశ విదేశీ మీడియా గ్గోలు పెడుతుంది. ఐక్యరాజ్య సమితి వరకు సమస్య వెళుతుంది. ఇక అనాధల తరఫున వకాల్చా పుచ్చుకొని మనషే రాళ్ల

రువ్వడానికి మేధో మథనం చేసేవారికి కొదువ ఉండదు. ఒక్క విషయం వారంతా ఆలోచిస్తే బాగుంటుంది. అనలు ఈ దేశంలో ఈ చిన్నార్థులకు ఇంతటి దుర్దశ ఎందుకు దాపురించిందనేది ఎవరికీ పట్టదు. వారిని విష్ణువం నెడుతుందేంటో ఆ విజ్ఞలు వివేచిస్తే చిట్టికలో వారికి ఈ పిల్లలే సమాధానం చెప్పగలరు. ఏ మౌద్ద, అమిత్షాలకు ఏ 'సమాధాన్'ల అవసరం ఉండదు. అప్పటు మనం గమాసాన్ గురించి ఎందుకాలోచిస్తాం? అంటూ కమాండర్ తన భావాలను మాతో పంచుకున్నాడు.

పార్టీలో ఎంతో అనుభవం ఉన్న సోసీది చిన్నారి ముస్తీని తన ఒడిలోకి తీసుకొని ప్రేమగా తలనిమురుతూ మాతృ వాత్సల్యంతో - 'సీవు చాలా చిన్నదానివిరా తల్లి. నువ్వు మరి కొంత కాలం ఇంట్లోనే ఉండాలమ్మా. నువ్వు పెద్దయ్యాక మేం తీసుకెల్లదానికి వస్తాం. ఇప్పడే అంటే అడవిలో గెరిల్లా జీవితం చాలా కష్టంరా బుజ్జె. మేం మీ అమ్మా, నాన్నలకు నచ్చ చెపుతాం. సరేనా' చిన్ని మెదడు అర్థం చేసుకునేలా ముద్దు ముద్దుగా చెప్పింది.

ముస్తీ మాత్రం సోసీది మాటలు వింటున్నంత సేపూ తల అడ్డంగా తిప్పుతునే ఉంది. ఆమెకు ఆ ఇల్లు ఒక నరకకూపం. అదొక చిత్ర హింసల కొలిమి. ఆమె తిరిగి అక్కడికి వెళ్లదానికి ససేమిరా అంటోంది. 'కిం కర్తవ్యం' ఇక మా వంత్తెంది. సోసీదికి ఎటూ దిక్కు తోచడం లేదు.

ముస్తీ మాలో కలిసిపోయింది. చిన్నారిని బలవంతంగా వెనక్కి పంపలేకపోయాం. అదే జరిగితే ఈ పాడు రోజుల్లో ఆ చిన్నారి ఇంకే అఘాయిత్యానికి పూనుకుంటుందోనన్న భయం మాలో లేకపోలేదు. మనం కూడా కాదంటే ఈ భూమీద అన్నార్థులకు, శరణార్థులకు, దీనులకు, హీనులకు, బిడుగు, బలహీన వర్గాలకు, వంచితులకు, పచితులకు, భ్రష్టులకు, కష్ట జీవులకు, కర్కుయోగులకు, నమ్ముకున్నవారికి, నిరుపేదలకు, దళితులకు, ఆదివాసులకు దిక్కెపురు? దేశభక్తులకు, జాతీయవాదులకు, పోరాటకారులకు, లోకికవాదులకు, మత మైనార్థీలకు, మేధావులకు, రచయితలకు, కళాకారులకు తేడెవరు? మనకు అండ ఎవరు?? మనం చేసే పోరాటం ఎవరి కొరకు? మన త్యాగాలు ఎందుకోసం? అనే సవాలక్క ప్రశ్నలు నా మనసును తొలుస్తున్నాయి.

ముస్తీ గెరిల్లాలందరితో చాలా కలుపుగోలుగా ఉంటుంది. అందరితో అట్టే స్నేహం చేసేస్తోంది. అందరికి తన చిన్ని చిన్ని చేతులతో ఊరుకులు, పరుగులతో, నవ్వులు వెడజల్లుతూ చిన్న చిన్న వనులలో సహాయపడుతోంది. గెరిల్లాలకు ఒక బుజ్జె స్నేహితురాలు దొరికింది. ప్రతివాళ్లు ముస్తీతో రోజులో కానేపైనా గడుపకుండా ఉండడం లేదు. ముస్తీ అందరితో ఎంత గడుపుతున్న సోసీదితోనే తన జీవితం పెనవేసుకుపోతోంది. తాను కూడ ముస్తీకి

తెలియని తల్లి ప్రేమను తల్లిని మరిపించేలా వంచుతోంది. సోనీదీ రోజూ నియమిత పద్ధతిలో మన్మికి చదువు చెపుతోంది. మున్నీ కూడ ఎక్కడున్నా చదువు టైంకు రంచన్గా సోనీదీ పద్ధకు వచ్చి చేరిపోతోంది. మున్మికి అశ్చరాభ్యాసం క్రమం తప్పకుండా జరుగుతోంది. అంతా సహ్యంగా జరిగిపోతున్న టైంలో పోలీసులు మా మకాం వైపు వస్తున్న సమాచారం మాకు చేరింది.

పోలీసుల సమాచారం చేరిన వెంటనే గెరిల్లాలంతా ప్రతిఫుటనకు సిద్ధం కాసాగారు. హరాత్తుగా గెరిల్లాలంతా మరోలా తయారవుతుంటే మున్మికి ఏమీ పాలుపోవడం లేదు. మున్మి వాలకం చూసిన సోనీ ‘మన మకాం వైపు పోలీసులు వస్తున్నారు. వారు మనల్ని శత్రువులుగా భావిస్తారు. వారికి మన గురించి తెలిసిందంటేనే మనపై వారు కాల్పులు జరుపుతారు. కాబట్టి నీవు అల్లరి చేయకూడదు’. అనడంతోనే మున్మి మౌనం దాల్చింది. రెండు, మాడు గంటలు గడిచిపోయాయి. వాతావరణం అంతా ఏ చప్పుడు లేకుండా నిశ్చబ్దంగానే ఉంది.

పోలీసుల గురించి ఆరా తీయగా వారు మా మకాం పక్క నుండి వెళ్లి ఊక్కో ఆగారనీ, విక్రాంతి తీసుకుంటున్నారనీ తేలింది. మొత్తం కంపెనీ బలగాలస్తీ అలట్ట అయ్యాయి. ఎందుకంటే పోలీసులు దగ్గరి గ్రామంలోనే రాత్రి మకాం చేశారు. మా సమాచారంతో వచ్చారా, లేదంటే వారి గాలింపు చర్యలలో భాగంగా వచ్చారా, ఇదమిద్దంగా చెప్పలేని పరిస్థితి. నమ్మించి ఉదయాన్నే దాడి చేస్తారా, కూడ చెప్పలేం. దానితో, ఉదయాన్నే 4 గంటలకు శత్రువు రావడానికి అవకాశం ఉన్న దారులలో కాపలా ఉండడానికి కమాండర్ గెరిల్లాలతో కొన్ని బ్యాచులను తయారుచేసి తరలించాడు. ఎందుకంటే నేరుగా మా మకాంపై పోలీసుల దాడిని నివారించడానికి అలాంటి అదనపు జాగ్రత్తలు, రక్షణ చర్యలు చేపట్టడం సాధారణమైనదే.

మా అంచనా సర్రందిగానే తేలింది. ఉదయాన్నే పోలీసులు మా మకాం వైపు రాసాగారు. కానీ, మేం ముందస్తుగా వారిని ఎదుర్కొవడానికి పంపిన మా గెరిల్ల బ్యాచు హరాత్తుగా వారిపై కాల్పులు ప్రారంభించింది. ఇరైవైపులా కాల్పులు జరుగుతున్నాయి. పోలీసులు మోర్టార్ పెల్లను కురిపిస్తున్నారు. కాల్పులలో ఇద్దరు కోట్లా కమాండోలు తీప్రంగా గాయపడ్డారు. దానితో వారు మరింత దూకుడుగా ముందుకు రావడానికి సాహసించడం లేదు. దారిలో జరుగుతున్న కాల్పులు శభ్దాలు మకాంలో ఉన్నపారికి స్పష్టంగా వినపడుతున్నాయి. పోలీసులు మోర్టార్ పెల్లను వినియోగిస్తుండడంతో చెవులు గడలు పడేలా భారీ శభ్దాలు విన వస్తున్నాయి. అయినప్పటికే మున్మి ముఖంలో ఎలాంటి ఆందోళన కానీ, భయం కానీ ఎంత మాత్రం అగుపడడం లేదు. ఆమె సోనీదీతో మామూలుగానే ఎప్పుడున్నట్టే ఉండింది.

ఉదయాన్నే కాల్పులు ప్రారంభం కావడంతో మకాంలో ఉన్న వారికి వంట చేసుకోవడానికి అవకాశం చిక్కులేదు. మకాంలో గంట సేపు ఉన్న తర్వాత ఇక అక్కడ ఉండడం కన్నా మరోచోటికి

మకాం మార్పుడం శ్రేయస్వరూపం అని కమాండర్ భావించి ఇక ఇక్కడి నుండి వెళ్లాం అనే కాష్ణ్ ఇచ్చాడు. కొద్ది దూరం వెళ్లాక అక్కడి పీర్యిన పరిశీలించిన కమాండర్ ఇచ్చిన ఆజ్ఞపై పైరింగ్ అర్క్యలు చూసుకొని అందరం అక్కడే కూచుండిపోయాం. ఉదయాన్నే 4 గంటలకు వెళ్లిన అంబువ్ బ్యాచ్ కోసం కవర్లలో కూచుండి ఎదురు చూస్తాన్నాం. అప్పటికి మధ్యహృదారం రెండవతోంది. కానీ, పోలీసులు అడ్వైన్ కావడానికి సాహసించడం లేదు. ఆకాశంలో పోలీకాష్టర్ చక్కర్లు కొట్టడం మొదలైంది. గాయపడిన కోట్రా కమాండోలను కిల్లింగ్జోన్ నుండి ఆస్పత్రికి తరలించాయి. మున్నీ చూపులన్నీ ఆకాశంలో చక్కర్లు కొడుతున్న పోలీకాష్టర్ పైనే నిలిచాయి. ఇక ఆ రోజంతా ఎవరికీ తిండి లేదు. చిన్నారి మున్నీకి కూడ గెరిల్లాలతో పాటుగా ఆరోజు ఉపహాసం తప్పలేదు. మున్నీని ప్రేమించే గెరిల్లా స్నేహితులలో ఒకరు తమ కిట్లో నుండి బిస్కెట్ పాకెట్ తీసి మున్నీ చేచిలో పెట్టారు. కానీ, తాను ఆ బిస్కెట్ పాకెట్ తీసుకోవడానికి నిర్వంద్యంగా నిరాకరిస్తూ - ‘మీరంతా భాళీ కడుపులతో ఉంటే నేనెలా తింటాను’ అంటూ తనకు గెరిల్లాల పట్లగల మక్కుపను చాటుకుంది. భాళీ కడుపుతో ఉన్నప్పటికీ ఆ చిన్నారి పాలకంలో తేడా పెద్దగా లేదు. మున్నీ జీవితంలో అలాంటి ఆకలిగొన్న రోజులు ఎన్ని గడిచిపోయాయా! పైగా దెబ్బలతో, తిట్లతో! ఈ ఒక్క రోజు అదీ తనతోనున్న అందరితో పాటుగా అన్నం లేకుండా ఉండడం ఏ లెక్కలోది అన్న చందంగానే ఆ అమ్మాయి ముఖం మాకు జవాబు చెపుతోంది.

పోలీసులు పక్కా సమాచారంతో రావడంతో వారు నింపాదిగా కాల్పులు జరుపుతూనే ఉన్నారు. అలాంటి పరిస్థితులలో మేమింకా కాల్పులు జరుపుతూ ఉండడం గెరిల్లా యుద్ధ నియమం ప్రకారం అపాయికరమైనది అంటూ కమాండర్ అలోచించి మా కామ్మేధ్నిను వెనక్కి పిలువాలని నిర్ణయం తీసుకున్నాడు. మా గెరిల్లాలు వెనక్కి రావడంతో వెలుతురుండగానే మేం మరో మకాంకు దారి తీశాం.

మేం వెళ్లాలనుకున్న మరో మకాం పెద్దగా దూరం లేదు కానీ, చీకటి పడిపోవడంతో కొండ దారులలో అక్కడికి చేసరికి మాకు కొంత ఎక్కువ టైమ్ పట్టింది. మకాం చేరాక గెరిల్లాలంతా విశ్రాంతి తీసుకోసాగారు. ఉదయాన్నే మళ్ళీ మేం మరో మకాంకు బయలుదేరాం. నడక, అలసటలతో పాటు ఆకలితో ఉండడంతో గెరిల్లాల ముఖాలపై సీరసం స్పష్టంగా అగుపడుతోంది. కానీ, ఆ చిన్నారి ముఖంపై అలాంటివేవీ ఛాయలకే రావడం లేదు.

కొత్త మకాం చేరి రెండు రోజులవుతోంది. మళ్ళీ ఇక్కడ మా మకాం పై పోలీసుల దాడి జరగనే జరిగింది. దాడి జరగడం అంటే ఇక ఆ రోజు ఎవరికీ తినడానికి తిండి దొరుకదని గుర్తు పెట్టుకోవలసిందే! వరుసగా మాపై కొద్ది రోజులలోనే నాలుగు దాడులు జరిగాయి. పోలీసులు విపరీతంగా ఆర్టిలరీతో పెల్లింగ్ చేస్తున్నాడు. కానీ, మున్నీ ముఖంలో భయం

చాయలే అగుపడడం లేదు. అది ఆమె దైర్యాన్ని సాహసాన్ని తెలుపుతోంది. సదా చిరునవ్వుతో మా మధ్య తచ్చాడడం ఆమెకు మామూలైంది. పోలీసుల దాడులు తీట్రమపుతున్నాయి. ఇక ఆ చిన్న ప్రాంతంలో ఉండడం చాలా కష్టమపుతోంది. దానితో, మేమిక ఆ ప్రాంతాన్ని వదలి వెళ్లాలనుకున్నాం. కానీ, ఎటు చూసినా పోలీసులు క్యాంపులు వేసి ఉన్నారు. దానితో, రాత్రికి రాత్రే ఆ ప్రాంతాన్ని వదలి దూరం వెళ్లాలనే నిర్ణయానికి రాక తప్పలేదు. మేమంతా మా మా కిట్టతో బయలుదేరాం. మాతో మా మున్నీ నదుస్తోంది. ఆమె కూడ సోసీదీతో ఒక చిన్న కిట్టు మంజూరు చేయించుకుంది. అందులో తన బట్టలు, ఇతర రోజువారి సామానులు సర్దుకుంది. గెరిల్లాల మధ్య మున్నీ బులి...బులి అడుగులతో మున్నీ. కష్టజీవి మున్నీకి నడక సమస్య కావడం లేదు. ఆమెకు ఆకలి ఇఖ్యంది కాలేదు. కాల్పులు భయాన్ని కలిగించలేదు.

నడకలో గెరిల్లాలు కాస్తా నడుం వాల్చి రెస్ట్ తీసుకుంటే, చిన్నారి మున్నీ మాత్రం అడవిలో ఎర్చిమల కోసం ఇటు ఆటు వెతుకుతా విరామం లేకుండా జీవిక సముప్పర్జనలో గడిపేది. అది ఆమెకు జీవితం నేర్చింది. ఎవరైనా అడవిలో ఏదైనా ఆకో, అలమో సేకరించుకు రావడానికి వెళ్తి, మున్నీ వారి వెంట వెళ్తేది. మకాం వేశామంటే ఇక పొయ్యి రాళ్ల పెట్టడం, కర్రలు ఏరుక రావడం, నీళకు వెళ్లడం మున్నీ కార్యక్రమాలలో భాగమయ్యాయి. ఆమెకు అవేచీ ఇఖ్యంది కలిగించడం లేదు. పైగా, తను ఇష్టంగా, నవ్వుతూ అందరితో పాటు శ్రమలో పాలు పంచుకునేది. గతంలో ఎన్నడూ ఏరుగని ప్రేమ, ఆప్యాయత, ఒక మనిషిగా గుర్తింపు ఆమెలో వ్యక్తిత్వాన్ని పెంచుతున్నాయి. బాధ్యతలను గుర్తింపచేస్తున్నాయి. ఆమె ఎన్నడూ కంట నీరు పెట్టింది లేదు. కనువారిని తలచుకున్నది లేదు. తన ఊరు వదలి, ఆ ప్రాంతం వదలి అనేక మైళ్ల దూరం నడిచి వచ్చినప్పటికీ ఆమెలో ఏ కొత్తదనం లేదు. పైగా, అవన్నీ తను....సోంతం చేసుకుంటున్నది.

గెరిల్లా జీవితం ఆ చిన్నారికి రోజు ఒక పరీక్ష అవుతుందని మేమనుకుంటున్నాం. కానీ.... మున్నీలో మాత్రం అలాంటి భావనేది మచ్చుకొని అగుపడడం లేదు. ఒక వైపు ఆకలి, గెరిల్లా కదలికల రహస్య కదలికలు.....మరోవైపు పోలీసుల దాడులు. ఇప్పు మున్నీలో ఒక కొత్త జీవితాన్ని అనుభవింపచేస్తున్నవి. పాత జీవిత చేదు జ్ఞాపకాలు ఆమెకు కలలో కూడ రాకుండా ఉండడానికి ఆమెను కొత్త జీవితం తీర్చి దిద్దుతుంది. ఆ జీవిత ఫాయలు కూడ ఇక ఏ ఆడపిల్లకు సోకకూడడంటే, మున్నీ ఎంచుకున్న మార్గం.....ఆ మార్గంలో మున్నీ.....ఎన్ని కష్టాలైనా.....తాను అనుభవించిన మానసిక క్షోభ ముందు దిగతుడుపే. మున్నీ ఎంచుకున్న ముక్కి మార్గంలో అవన్నీ భరించక తప్పదు. మున్నీ మాతో, మా మున్నీగా వర్ధిల్లాలనే కోరుకుండాం. ఏ ప్రహరీలైనా ఆ వసిదాన్ని ఏమీ చేయలేవనీ ఆశిద్దాం. తన జీవితమే ఆమెకొక పెద్ద ప్రహరీ. ఈ పోలీసుల ప్రహరీలను ఎదురోక్కుండా క్షణ క్షణం అనుభవించే వర్గ సమాజ

ప్రహోదల నుండి ఎవరికి ఎలాంటి విముక్తి లభించదు.

నోటు: రూధారండ్లో పీఎలజీఎ గెరిల్లాలకు ఎదురైన ఒక వాస్తవ ఘటనకు అక్షర రూపం ఇది. మున్నీలను మనమే చేరదీయాలి. మున్నీలను మనమే కాపాడుకోవాలి. చిదిమివేస్తున్న వారి బాల్యాన్ని మనమే తీర్చిదిద్దాలి. మున్నీల భవిష్యత్తు విష్ణువోద్యమంతోనే ముడిపడి ఉంది. ఏ జాతీయ భాలికా దినాలు మున్నీలను పరిరక్షించలేవనీ, ఆజాదీకా అమృత్త మహాత్మవేలు తేటతెల్లం చేస్తోన్నావి. వెట్టి చాకిరీ విముక్తి కోసం నోబుల్ బహుమతి గ్రహీతల వద్ద మున్నీల జీవితాలకు శాశ్వత పరిష్కారాల మార్గాలు ఏవీ లేవు. విముక్తి పేరుతో ఈ దుర్బీతి వ్యవస్థకు వారిని శాశ్వతంగా కట్టిపడేయడం తప్ప. దోషించి ఉన్నంత వరకు, పితృస్నామ్యం ఉన్నంత వరకు మన చుట్టా మున్నీలు ఉంటునే ఉంటారు. వారి విముక్తి కోసం చేసే ప్రతి ప్రయత్నాన్ని ప్రహోదలు అడ్డుకుంటునే ఉంటాయి. వాటిని శాశ్వతంగా ఓడించేవరకూ మనకు మున్నీలు ఎదురవుతూనే ఉంటారు. శత్రువు చేసే దుష్పుచారాన్ని లెక్కచేయకుండా సోనీ దీదీలు వారిని చేరదీస్తునే ఉంటారు.

విష్ణువంలో విష్ణువంగా, నిర్మిణం రెండూ ఉన్నతి
విష్ణువ సాహాత్యంలో ఈడా ఉంటాయి.
విష్ణువ సాహాత్యింద్రుణం సాంక్రాణ్యవేద, త్రవుంశికరణ,
హందుత్వ ఉన్నల భావణల్లాణి ద్వంగాం వేయాలి.
అదే గుమాయంలో గూతురు త్రణాస్మాణిక ఉన్నల
ఆవేదనశా, ఆఫలశా ఉడ్డరుఱుపం క్రించాలి.
ఈ నెఱి తడ్డి ఆవహించకు.